

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4' (90) - ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 10^ο,
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	708
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Συγκρότησις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 157ης Συνοδικῆς Περιόδου	709
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,</i> Γιά τόν ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς τόν Ὑπουργό Παιδείας καί Θρησκευμάτων, κ. Κωνσταντῖνο Ἀρβανιτόπουλο	710
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Τῆς Α.Θ.Παναγιώτητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου</i> Ὁμιλία-Κήρυγμα μετὰ τό πέρας τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Δημητρίου	712
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ. Συμεών,</i> Ἐκτροπές τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ εἰς τήν σημερινήν πραγματικότητα. Νομικές, ἠθικές καί κοινωνικές προεκτάσεις τῆς οἰκογενείας	715
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ,</i> Θεολογικές καί Κοινωνικές Ἀλλοιώσεις εἰς τόν οἰκογενειακόν θεσμόν	721
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	732
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	778
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	780
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	783

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Νοεμβρίου 2013 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τήν σύνθεση τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς 157ης Συνοδικῆς Περιόδου (1.9.2013 - 31.8.2014).

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τήν Ἐπιστολή διαμαρτυρίας τῆς Ἱεραῖς Συνόδου πρὸς τόν Ὑπουργό Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντῖνο Ἀρβανιτόπουλο γιά τήν ὑποβάθμιση τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Στήν ἐνότητα τῶν Ὁμιλιῶν θά βρεῖτε τήν Ὁμιλία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου κατά τόν Παναγυρικό Ἐσπερινό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στή Θεσσαλονίκη. Θά βρεῖτε ἐπίσης δύο εἰσηγήσεις πού πραγματοποιήθηκαν κατά τή Τακτική Σύγκληση τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου 2013 καί συγκεκριμένα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά συνήθη ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθὼς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συγκρότησις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 157ης Συνοδικῆς Περιόδου (1.9.2013 - 31.8.2014)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ
† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεώργιος
† Ὁ Παροναξίας κ. Καλλίνικος
† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως
κ. Ἀθηναγόρας
† Ὁ Ζακύνθου κ. Διονύσιος
† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ
κ. Κύριλλος

ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιος
† Ὁ Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος
† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου
κ. Τίτος
† Ὁ Γρεβενῶν κ. Σέργιος
† Ὁ Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος
† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου
κ. Ἰάκωβος*

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Γαβριήλ

* Ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν φωτογραφία

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
γιά τόν ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
πρός τόν Ὑπουργό Παιδείας καί Θρησκευμάτων
κ. Κωνσταντῖνο Ἀρβανιτόπουλο

(Ἀθήνησι 15.10.2013)

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά τήν Συνεδρία Αὐτῆς τῆς 11ης μηνός Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ἔλαβε τήν ἀπόφαση νά ἀπευθυνθεῖ πρὸς τό πρόσωπό σας σχετικά μέ τήν ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Συγκεκριμένα, ἐπιθυμεῖ νά ἐκφράσει τήν ἔντονη πικρία της, διότι, σύμφωνα μέ ὑπουργικό ἔγγραφο, τό ὄποιο ἀπεστάλη τήν 27η Ἰανουαρίου π.ἔ. πρὸς τοὺς Διευθυντές Γυμνασίων καί Λυκείων, ΕΠΑ.Λ. καί ΕΠΑ.Σ., ἡ ὡς ἄνω σχολική ἑορτή χαρακτηρίζεται πλέον «ἀργία», μέ ἀπλή δυνατότητα «συμμετοχῆς σέ ἐκκλησιασμό» ἢ «σέ ἑορταστικές ἐκδηλώσεις».

Καθίσταται σαφές δι' αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου ὅτι ἐπέρχεται πλήρης ἀλλοίωση τοῦ νοήματος τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὡς προσατῶν τῆς παιδείας μας. Κατά πρῶτον, διαχωρίζεται ὁ ἑορτασμός μεταξύ πρωτοβαθμίου καί δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως, καί κατά δεύτερον, γιά τήν τελευταία κατηγορία προσδιορίζεται πλέον ὡς ἀργία καί ὄχι ὡς σχολική ἑορτή, συνοδευόμενη ἀπό ἐκκλησιασμό· θεωρεῖται δηλαδή μία ἀκόμη κοσμική ἀργία χωρίς ἐκκλησιαστικό χαρακτήρα, χωρίς καμμία ἀναφορά στοὺς τρεῖς σπουδαίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, κατ' ἐξοχὴν προσάτες τῆς παιδείας καί ὑπερμάχους τῶν ἑλληνικῶν (δηλαδή τῶν κοσμικῶν, ἐξωχριστιανικῶν, στήν ἐποχή τους) γραμμάτων.

Τό γεγονός αὐτό ἐνέχει τόν κίνδυνο νά φτάσουμε στό σημεῖο, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, τά παιδιά μας νά ἔχουν ἀργία τήν 30η Ἰανουαρίου χωρίς νά

γνωρίζουν τόν λόγο. Ἐάν εἶναι νά λάβει τέτοιον χαρακτήρα ἡ ἑορτή, φρονοῦμε ὅτι εἶναι προτιμότερο νά καταργηθεῖ καί ἀπό ἀργία.

Τό ζήτημα δέν ἀφορᾷ στό γεγονός ὅτι ἐλάχιστοι μαθητές καί μαθήτριες πλέον ἐκκλησιάζονται κατά τήν συγκεκριμένη ἡμέρα, ἀλλά κυρίως στό ὅτι χάνεται βαθμηδόν τόσο ἡ ἐκκλησιαστική ὅσο καί ἡ κοσμική σημασία τῆς ἑορτῆς αὐτῆς.

Ὅπως ἀσφαλῶς γνωρίζετε, στά πρόσωπα τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, *Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*, ἡ Ἐκκλησία μας –καί ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη– ἀναγνωρίζει τοὺς ἐπιφανέστερους ἐκπροσώπους μίας πλειάδας ἐμπνευσμένων πρώιμων Πατέρων καί διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἀναδείχθηκαν φωτεινά ὄροσημα τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τῶν Γραμμάτων, μέ παγκόσμια ἀκτινοβολία. Κορυφαῖα πνευματικά ἀναστήματα, πού μᾶς κληροδότησαν ἓνα κολοσσαῖο συγγραφικό καί ὁμιλητικό ἔργο, πραγματικά ἀδαπάνητο θησαυρό γλώσσας, παιδείας καί ἐπιστήμης, τό ὄποιο ἐξακολουθεῖ νά μελετᾶται, νά ἐκδίδεται, νά ὑπομνηματίζεται καί νά ἐμπνέει σέ οἰκουμενική κλίμακα.

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἰσότιμοι καί ὑπερφυεῖς Ἱεράρχες, ἀξιοποίησαν δημιουργικά τοὺς πνευματικούς θησαυροὺς τῆς ἀρχαιότητος, συνδυάζοντας ἀρμονικά τήν ἀνθρώπινη γνώση μέ τήν χριστιανική πίστη καί εἶχαν τό θεῖο χάρισμα νά ἀποτελέσουν, μέ τήν ἀνοιχτή καί διαυγῆ σκέψη τους, τοὺς θεμελιωτές τῆς θαυμαστῆς συζεύξεως τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς σοφίας μέ τήν χριστιανική ἀλήθεια. Ὑπῆρξαν

ἐνθερμοὶ φορεῖς ἑλληνικῆς παιδείας, τὴν ἀξία τῆς ὁποίας ὑποστήριξαν καὶ καλλιέργησαν σέ ὕψιστο βαθμό. Ἐνδεικτικὸ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἐξεγέρθηκαν μέ πνευματικὸ ζῆλο κατὰ τοῦ αὐτοκράτορα Ἰουλιανοῦ, ὅταν αὐτὸς ἀπαγόρευσε τοὺς Χριστιανούς νά διδάσκουν τὰ ἑλληνικά γράμματα. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε συμφοιτητὴς μέ τόν ἀδελφικό του φίλο, Μεγάλο Βασίλειο, στήν φιλοσοφική σχολή τῶν Ἀθηνῶν, ἐξαίρει τή σημασία τῆς παιδείας, λέγοντας χαρακτηριστικά ὅτι «εἶναι τὸ πρῶτο ἀπό τὰ ἀγαθὰ πού διαθέτουμε. Καί ὄχι μόνο ἡ χριστιανική μας παιδεία, πού εἶναι ἡ εὐγενέστερη καί ἐπιδιώκει τήν σωτηρία [...], ἀλλά καί ἡ ἐξωχριστιανική, τήν ὁποία πολλοί Χριστιανοί, κρίνοντας ἐσφαλμένα, ἀποστρέφονται ὡς ἐπίβουλη καί ἐπικίνδυνη» (Εἰς

τόν μέγαν Βασίλειον, ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας, Ἐπιτάφιος = Λόγος μγ', 12· PG 36, 508B). Δύσκολα ἀνιχνεύεται στήν παγκόσμια γραμματεία ἐνθερμότερη διακήρυξη ὑπέρ τῆς ἀξίας τῆς παιδείας.

Μέ τήν βεβαιότητα ὅτι τυγχάνει τῆς κατανοήσεώς σας ἡ βαρύτητα τοῦ ὡς ἄνω ἐκτεθέντος ζητήματος, καί εὐελπιστοῦντες ὅτι στόν σχεδιασμό καί στίς ἀποφάσεις σας θά συνυπολογίσετε τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός ἀποκατάσταση τῆς σπουδαιότητος τῆς Ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εὐχόμεθα ὁ Κύριος νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς ἐνισχύει στό δύσκολο ἔργο σας.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁμιλία-Κήρυγμα μετά τό πέρας τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Δημητρίου

Τῆς Α.Θ.Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

(Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου, Θεσσαλονίκη, 25.10.2013)

Ἱερώτατε ἀδελφέ Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας Μητροπολίτα κύριε Ἄνθιμε, Ἱερώτατοι ἀδελφοί συλλειτουργοί Ἱεράρχαι, Ἐξοχώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, Εὐλόγημένοι Θεσσαλονικεῖς, τέκνα τῆς Ἐκκλησίας προσφιλέστατα,

Λιτανεύσαντες εἰς τάς ὁδοὺς, κατά τήν παράδοσιν, σήμερον τήν πρωίαν τό Ἱερόν Σκῆνος τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, πρὸς ἀπόδοσιν μὲν τιμῆς εἰς τόν Ἅγιον καί εἰς τό μαρτύριον ἀλλά καί πρὸς ἁγιασμόν τῶν ὁδῶν καί τῶν στενωπῶν τῆς πόλεως, κυρίως τῶν καρδιῶν μας, διά τῆς ἀενάου παρουσίας τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ εὐρισκόμεθα εἰς τόν ἱστορικόν Ναόν του, εἰς τά ἐσώτερα, δηλαδή, τοῦ καταπετάσματος, «ἐσπερινόν ὕμνον καί λογικὴν λατρείαν προσφέροντες» καί εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, μετά Παύλου τοῦ Ἀποστόλου αὐτοῦ, «ὅτι παραλαβόντες (σεῖς οἱ Θεσσαλονικεῖς) λόγον ἀκοῆς... ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλά... λόγον Θεοῦ» (Α΄ Θεσ. β΄, 13).

«Σήμερον συγκαλεῖ ἡμᾶς ἡ τοῦ ἀθλοφόρου παγκόσμιος πανήγυρις», τόπω καί χρόνῳ. Μᾶς συγκαλεῖ ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καί ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐπετείου τῆς μνήμης του κατά τό ἔτος 2013. Ἐν τῷ τόπῳ, ὁ ὁποῖος «μέγαν εὔρατο» ὑπέρμαχον τόν Ἅγιον «ἐν τοῖς κινδύνοις», «τροπούμενον ὅμως τά ἔθνη». Δηλαδή ὁ Ἅγιός μας ὑπερβαίνει τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου του καί ἐπεκτείνεται εἰς τήν οἰκουμένην καί «τροποῦται τά ἔθνη» καθελῶν «τήν ἔπαρσιν» τῶν διαφόρων Λυαίων πασῶν τῶν ἐποχῶν, τῶν «Λυαίων» τῶν νομιζόντων ὅτι διά τῆς ἰσχύος τῆς ὑλικῆς ἢ τῆς δοθείσης αὐτοῖς παρά Θεοῦ «κρατήσεως» θά καταβάλουν τό φρόνημα καί τήν πίστιν καί τήν ἀλήθειαν τῶν Ὁρθοδόξων καί θά καταλάβουν καί τόν τόπον καί τόν χῶρον, ὥστε μή «δουλεύειν Θεῷ ζῶντι» (Α΄ Θεσ. α΄, 10).

Λησμονοῦν ὅμως οἱ διάφοροι «Λυαῖοι» ὄλων τῶν ἐποχῶν ὅτι ἀρκεῖ μόνον ἡ Χάρις καί ἡ Εὐλογία, ἡ προσευχή ἐνός Ἁγίου, διά νά προκαλέσῃ καί προσελκύσῃ τό Ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί διά μᾶς ἀπλῆς λακωνικῆς προσευχῆς, ὡς τῆς προσευχῆς τοῦ ἀδυνάμου Νέστορος, «ὁ Θεός Δημητρίου βοήθει μοι», διά νά ἐπέλθῃ ἡ νίκη, ἡ οἰαδήτις νίκη, ἐπιτυγχανομένη ὅμως πάντοτε διά τῶν «ὄπλων τῆς ἀληθείας».

Ὁ Μεγαλομάρτυς Δημήτριος μᾶς συνήγαγεν ἀπόψε εἰς τόν περίκλυτον τοῦτον ἱστορικόν Ναόν του, τήν Θεσσαλονικὴν ὀλόκληρον, τήν πόλιν του. Ἐδῶ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τάφος του καί θησαυρίζεται τό μαρτυρικόν καί πολυάθλον σῶμα του, τό ὁποῖον εἶναι πηγὴ μύρου διά τήν πόλιν καί διά τήν Ὁρθόδοξον Οἰκουμένην, τήν τιμῶσαν τόν Ἅγιον. Ἀπόψε ἡ γῆ τόν οὐρανόν μιμεῖται καί «ἡ τοῦ καλλινίκου σώματος» τοῦ ἀθλητοῦ τοῦ Χριστοῦ «λαμπρότης τήν ἐκεῖθεν παροῦσαν παραδηλοῖ θεόθεν φωταύγειαν» (Συμεών μοναχοῦ καί φιλοσόφου, Ἐγκώμιον, Θεσσαλονίκη 2005, σελ. 309). Καί ἡμεῖς πάντες ἤδη βιοῦμεν ἔντονον τήν προεόρτιον χάριν, ὅχι μόνον διότι αὕτη «τοῖς ἕξμασι πλεονεκεῖ» ἀλλά καί διότι «εὐθύς μετ’ αὐτήν ἡ κυρία ἐορτὴ ἡλίου δίκην εἰς ἡμᾶς ἀκτινοβολοῦσα καί καταυγάζουσα ἀπαντᾷ» (Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου, Ἐγκώμιον εἰς τόν Ἅγιον Δημήτριον, ἐκδόσεις Ζῆτρος, Θεσ. 2004, σελ. 420).

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ἤλθομεν ἐφέτος πλησίον σας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς συνεορτασμόν, εἶναι διά τήν Ἐκκλησίαν, διά τόν λαόν μας, διά τήν Θεσσαλονικὴν, διά τόν κόσμον ἅπαντα τόν Ὁρθόδοξον, τό ἱερόν πρόσωπον, τό ὁποῖον μᾶς ἐνώνει.

Ὡς Θεσσαλονικεὺς ὑπῆρξε συμπολίτης σας καί εἶναι συμπολίτης μας καί τόν τιμῶμεν ὡς παρόντα ἀνάμεσά μας καί ἀπόψε καί χθές καί πάντοτε. Συγχρόνως, ὡς Ἅγιος ἐμβελείας εἶναι οἰκουμενικός.

Ἡ σημερινή έορτή τοῦ συνδέεται μέ τό διαρκές θαῦμα, τό ἱερουργούμενον μυστικῶς καί ἀπορρήτως, τοῦ Ἁγίου ἐπεμβαίνοντος μέ τήν Χάριν του εἰς τούς «καρδιά καθαρά» καί «συνειδότι ἀγαθῶ» προσερχομένους πιστούς. Ἄλλωστε, γνωρίζομεν οἱ πάντες, ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου εἶναι συνδεδεμένη μέ τήν ἐλευθερίαν τῆς πόλεως εἰς συγκεκριμένας στιγμάς τῆς ἱστορικῆς τῆς πορείας καί διαρκῶς «παρίσταται ὀπανόμενος καί θαυματουργῶν», ὅπως κατά τόν γνωστόν μέγαν σεισμόν καί πολλές ἄλλας ὀδυνηράς περιστασιακάς καταστάσεις, περί τῶν ὁποίων ὀμιλοῦν οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Φιλόθεος ὁ Κόκκινος καί κυρίως ἡ βιωματική πίστις καί ἡ εὐλάβεια τοῦ λαοῦ μας.

Τό «ζῶν τοῦτο κειμήλιον» ἀποθησαυρίζει ἡ Θεσσαλονίκη τοῦ Χριστοκεντρικοῦ Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ, τόν ὁποῖον διασφάζει καί διαιώνίζει ὡς τό «ἔμφυχον μνημεῖον», τό περιβάλλον οἰονεῖ ὡς κέντρον τά λοιπά ἱερά σκηνώματα τῆς μεγάλης ἐκείνης ἱστορικῆς περιόδου, ὡς τόν Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, καί ἐδῶ, ὅπως καί εἰς πολλούς ἄλλους χώρους ἀνά τήν ὑφήλιον, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἀνεπαναλήπτου ἐκείνου Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἀχειροποιήτου, τοῦ Ὁσίου Δαβίδ, καί τῶσων ἄλλων.

Εἰς τόν Ναόν τῆς Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου, ὁ νομοφύλαξ καί κριτής τῆς Θεσσαλονίκης Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος, σάν ἀπόψε πρό ἕξ

αἰῶνων, ἀπευθύνεται προσευχητικῶς εἰς τόν Ἅγιον Δημήτριον λέγων: «Σύ εἶ ὁ τῆς σῆς Θεσσαλονίκης τās μέν εὐδοξίας αὖξων, μαραίνων δέ τās ἀδοξίας» (ἐνθ. ἄν. σελ. 430).

Ἀδελφοί καί Πατέρες,

Εὐρισκόμεθα κατά τήν ἐσπέραν ταύτην μαζί σας εἰς τήν Θεσσαλονίκην διά πολλούς λόγους. Διά νά συμπανηγυρίσωμεν μέ τόν Ἅγιον Δημήτριον καί τούς συμπολίτας του τήν ἀκτινοβολίαν τῆς Θεσσαλονίκης καί τόν στενόν καί ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον αὐτῆς μετά τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Θεσσαλονίκη ὑπῆρξεν ἐπί αἰῶνας ἡ συμπρωτεύουσα τῆς Κωνσταντίνου βασιλείας. Καί συνεχίζει νά εἶναι ἡ τετιμημένη συμπρωτεύουσα τοῦ διαδόχου τῆς μεγάλης ἐκείνης αὐτοκρατορίας τῶν Ρωμαίων Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀκόμη, διότι ἡ Θεσσαλονίκη τυγχάνει περίπυστος καί ἐκ τῶν πρώτων Ἐπαρχία καί κληρουχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς τήν ὁποίαν ἀπέστειλε τοῦτο κατά τήν μακράν ἱστορίαν πρός διαποιμάνειν λαμπρούς Ἱεράρχας, μεταξύ τῶν ὁποίων Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν, πνευματικά ἀναστήματα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν γνωστοί μεγάλοι προκάτοχοι τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, οἱ ἡσυχασταί Πατριάρχαι Κάλλιστος καί Φιλόθεος ὁ Κόκκινος. Εὐρισκόμεθα, λοιπόν, εἰς τά ἴδια, εἰς χῶρον οἰκεῖον καί προσφιλή, ἀποπνέοντα μύρα ἀγιότητος, εἰρήνης, εὐδοκίας, ἐλευθερίας.

*Στιγμιότυπο
ἀπό τήν ὑποδοχή
τῆς Α.Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου
κ. Βαρθολομαίου
καί τόν ἀσπασμό
τῆς λάρνακος
τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.*

Ἀγαπητοὶ Θεσσαλονικεῖς,

Συμπροσευχόμενοι σήμερον ἐν ἀγάπῃ πατρικῇ μέ ὄλους ὑμᾶς, ἐκφράζομεν ἐν ἐκκλησίᾳ τὴν βεβαιότητά μας, ὅτι τὰ νέφη τῆς σημερινῆς ἀρνητικῆς συγκυρίας θὰ παρέλθουν, ὅτι ὁ Ἅγιος Δημήτριος, ὁ προσελκύνων «ἔλξει φυσικῇ καὶ ἀπλανεῖ τὰς καρδίας τῆς Χώρας ἀπάσης», ταχέως διὰ τῆς πρεσβείας καὶ χάριτός του θὰ συμβάλῃ, μέ τὴν πίστιν καὶ δυναμικότητα καὶ καρτερικότητα τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν διάλυσιν τῶν νεφῶν τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ τῆς ἀδυναμίας, καὶ διὰ τῆς λόγχης του τῆς κραταιᾶς θὰ δώσῃ λύσεις, ἀρκεῖ ἐν πίστει νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὸν Κύριον διὰ τῆς ἀπλῆς προσευχῆς τοῦ περιφρονημένου ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τότε Νέστορος: «Ὁ Θεὸς Δημητρίου βοήθει» ἡμᾶς.

Ὁ Θεὸς μέ τίποτε δέν εὐαρεστεῖται περισσότερον, ὅσον μέ τό ἐκούσιον μαρτύριον καὶ τό πάθος διὰ τὴν δόξαν Του. Ὁ Κύριος, ὡς ἄνθρωπος «σάρκα φορῶν», ἐδοξάσθη μέ τὸν πόνον, τὸν κόπον καὶ τὰ πάθη, καί, τέλος, μέ τὸν σταυρόν, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν «δόξαν ἣν εἶχε πρό τοῦ τὸν κόσμον εἶναι». Ὁ Ἅγιός μας ἐκινήθη, μεθ' ἡδονῆς θὰ ἐλέγομεν, πρὸς πᾶσαν ὑπερβολὴν ὀδύνης, παθῶν δι' ἐν καὶ μόνον: νὰ κερδίσῃ τὸν Χριστόν. Διὰ τοῦτο καὶ δύναται, ὡς ὁ ἡγαπημένος Μαθητῆς τῆς ἀγάπης Ἰωάννης, νὰ ἀναλίπη εἰς τό σπῆθος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ νὰ ζητῇ διὰ τὸν λαόν καὶ τὴν πόλιν του, τὴν Θεσσαλονίκην, «τά πρόσφορα».

Τὸν παρακαλοῦμεν, λοιπόν, καὶ ἀπόψε «νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἄμπελόν του» ταύτην, ὄλους σας, τὰ «κλήματά» του, καὶ νὰ διασκεδάσῃ ὅ,τι σᾶς ἀπασχολεῖ, ὅ,τι σᾶς βασανίζει, ὅ,τι σᾶς φαίνεται σκοτεινόν καὶ δυσεπίλυτον. Ἐκεῖνος γνωρίζει καὶ θὰ δώσῃ τὴν λύσιν. Ὡς φιλοπόλις καὶ φιλόανθρωπος, γνωρίζει νὰ ἀνακαλῆ συντόμως τὴν τοῦ Θεοῦ συμπάθειαν καὶ νὰ μὴ ἀφήνῃ νὰ καταβαλλῶμεθα ἀπὸ τό πλῆθος τῶν μεριμνῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Λοιπόν, ἅς ἔχωμεν ἐλπίδα καὶ θάρρος εἰς αὐτόν καὶ ἅς μὴ ἀφήνωμεν τὰς δυσμενεῖς περιστάσεις νὰ μᾶς καταβάλλουν, διότι ἐκεῖνος μᾶς παρακολουθεῖ καὶ μᾶς προφθαίνει. «Οὐκ ἐάσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα», ἀλλὰ «σὺν τῷ πειρασμῷ» θὰ δώσῃ καὶ τὴν ἐκβασιν, διό καὶ ἐκφράζομεν εὐγνωμοσύνην αἰδιον πρὸς τὸν Ἅγιόν μας διὰ τὴν προστασίαν του, ὥστε ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ ἀνθέξασα ἐν ὑπομονῇ καὶ θυσίαις «πειρασμούς» αἰῶνων, νὰ εἶναι φιλαγία, χριστιανικωπάτη, ἐν τῇ

ὁποία ἐλευθέρως καὶ ὀρθοδόξως νὰ λατρεύηται τό Θεῖον, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ ἐν πᾶσι Θεός.

«Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν λαόν σου, ἅγιε Δημήτριε, καὶ στήσον τὴν καταιγίδα εἰς αὔραν» καὶ ὀδηγήσον ἡμᾶς «εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριν διὰ τῶν νοητῶν ἰστίων πρὸς τὸν τῆς ἀρετῆς πλοῦν, τὸν νοῦν κατευθύνουσαν καὶ τῷ θεῷ λιμένι τὴν ψυχὴν καθορμίζουσαν» (Θεοφάνους Κεραμέως, Ὁμιλία κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, σελ. 366).

Καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πείραν ἔχοντες καὶ «δεσμῶν καὶ φυλακῆς», ἀνταναπληροῦμεν «τά ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ ἡμῶν» (πρβλ. Κολ. α', 24), καὶ προσποριζόμεθα μυστικῶς καθ' ἡμέραν τὴν ἀνακαινίζουσαν δύναμιν τῆς προσευχητικῆς μεριμνης σας καὶ δέν πτοοῦμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον «καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει» (Ρωμ. ε', 3-5), ὡς διατόρως προσμαρτυρεῖ ἡ δισχιλιετής σταυροαναστάσιμος πορεία συμπάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ σύμπαντος τοῦ ὅπου γῆς εὐλογημένου Γένους μας.

Ἐχοντες τὴν βαρεῖαν χάριν, ἀποστολὴν καὶ διακονίαν νὰ αἰσθητοποιῶμεν καὶ νὰ διακηρύσσωμεν ἐν παντί τόπῳ τὴν ἀμετάθετον βουλήν τοῦ Κυρίου, παρακαλοῦμεν καὶ προτρεπόμεθα ὄλους σας, ἀδελφοὶ Θεσσαλονικεῖς: Μείνατε ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι «ἐν οἷς ἐμάθετε καὶ ἐπιστώθητε», καυχώμενοι ἐν Κυρίῳ διὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἑλληνικὴν ιδιότητά σας. Μὴ δειλιάζετε εἰς τό σκότος, τό ὁποῖον εἶναι «κόνις καὶ καπνός». Ἴδου ἔρχεται ὁ Ἀναστάς Κύριος διαλύων «τὸν τάραχον τῆς ψυχῆς». Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων σας, τοῦ Ποιμενάρχου σας, καὶ ἐν ὑπακοῇ ἐνωτίζεσθε τὴν ζεῖδωρον διδαχὴν του, διότι ἀόκνως μεριμνᾷ διὰ τὴν κατὰ Θεόν αὔξισιν καὶ σωτηρίαν σας. Ὁρθόδοξοι Ρωμαῖοι - Ἕλληνες χριστιανοὶ ἐγεννήθημεν καὶ μέ αὐτὴν τὴν λαμπρὰν προμετωπίδα διερχόμεθα πάσας τὰς ἐπιπόνους ἀτραπούς τῆς ζωῆς, διὰ νὰ διαπεράσωμεν ἀπροσκόπτως εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας καὶ ἴδωμεν τὸν Ἰησοῦν καθὼς ἐστι. Ἐχετε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ἐν τοῖς χεῖλεσι καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σας πάντοτε τό παντερπνόν καὶ θεοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐπικαλούμενοι ἐν ταπεινώσει τὴν Χάριν καὶ τό Ἔλεος Αὐτοῦ. Καὶ τότε Ἐκεῖνος θὰ γίνῃ ὁ ἐν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν ἐνεργῶν ἐν πᾶσι τὰ πάντα, ὅτι Αὐτῷ μέλει περὶ ὄλων μας καὶ περὶ τοῦ κόσμου παντός. Ἀμήν.

Ἐκτροπές τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ
εἰς τήν σημερινήν πραγματικότητα.
Νομικές, ἠθικές καί κοινωνικές προεκτάσεις
τῆς οἰκογενείας

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ. Συμεών,

(Εἰσήγησις κατά τήν ἐν Ἀθήναις Τακτική Συνεδρία τῆς Ι.Σ.Ι.
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 16.10.2013)

«Τό θέμα πού μοῦ ἀνετέθη νά ἀναπτύξω ἐνώπιόν Σας ἀπό τόν Μακαριώτατο Πρόεδρο καί τούς Σεβασμιωτάτους ἐν Χριστῶ ἀδελφούς, μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 154ης Συνοδικῆς Περιόδου, πρὸς τούς ὁποίους ἐκφράζω τίς εὐχαριστίες μου γιά τήν τιμή καί τήν ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τήν ἐλαχιστοτητα μοῦ, ἔχει τόν τίτλο «Ἐκτροπές τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ εἰς τήν σημερινήν πραγματικότητα νομικές, ἠθικές καί κοινωνικές προεκτάσεις».

Ἄμα τῇ ἀναθέσει τῆς εἰσηγήσεως ἐπεδίωξα νά πληροφορηθῶ τί ἀκριβῶς κατά τόν καθορισμό τῶν θεμάτων ἐλέχθη στή σχετική συνέδρια τῆς Δ.Ι.Σ., προκείμενου νά προσπαθῆσω νά ἀνταποκριθῶ ἀναλόγως. Ὁμολογῶ ὅτι τό ἀπόσπασμα Πρακτικοῦ τῆς σχετικῆς Συνεδρίας, τό ὁποῖο παρεκάλεσα νά μοῦ δοθεῖ καί μοῦ ἐστάλη, δέν μέ βοήθησε στήν ἀποσαφήνιση τῶν ζητούμενων τοῦ ἀνατεθέντος εἰς ἐμέ θέματος. Ὡς ἐκ τούτου ἡ προσέγγιση καί τό περιεχόμενο τῆς εἰσηγήσεως διαμορφώθηκε μέ βάση τήν προσωπική ἐκ μέρους μου κατανόηση τοῦ θέματος.

Κατ' ἀρχήν ὁ ὅρος «ἐκτροπές», συνήθης στή δική μας γλώσσα τῶν ἐκκλησιαστικῶν, εἶναι δύσκολο ἕως ἀδύνατο νά γίνει ἀποδεκτός εὐρύτερα. Ἀντίθετα, οἱ ὅροι πού χρησιμοποιοῦνται στήν Κοινωνιολογία τῆς σύγχρονης οἰκογένειας εἶναι ἐναλλακτικά πρὸς τή συμβατική οἰκογένεια σχήματα ἢ ἐναλλακτικές μορφές οἰκογένειας¹. Ἡ ἀξιολόγηση αὐτῶν τῶν σχημάτων ὀργάνωσης τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων μέ βάση τά κριτήρια τῆς χριστιανικῆς θεολογίας περί γάμου καί οἰκογένειας εἶναι ἀσφαλῶς ἀρνητική. Ἡ ἀντίθεση τῆς Ἐκκλησίας δεδομένη. Ἡ σύγκρισή τους μέ τόν Χριστιανικό γάμο καί τή χριστιανική

οἰκογένεια ὡς «κατ' οἶκον ἐκκλησία»², ὅπως ἐπικράτησε νά ὀνομάζεται, μᾶς ἐπιτρέπει τόν χαρακτηρισμό τους ὡς ἐκτροπές. Ὡστόσο, οἱ παραδοσιακοί χαρακτηρισμοί ἀρνητικῶν φαινομένων καί καταστάσεων σήμερα σοκάρουν καί προκαλοῦν ἀντιδράσεις, διότι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων –ἀκόμη καί βαπτισμένοι χριστιανοί– ζοῦν καί σκέπτονται ἀγνοώντας τόν λόγο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τούς ἱερούς Κανόνες, γενικότερα τό ἦθος καί τή γλώσσα τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἐκτροπές τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ» ἢ «ἐναλλακτικές μορφές οἰκογένειας» στή σημερινή πραγματικότητα συνιστοῦν φαινόμενα τά ὁποῖα ἀποδεικνύουν τήν ἐκκοσμίκευση καί ἀποχριστιάνιση τῶν σύγχρονων κοινωνιῶν, κοινωνιῶν καί λαῶν ἐν τούτοις μέ ἕνα πλούσιο χριστιανικό παρελθόν. Αὐτό ἐν πολλοῖς ἰσχύει καί γιά τήν ἑλληνική κοινωνία.

Οἱ λόγοι πολλοί καί διάφοροι.

Βαθύτεροι, ἡ φιλοσοφία τοῦ Διαφωτισμοῦ καί ἡ ἀντίληψη περί ἐλευθερίας ὡς δυνατότητας ἀπεριορίστων ἀτομικῶν ἐπιλογῶν.

Ἡ θεοποίηση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, ἡ ὁποία ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπομειώνει τήν ἠθική δέσμευση, τήν αἴσθηση τοῦ χρέους, τήν κοινωνική εὐθύνη, τό πνεῦμα τῆς θυσίας.

Ἡ γάμος καί ἡ οἰκογένεια ἀπό γεγονός κατ' ἔξοχην ἐκκλησιαστικό καί κοινωνικός θεσμός θεμελιώδους σημασίας γίνεται, ὅλο καί περισσότερο, ἀτομική ὑπόθεση πού ἐντάσσεται στή σφαῖρα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Ἡ πτώση τῆς δημοτικότητας τοῦ γάμου καί ἡ ἀποδυνάμωση τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ λόγω ἐπαναστατικῶν μεταβολῶν πού συντελοῦνται καθημερινά.

Ἡ μείωση τῆς γαμηλιότητας.

Ἡ ἀνοχή ἢ, ἀκόμη περισσότερο, ἡ κοινωνική ἀποδοχή τῶν προγαμιαίων σεξουαλικῶν σχέσεων.

Ἡ ἐξάλειψη τῶν προκαταλήψεων ὡς πρὸς τίς ἄγαμες μητέρες καὶ ἡ νομική προστασία τῶν ἐξώγαμων παιδιῶν, πού συνεχῶς αὐξάνουν.

Ἡ αὐξηση τῶν διαζυγίων.

Ἡ ἐπιθυμία τῶν γυναικῶν γιὰ αὐτονομία, κυρίως μεταξύ τῶν περισσότερο μορφωμένων καὶ οἰκονομικά ἀνεξάρτητων.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν γυναικείων ἀπελευθερωτικῶν κινήματων διαμορφώνεται ἕνας καινούργιος τρόπος ζωῆς, σὸ πλαίσιο τοῦ ὁποίου ὁ γάμος δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα τῆς ζωῆς τῆς γυναίκας καὶ ὁ ἔρωτας δὲν συνδέεται πλέον μὲ τὸν γάμο³.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόγοι –ἴσως καὶ ἄλλοι– συνετέλεσαν στὴν ἐμφάνιση μορφῶν γάμου καὶ ὀργάνωσης τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας περὶ γάμου καὶ οἰκογένειας θεωροῦνται ἐκτροπές καὶ κατὰ τὴ σύγχρονη ἐκκοσμηκευμένη ἀντίληψη ἐναλλακτικὴς μορφῆς οἰκογένειας.

«Μέ ποιμαντική διάσταση», ὅπως ἐλέχθη στὴ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὸν ὀρισμὸ τῶν θεμάτων⁴, θὰ ἐξετάσουμε μὲ κάθε δυνατὴ συντομία τέσσερα φαινόμενα ἐξαιρετικά ἐπίκαιρα γιὰ τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν καὶ γιὰ μᾶς ἰδιαίτερο ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον: τὸν πολιτικὸ γάμο, τὴ μονογονεϊκὴ οἰκογένεια, τὴν ἐλεύθερη συμβίωση καὶ τὸν λεγόμενον γάμο τῶν ὁμοφυλόφιλων.

1. Ὁ πολιτικὸς γάμος

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, μετὰ ἀπὸ ἕνδεκα αἰῶνες ἡ Πολιτεία ἐν ἔτει 1982 μὲ τὸν Νόμο 1250 καθιέρωσε τὸν πολιτικὸ γάμο, ἀποδεχθεῖσα ἐν τέλει ὑπὸ τὴ σθεναρῆ ἀντίδραση τῆς Ἐκκλησίας τὸν προαιρετικὸ χαρακτῆρα του.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συγκληθεῖσα ἐκτάκτως τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1982 ἀπευθύνθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2309/21.1.1982 Ἐγκύκλιό της «Πρὸς τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν». Στὴν ἐν λόγω Ἐγκύκλιο μεταξύ τῶν ἄλλων τονιζόταν:

«Εἶναι ἀληθές, ὅτι δὲν νοεῖται χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἀνήκων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μὴ τηρῶν τὴν διδασκαλίαν της καὶ μάλιστα τὴν δογματικὴν. Διὰ τοῦτο καὶ εἶναι σαφές ὅτι, ὁ τελῶν πολιτικὸν γάμον,

ὄχι μόνον δὲν τελεῖ ἔννομον καὶ κανονικὴν σύζευξιν κατὰ τὴν τάξιν τῆς θρησκείας, ἀλλὰ καὶ καταπατεῖ δημόσια καὶ ἐνσυνειδήτως τὴν περὶ τῶν 7 Μυστηρίων δογματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ Ἱ. Σύνοδος κρίνει ὅτι ὁ οὕτω συμπεριφερόμενος ἐκφράζει τὴν θέλησιν καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσίν της, ὅπως παύση τοῦ λοιποῦ ἀνήκων οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐξ ἧς προέρχεται Ἐκκλησίαν. Ἡ συνέπεια καὶ εἰλικρίνεια ἐπιβάλλει ὁ τοιοῦτος νὰ παύση καὶ τυπικῶς πλέον νὰ ἀνήκη εἰς τοὺς κόλπους τῆς»⁵.

Ἀκολούθησε ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2328 Ἐγκύκλιος τῆς Δ.Ι.Σ. τὴν 20ῆ Ὀκτωβρίου 1982 μὲ θέμα «Ποιμαντορικὴ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας ἐν σχέσει μὲ τὸν Πολιτικὸν Γάμον». Ἐπαινοῦσα ἡ Ἱ. Σύνοδος τοὺς Δημάρχους καὶ Κοινοτάρχες πού ἀρνήθηκαν νὰ τελέσουν Πολιτικούς Γάμους καὶ ἐπισημαίνουσα τὴν πνευματικὴ εὐθύνη ὅσων ἐκ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἐτέλεσαν πολιτικούς γάμους, κατέληγε συνιστώντας ἀορίστως πατρικὴ ποιμαντικὴ μέριμνα «διὰ τὰ ζεύγη τῶν Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν τὰ τελέσαντα πολιτικὸν γάμον, ἵνα ταῦτα, μεταμελούμενα, τελέσωσι τὸν θρησκευτικὸν γάμον, διὰ νὰ ἐπανασυνδεθῶσι μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας»⁶.

Ἡ ἄρνηση ὀρισμένων ἱερέων νὰ βαπτίσουν παιδιά πού προήλθαν ἀπὸ γονεῖς πού συνήψαν πολιτικὸ γάμο προκάλεσε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2395/5.9.1984 Ἐγκύκλιο τῆς Δ.Ι.Σ.⁷ ἡ ὁποία συνιστοῦσε τὴ βάπτισή αὐτῶν τῶν παιδιῶν. Ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς Ἐγκυκλίου εἶναι ἐλάχιστα πειστικὴ. Καί, φυσικά, δὲν ἀγγίζει τὸ ζήτημα πῶς θὰ ἀνατραφοῦν καὶ πῶς θὰ διαπαιδαγωγηθοῦν χριστιανικά τὰ παιδιά πού βαπτίσαμε, τὰ ὁποῖα ζοῦν καὶ διαπαιδαγωγοῦνται ἀπὸ γονεῖς πού γιὰ λόγους ἰδεολογικοῦς καὶ μὲ πολὺ φανατισμὸ (περὶ αὐτῶν ὁ λόγος) ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἐπέλεξαν τὸν πολιτικὸ γάμο καὶ οὐσιαστικὰ ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2665 Ἐγκύκλιος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1998 ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα «Περὶ τῆς κηδείας τῶν τελεσάντων πολιτικὸν Γάμον». Στὴν ἐν λόγω ἐγκύκλιο καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἐξηγηθοῦν οἱ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1982 ἤχθη στὴν ἀπόφαση, κατὰ τὴν ὁποία οἱ τελούντες πολιτικὸ γάμο καὶ ἐμμένοντες «εἰς τὴν ἀπιστίαν αὐτὴν ἀποκόπτονται τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἰδίας αὐτῶν ὑπαιτιότητος καὶ στε-

ροῦνται τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν εὐχῶν της». Καθὼς ὁμως, ὡς φαίνεται, ὕπηρξαν ἔντονες ἀντιδράσεις σέ περιπτώσεις ἀρνήσεως ἐκκλησιαστικῆς ταφῆς σέ τελεσαντες πολιτικό γάμο, ἡ Ἐγκύκλιος προτείνει «ὅπως μετὰ συμπάθειας καὶ ἄκρας συγκαταβάσεως ἀντιμετωπισθοῦν ὑπὸ τῶν ποιμένων καὶ Πνευματικῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἔνιοι περιπτώσεις κεκοιμημένων τελεσάντων πολιτικόν γάμον»⁸.

Τέλος, ἀπὸ ἀπάντηση τῆς Ἱερᾶς Σύνοδου σέ ἐρώτημα ἰδιώτου μετὰ ἀπὸ γνωμάτευση τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοκανονικῶν Ζητημάτων συνάγεται, ὅτι κάποιος (κάποια) πού τέλεσε πολιτικό γάμο κωλύεται νά γίνῃ ἀνάδοχος⁹.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ πολιτικοῦ γάμου συμπρασματικῶς νομίζουμε ὅτι, μετὰ μάλιστα τρεῖς δεκαετίες ἐφαρμογῆς τοῦ σχετικοῦ Νόμου καὶ τῶν ζητημάτων πού κατά καιροῦς ἀνέκυψαν, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει

- α) νά μελετήσῃ σφαιρικὰ τὸ θέμα·
- β) νά ἀποτιμήσῃ τὰ στατιστικά δεδομένα·
- γ) νά κωδικοποιήσῃ μὲ εὐληπτο καὶ ποιμαντικά ἐπαγωγὸ τρόπο τίς μέχρι σήμερον ἀποφάσεις της· καὶ
- δ) μὲ κάθε πρόσφορο μέσο νά καθοδηγήσῃ ποιμαντικά ἐπὶ τοῦ θέματος τὸν Ἱερό Κλήρο καὶ τὸ θεοφιλές ποίμνιό της.

2. Ἡ μονογονεϊκὴ οἰκογένεια

Ἡ αὔξηση τῶν διαζυγίων, ἡ μείωση τῆς γαμηλιότητας καὶ τῶν δευτέρων γάμων, ἡ ἐπιθυμία τῶν γυναικῶν γιὰ ἀνεξαρτησία, ἐκφραζόμενη ὡς ἄρνηση τῆς συζυγικῆς σχέσης ἄλλ' ὄχι καὶ τῆς γονεϊκῆς, ἡ διαφοροποίηση ἐπὶ τὸ ἀνεκτικότερον στήν ἀντιμέτωπιση τῆς ἄγαμης μητέρας ὀδήγησαν στήν αὔξηση τῶν μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν¹⁰.

Στήν ἐμφάνιση καὶ τὸν πολλαπλασιασμό τους συντείνει ἀκόμη ἡ σύγχρονη ἀντίληψη κατὰ τὴν ὁποία ἀποσυνδέεται ὁ γάμος ἀπὸ τὴ γονιμότητα, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ δυνατότητες πού προσφέρουν οἱ σύγχρονες ἀναπαραγωγικὲς τεχνολογίες σέ μία γυναίκα νά τεκνοποιεῖ ἐκτὸς γάμου καὶ χωρὶς οἰασδήποτε μορφῆς σχέση μὲ ἄνδρα, ἀλλ' ἀπλῶς προμηθευόμενη ἀνδρικό σπερματοζῶα ἀπὸ μία τράπεζα σπέρματος!

Ἡ μονογονεϊκὴ οἰκογένεια κατὰ κύριο λόγο εἶναι γυναικεία ὑπόθεση, χωρὶς, ὡστόσο, νά ἀπουσιάζουν καὶ μονογονεϊκὲς οἰκογένειες μὲ ἀρχηγὸ ἄνδρα. Τὸ σχῆμα αὐτὸ οἰκογένειας ἔχει ἀντιμετωπισθεῖ καὶ

ἐξακολουθεῖ νά ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐκτροπή, ὡς κατάσταση παθολογικὴ πού ἀφορᾷ ἄτομα πού εἶναι (ἢ θὰ ἐξελιχθοῦν σέ) προβληματικά. Οἱ οἰκογένειες αὐτές θεωροῦνται προϊόντα διάλυσης καί, ἀκόμα, παθογόνες, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ στήν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν καὶ τὴν κοινωνικοποίησή τους. Ἔτσι ἡ προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης εἶναι κυρίως στραμμένη πρὸς τὰ παιδιά καὶ λιγότερο πρὸς τὴ μητέρα. Ἡ συνειδητοποίηση ὅτι ἡ αὔξηση τοῦ ποσοστοῦ τῶν μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν μπορεῖ νά εἶναι ἀποτέλεσμα ἐπιλογῆς, καὶ ὅτι ἡ ἐπιλογή αὐτὴ ἀποτελεῖ ἄρνηση τῆς συμβατικῆς συζυγικῆς οἰκογένειας μετέβαλε κάπως τὴν ἀνησυχία τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ τὸ πρόβλημα πού ἄρχισε νά ἀπασχολεῖ εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις τοῦ σχήματος αὐτοῦ, τῆς «ἀπόκλισης» αὐτῆς στὴ συζυγικὴ οἰκογένεια καὶ μέσω αὐτῆς στό κοινωνικὸ σύνολο¹¹.

Ὅσο καὶ ἂν τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς μονογονεϊκῆς οἰκογένειας εἶναι περιορισμένης ἔκτασης γιὰ τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα, ἀπαντώμενο κυρίως στὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα, δέν παύει νά ἀποτελεῖ ἰδιαίτερης ποιμαντικῆς σημασίας ζήτημα τόσο ὡς πρὸς τὴν μητέρα, ἐάν τὸ σχῆμα συνιστᾷ συνειδητὴ ἐπιλογή της, ὅσο καὶ ὡς πρὸς τὸ παιδί (ἢ τὰ παιδιά) μίας οἰκογένειας αὐτοῦ του τύπου.

Ἐξακολουθεῖ ἡ μητέρα μίας μονογονεϊκῆς οἰκογένειας νά συνδέεται ὡς ζωτικὸ μέλος μὲ τὴν Ἐκκλησία; Μπορεῖ νά μετέχει στὰ μυστήρια Τῆς; Βαπτίζουμε τὰ παιδιά μιᾶς τέτοιας οἰκογένειας; Ποιμαντικά ἐρωτήματα τὰ ὁποία χρήζουν σοβαρῆς μελέτης καὶ ἀνάλογων συνοδικῶν ἀποφάσεων.

3. Ἡ ἐλεύθερη συμβίωση

Στὶς σύγχρονες κοινωνίες ἐμφανίζεται ὀλοένα καὶ μὲ μεγαλύτερη συχνότητα ἡ ἐλεύθερη συμβίωση ὡς ἐπιλογή καὶ τρόπος ζωῆς μεταξύ προσώπων διαφορετικοῦ ἢ καὶ τοῦ ἴδιου φύλου ὡς ἐναλλακτικὴ μορφή οἰκογένειας. Ὁ λόγος κατ' ἀρχὴν γιὰ τὴν ἐλεύθερη συμβίωση προσώπων διαφορετικοῦ φύλου, ἄνδρα καὶ γυναίκας.

Ἡ ἐξάπλωση τοῦ φαινομένου αὐτῆς τῆς μορφῆς συμβιώσεως, δηλαδή ἐκτὸς θρησκευτικοῦ ἢ πολιτικοῦ γάμου καὶ τῶν νομικῶν δεσμεύσεων πού αὐτοὶ δημιουργοῦν, καὶ ἡ ἀπαίτηση τῶν ἐνδιαφερομένων ἀπὸ τίς διαφορὲς κυβερνήσεις καὶ τὰ κόμματα γιὰ νομοθετικὴ ἀναγνώριση καὶ ρύθμιση αὐτῆς τῆς μορφῆς συμβιώσεως κατὰ τρόπο ἀνάλογο μὲ ὅσα ἰσχύουν

για τή συμβατική οικογένεια, οδήγησε τά περισσότερα εύρωπαϊκά κράτη στή θέσπιση σχετικῶν νόμων ἀναγνώρισης τοῦ σχήματος καί παροχῆς ὀρισμένων δικαιωμάτων πού προσφέρει ὁ θεσμός τοῦ γάμου, ὅπως ἐπιδόματα, ἄδειες, εὐνοϊκή φορολογική μεταχείριση, διατήρηση τῆς οικογενειακῆς στέγης ἢ κάποιας διατροφῆς, ἀκόμα καί κάποια κληρονομικά δικαιώματα.

Αὐτό ἔγινε καί στή χώρα μας μέ τόν Νόμο 3719/2008 «Γιά τίς μεταρρυθμίσεις γιά τήν οικογένεια, τό παιδί, τήν κοινωνία καί ἄλλες διατάξεις», μέ τόν ὅποιο καθιερώθηκε τό «Σύμφωνο Ἐλεύθερης Συμβίωσης» παρά τίς ἀντιδράσεις τῆς Δ.Ι.Σ.¹², Ἱεραρχῶν, θρησκευτικῶν ἔντυπων, ἀκόμη καί τῆς Συνόδου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ρωμαιοκαθολικῶν ἐπισκόπων¹³.

Κατά τήν αἰτιολογική ἔκθεση τό «Σύμφωνο» ἀποτελεῖ ἕνα καθεστῶς διαφορετικό ἀπό τό γάμο: πρόκειται γιά μία ἐναλλακτική μορφή μόνιμης συμβίωσης καί ὄχι γιά μία μορφή “χαλαροῦ” γάμου». Καί ὁ τότε ἀρμόδιος Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης, ἐκφράζοντας τίς κυβερνητικές θέσεις, ὑποστήριξε ὅτι μέ τόν συγκεκριμένο νόμο ἐπιχειρεῖται νά ρυθμιστεῖ νομοθετικά ἕνα ὑπαρκτό κοινωνικό φαινόμενο, δηλαδή ἡ γέννηση παιδιῶν ἐκτός γάμου, οἱ μονογονεϊκές οικογένειες πού συνεχῶς αὐξάνονται καί οἱ ἀπροστάτευτες γυναῖκες ἀπό τή μακρόχρονη πολλές φορές ἐλεύθερη συμβίωση. Ἔτσι ἐκτιμᾶται ὅτι μέ τό «Σύμφωνο Ἐλεύθερης Συμβίωσης», ἡ συμβίωση γίνεται «λιγότερο ἐλεύθερη», ἐπιπόλαιη καί ἄδικη, ἀφοῦ συνδέεται μέ ὄρους, συμφωνίες καί δεσμεύσεις¹⁴.

Εἶναι πασιφανές ὅτι ἡ Ἐκκλησία σέ καμία περίπτωση δέν μπορεῖ νά ἀποδεχτεῖ γιά τά μέλη της τό «Σύμφωνο Ἐλεύθερης Συμβίωσης», ὅπως καί τόν πολιτικό γάμο. Ἐν τούτοις, πέρα ἀπό τήν πλήρη καί σαφῆ ἀντίθεσή της, δέν ἔχει τή δυνατότητα νά ἐμποδίσει τήν Πολιτεία νά προβεῖ κατά τήν κρίση της σέ νομοθετικές ρυθμίσεις πού ἀφοροῦν σέ μικρές ἢ μεγάλες κατηγορίες πολιτῶν της, πού δέν ἀνήκουν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἢ ἄλλα ἀναγνωρισμένα θρησκευόμενα καί ὁμολογίες καί ἐπιθυμοῦν μία τέτοιου εἴδους συμβίωση. Ἀναμφίβολα στήν κατηγορία αὐτή θά εὔρεθοῦν καί πολίτες οἱ ὅποιοι εἶναι βαπτισμένοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ὅμως ἐμφοροῦνται ἀπό ιδέες καί ἀντιλήψεις ξένες καί ἀντίθετες πρὸς τή

διδασκαλία, τήν παράδοση καί τό ἦθος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀνακίνηση τοῦ ζητήματος τό 2008 ἐν ὄψει τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως καί ἡ χρήση ὀρισμένων ὄρων –ἀσφαλῶς ἀγιογραφικῶν καί κανονικῶν ὅπως πορνεία καί παλλακεία, οἱ ὅποιοι ὅμως σήμερα κατανοοῦνται διαφορετικά–, προκάλεσε τεράστιες ἀντιδράσεις καί ἀπειλήθηκαν ἀκόμη καί μηνύσεις. Ἀπό τήν ἄλλη πάλι ἡ ἀποψη ὅτι ἀφοῦ μέχρι τό 893, πού ὁ αὐτοκράτορας Λέων ὁ ΣΤ΄ ὁ Σοφός κατέστησε ὑποχρεωτική τήν ἱερολογία τοῦ γάμου, καί τά νομικά ζητήματα τοῦ γάμου μέχρι τότε ἀνήκαν στήν ἀποκλειστική ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας, γιατί καί τώρα νά μή γίνεται τό ἴδιο δεκτό, ἐπέφερε σύγχυση, ἀποδυναμώνοντας μία παράδοση 10 αἰῶνων σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στίς σχέσεις τοῦ δικαίου περὶ τοῦ γάμου καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱερολογίας του¹⁵.

Ἐν τέλει, τό νομοσχέδιο ψηφίστηκε καί κατέστη νόμος τοῦ Κράτους. Καί ἡ Ἐκκλησία ἔχει χρέος νά μελετήσῃ καί νά ἀντιμετωπίσῃ τίς συνέπειες τοῦ «Συμφώνου».

Πρῶτον, πόσο τό συγκεκριμένο σχῆμα συμβίωσης, νομοθετικά κατοχυρωμένο πλέον, ἐπηρεάζει ἀρνητικά τή χριστιανική ἀντίληψη περὶ γάμου καί οικογένειας τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Δεύτερον, πῶς θά διαφυλάξῃ τά μέλη της ἐκεῖνα πού γιά διάφορους λόγους, ἐπιπόλαια καί ἀβασάνιστα, θά ἐπιλέξουν γιά ὀρισμένο χρονικό διάστημα ἢ καί μόνιμως τόν συγκεκριμένο τρόπο ἐλεύθερης συμβίωσης ἀντὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱερολογίας τῆς συζυγίας τους.

Τρίτον, ποιά θά εἶναι ἡ στάση της πρὸς τά μέλη της, τά ὅποια συνῆψαν καί ἐξακολουθοῦν νά ζοῦν ὑπό τό καθεστῶς «ἐλεύθερης συμβίωσης». Θά ἐπιτρέπει νά μετέχουν στά μυστήρια της καί πρωτίστως στή θεία Εὐχαριστία; Θά βαπτίζει τά παιδιά πού θά προέρχονται ἀπό γονεῖς πού ζοῦν ὑπό τήν ἀνευλόγητη σχέση τῆς ἐλεύθερης συμβίωσης; Τέλος, θά τοὺς δέχεται ὡς ἀναδόχους ἢ ὡς μάρτυρες (κουμπάρους) στά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Γάμου; Ἀλλά καί κατά τήν ἐκδημία τους θά ἐπιτρέπει τήν τέλεση τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας;

Δυστυχῶς, μέχρι σήμερα αὐτές οἱ παράμετροι δέν ἔχουν ποιμαντικά μελετηθεῖ καί, φυσικά, δέν ἔχουν ληφθεῖ οἱ ἀναγκαῖες συνοδικές ἀποφάσεις.

4. Οί γάμοι τῶν ὁμοφυλοφίλων

Ἡ θλίψη, ἡ ἀγανάκτηση καί ὁ προβληματισμός τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τῶν πιστῶν μελῶν της, κορυφώνεται μπροστά στή διαγραφόμενη προοπτική τό «Σύμφωνο Ἐλευθέρης Συμβίωσης» πού ὁ νόμος 3719/2008 ἀναγνώρισε γιά τά ἑτερόφυλα ζευγάρια νά ἐπεκταθεῖ καί γιά τά ὁμόφυλα, δηλαδή νά φτάσουμε κατά τή δημοσιογραφική γλώσσα στόν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων.

Ἦδη δεκαπέντε χῶρες –πρώτη ἡ Ὁλλανδία τό 2001 καί τελευταία ἡ Νέα Ζηλανδία (ἀπό τόν περασμένο Ἀπρίλιο), ἡ πρώτη στήν περιοχή Ἀσίας-Εἰρηνικοῦ– προχώρησαν νομοθετικά (μέ διαφορές παραλλαγές ἀπό χώρα σέ χώρα) στήν ἀναγνώριση τοῦ γάμου μεταξύ προσώπων τοῦ ἴδιου φύλου ὡς ἐναλλακτική μορφή οἰκογένειας.

Πρός τήν κατεύθυνση αὐτή φαίνεται ὅτι ὠθοῦνται τά πράγματα κι ἐδῶ στήν πατρίδα μας¹⁶. Μέ ἀφορμή τήν ψήφιση τό 2008 τοῦ Νόμου 3719 γιά τό «Σύμφωνο ἑλευθέρης συμβίωσης» ἑτερόφυλων ζευγαριῶν ὁ τότε Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης –ὑπουργός τῆς λεγόμενης συντηρητικῆς παρατάξεως– εἶχε ἀνακοινώσει ὅτι εἶχε συστήσει ὁμάδα ἐργασίας, ἡ ὁποία θά μελετοῦσε διεξοδικά τήν προοπτική τῆς θεσμοθέτησης τῆς ἑλευθέρης συμβίωσης καί ὁμόφυλων ἀτόμων¹⁷.

Ὅλοι θυμόμαστε τά ὅσα εἶχαν γίνει τόν Ἰούνιο τοῦ 2008 στήν Τηλο ἡ διάφορες κατά καιρούς δηλώσεις δημοτικῶν ἀρχόντων, οἱ ὁποῖοι, παράλληλα μέ τόν μεθοδευμένο δημοσιογραφικό θόρυβο τῶν Μ.Μ.Ε., δημιουργοῦν κλίμα καί λειτουργοῦν ὡς μοχλός πίεσης πρός τά κόμματα καί τήν ἐκάστοτε κυβέρνηση.

Ἄλλωστε κατά τή συζήτηση στή Βουλή τοῦ νομοσχεδίου γιά τό «Σύμφωνο Ἐλευθέρης Συμβίωσης» πού εἶχε καταθέσει ἡ Κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας, δύο ἀλλά κόμματα τό ΠΑΣΟΚ καί ὁ ΣΥΡΙΖΑ ζήτησαν νά ἐπεκταθεῖ ἡ ἰσχὺς του καί στά ὁμόφυλα ζευγάρια.

Ἐπιπλέον τό Ἐπισημονικό Συμβούλιο τῆς Βουλῆς εἶχε τότε προειδοποιήσει τήν Κυβέρνηση γιά τό ἐνδεχόμενο παραβίασης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἐπειδή περιορίζει τήν πρόνοια τοῦ Σύμφωνου Συμβίωσης στά ἑτερόφυλα πρόσωπα καί δέν τό ἐπεκτείνει καί στά ὁμόφυλα¹⁸.

Ἄς σημειωθεῖ ἀκόμη ὅτι τό γεγονός, ὅτι δέν συμπεριλήφθηκαν στό «Σύμφωνο Ἐλευθέρης Συμβίωσης»

καί τά ὁμόφυλα ζευγάρια, ἐπέτρεψε σέ κάποιους νά προσφύγουν στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρώπων Δικαιωμάτων, ἀπόφαση τοῦ ὁποῖου δέν ἔχουμε ἀκόμη¹⁹.

Ὅλα αὐτά, ὅπως φοβούμαστε, ἀργά ἢ γρήγορα, θά μᾶς φέρουν ὡς Ἐκκλησία ἀντιμέτωπους μέ τήν ἀπόφαση κυβερνῶντων καί κομμάτων νά ἀναγνωριστεῖ καί στήν πατρίδα μας νομικά ὁ «γάμος» τῶν ὁμόφυλων ζευγαριῶν ἢ νά ἐπεκταθεῖ τό «Σύμφωνο Ἐλευθέρης Συμβίωσης» πού ἰσχύει ἤδη γιά τά ἑτερόφυλα ζευγάρια καί στά ὁμόφυλα.

Κανείς δέν μπορεῖ νά γνωρίζει ἀπό τώρα τίς προϋποθέσεις πού θά τεθοῦν καί τά δικαιώματα πού θά ἀναγνωριστοῦν. Θά εἶναι ὅμως τραγικό, ἐάν φτάσουμε ὡς τό σημεῖο νά τοὺς ἀναγνωρισθεῖ καί τό δικαίωμα υἰοθεσίας παιδιῶν.

Καί τό ἐρώτημα πού τίθεται εἶναι: Τί θά πράξουμε ὡς Ἐκκλησία ἐνώπιον ἐνός τέτοιου ἐνδεχομένου, τό ὁποῖο, ὡς φαίνεται, εἶναι σχεδόν βέβαιο καί χρονικά ὄχι πολύ μακρινό; Θά ἀντιδράσουμε; Πῶς; Μέ ποιούς τρόπους; Μέ ποιά προετοιμασία καί σέ ποιά ἐπίπεδα; Καθολικά καί συντονισμένα ἢ, ὅπως συνηθίζουμε, δίκην ἐλεύθερων σκοπευτῶν μέ ἀμφίβολα ἀποτελέσματα;

Ἐνα δεύτερο: Ἄν παρὰ τήν ὀργανωμένη καί συντονισμένη ἀντίδρασή μας, ὅπως πρόσφατα συνέβη καί στή Γαλλία, ὁ περιώνυμος «γάμος» τύχει νομοθετικῆς ἀναγνώρισης, τί ὡς Ἐκκλησία θά πράξουμε;

Κατ' ἀρχήν, ἐναντι τῶν κυβερνῶντων καί τῶν βουλευτῶν πού θά ψηφίσουν μία τέτοια πρωτοφανῆ καί ἀχαρκτήριστη ρύθμιση. Θά συνεχίζουμε νά συμπορευόμαστε, ὅπως μέχρι σήμερα, σάν νά μήν ἔχει συμβεῖ τίποτε; Ἐρώτημα καίριας σημασίας.

Ἐναντι τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μέ τή συγκεκριμένη σεξουαλική ἀπόκλιση, τά ὁποῖα ὅμως μέ τόν «γάμο» τους ἢ τή δημόσια «συμβίωση» τους θά ἀποτελοῦν πρόκληση καί σκάνδαλο τέτοιου μεγέθους πού μέχρι σήμερα δέν γνώρισε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κατά τόν δισχιλητῆ βίο της;

Ἐδῶ δέν πρόκειται γιά ἄσκηση οἰκονομίας ἢ γιά ἐπιδείξη τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι ἀσθενῶν μελῶν της πού ἀμάρτησαν βαρῦτατα, ἀλλά γιά ἀνατροπή τῆς εὐαγγελικῆς ἠθικῆς καί τῆς φυσικῆς τάξεως, ἐγκαθιδρυμένης ἀπό τόν ἴδιο τόν Δημιουργό Θεό σέ μία ἀπό τίς ἱερωτέρες πτυχές τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, ὅπως εἶναι ἡ γενετήσια.

Συμπεραίνοντας επιτρέψατέ μου να επισημάνω τὰ ακόλουθα:

α. Τὰ ἐναλλακτικά πρὸς τὴ συμβατικὴ οἰκογένεια σχήματα ὀργάνωσης τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου στὴν ἐποχὴ μας, ὅ,τι δηλαδή ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζουμε ὡς ἐκτροπές, ἀποτελοῦν φλέγοντα ζητήματα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας.

β. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ μελετήσῃ εἰς βάθος τὰ φαινόμενα καὶ μὲ τὴ συμβολὴ στελεχῶν τῆς Κληρικῶν καὶ θεολογῶν μὲ ἐξειδικευμένες γνώσεις καὶ λιπαρὴ θεολογικὴ συγκρότηση νὰ διαμορφώσῃ τίς θέσεις τῆς, τὴν ἐκκλησιαστικὴ δηλαδή μαρτύρια τῆς.

γ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀξιοποιώντας τοὺς καρπούς αὐτῆς τῆς μελέτης θὰ ἔδει νὰ ὀργανώσῃ τὴν ὑπεύθυνη ἐνημέρωση τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς καὶ τὴν πνευ-

ματικὴ καθοδήγηση τῶν μελῶν τῆς μὲ σύγχρονους καὶ προσφόρους τρόπους. Ἡ γνωστοποίηση τῶν θέσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς μὲ τὴ μορφή Ἐγκυκλίων ἀπευθυνομένων «Πρὸς τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν» καὶ σὲ γλωσσικὴ μορφή πού σήμερα ἀπωθεῖ εἶναι ξεπερασμένη καὶ ἀναποτελεσματικὴ.

Τελειώνοντας σημειῶνω ὅτι ἠθελημένα ἀπέφυγα νὰ προβῶ σὲ συγκεκριμένες προτάσεις καὶ τοῦτο διότι φρονῶ, ὅτι αὐτές θὰ ἔδει νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴ συνοδικὴ διαβούλευση τοῦ ἱεροῦ σώματός μας καὶ νὰ ἐκφράζον τὸ φρόνημα καὶ τὴ γνώμη ὄλων μας ἢ, τὸ λιγότερο, «τῶν πλειόνων».

Γιὰ τίς ἀτέλειες τῆς εἰσηγήσεως παρακαλῶ νὰ τύχῃ τῆς ἐπιεικειᾶς Σας.

Γιὰ τὴν ὑπομονή σας Σᾶς εὐχαριστῶ.»

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Λουκίας Μ. Μουσοῦρου, *Κοινωνιολογία τῆς σύγχρονης οἰκογένειας*, [Βιβλιοθήκη Κοινωνικῆς Ἐπιστήμης καὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς], Ἀθήνα 2006, σ. 78.
2. Α΄ Κορ. 16,19· Ρώμ. 16,5.
3. Α. Μισέλ, *Κοινωνιολογία τῆς οἰκογένειας καὶ τοῦ γάμου*, μετάφραση Λ.Μ. Μουσοῦρου, [Βιβλιοθήκη Κοινωνικῆς Ἐπιστήμης καὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς], Ἀθήνα 2000, σσ. 196-197. Πρβλ. Πάνου Δ. Νικολόπουλου, *Ἡ μετάλλαξη τῆς οἰκογένειας*, Ἀθήνα 2011, σσ. 9-11.
4. Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν Δ.Ι.Σ. Συνοδικὴ Περίοδος 156η, Συνέδρια Α΄ τῆς 4.6.2013. 5. Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι, τόμος ΣΤ΄ (1982-1995), Ἀθήνα 2001, σ. 12.
6. Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι, ὅ.π., σ. 40.
7. Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι, ὅ.π., σσ. 150-151.
8. Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι, τόμος Ζ΄ (1996-2000), Ἀθήνα 2006, σ. 132.
9. Γεωργίου Φραγκιαδάκη, Εὐρετήριο Νομοκανονικῶν Ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2007, σ. 60.
10. Δημητράς Κογκίδου, *Μονογονεϊκὲς οἰκογένειες. Πραγματικότητα- Προοπτικὲς-Κοινωνικὴ πολιτικὴ*, Ἀθήνα 1995.
11. Πρβλ. Λ. Μ. Μουσοῦρου, *Κοινωνιολογία τῆς σύγχρονης οἰκογένειας*, ὅ.π., σσ. 83-84.
12. Σχετικὴ ἀπόφαση ἐλήφθη κατὰ τὴ συνέδρια τῆς Δ.Ι.Σ. στίς 17.3.2008.
13. Ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 388/26.3.2008 ἀπόφαση-ἀνακοινωθέν. Βλ. Νεκτάριου Κ. Τσαρουχᾶ, *Τὸ Σύμφωνο Συμβιώσεως* (εἰσηγήσει στὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γάμου), σ. 10.
14. Βλ. Νεκτάριου Τσαρουχᾶ, ὅ.π., σ. 7.
15. Παντελῆ Καλαϊτζίδη, *Συμβίωση καὶ Ἐκκλησία*, Ἡ Καθημερινὴ 25.3.2008.
16. Θεόδωρου Ζήση, Πρωτοπρ., *Σύμφωνο ἐλεύθερης διάλυσης τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς κοινωνίας*, Θεοδόμια 10 (2008), τεῦχος 1 (Ἰανουάριος-Μάρτιος), σ. 14.
17. Ἀλλὰ καὶ τελευταῖα, σύμφωνα μὲ ἔγγραφο τοῦ τέως ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Ἀντώνη Ρουπακιάτῃ πού διαβιβάστηκε στὴ Βουλὴ, καὶ ἡ παρούσα Κυβέρνηση μελετᾷ τὸ θέμα ἐπέκτασης τοῦ σύμφωνου συμβίωσης καὶ μεταξὺ τῶν ὁμοφυλόφιλων (<http://www.skai.gr/news/Greece/article/224712>).
18. «Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου δέχεται ὅτι ἡ προστασία τῆς γενετήσιας κατεύθυνσης ἐντάσσεται στὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 14 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου περὶ ἀπαγόρευσης τῶν διακρίσεων, καθὼς καὶ ὅτι ἡ ἔννοια τῆς οἰκογένειας δὲν περιορίζεται σὲ σχέσεις βασισμένες στὸ γάμο, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ ἄλλους de facto οἰκογενειακοὺς δεσμούς, ὅταν μέρη ζοῦν ἐκτὸς γάμου».
19. <http://www.tovima.gr/printarticle/?aid=493296>.

Θεολογικές και κοινωνικές αλλοιώσεις εἰς τόν οἰκογενειακόν θεσμόν

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμοπίας κ. Ἰωήλ,

(Εἰσήγησις κατά τήν ἐν Ἀθήναις Τακτική Συνεδρία τῆς Ι.Σ.Ι.
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 17.10.2013)

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, Μακαριώτατε Δέσποτα καί Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, στό τέλος τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς θυμᾶται τούς συνεργούς του ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ¹ καί μάλιστα ἀπό τούς πρώτους ἀναφέρει τόν Ἀκύλα καί τήν Πρίσκιλλα καί εἰδικότερα θυμᾶται «τήν κατ' οἶκον αὐτῶν Ἐκκλησίαν»², δηλ. τήν οἰκογένειά τους. Μνεῖα τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀκύλα κάνει καί στήν πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή³. Ἐπίσης στήν πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολή κάνει λόγο γιά τήν οἰκογένειά του, δηλ. ὁ χαιρετισμός τοῦ Παύλου ἀπευθύνεται στόν παραλήπτη τῆς ἐπιστολῆς καί «καί τῆ κατ' οἶκον σου Ἐκκλησία»⁴, ὅπως γράφει. Πάμπολλες φορές μέσα στή Γραφή ὑπό τή λέξη οἰκία ἢ οἶκος ὑπονοεῖται ἡ οἰκογένεια. Ἄς ἀναφέρουμε μερικά δείγματα. Ὁ Μάρκος κάνει λόγο γιά τόν «οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου»⁵, ὁ Ματθαῖος κάνει λόγο γιά τή λυχνία πού λάμπει «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ»⁶. Γίνεται λόγος γιά τήν οἰκία τοῦ Πέτρου⁷, ὅπου ἔγινε τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῆς πενθερᾶς του. Ὁ Λουκᾶς κάνει λόγο γιά τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων καί πῶς πρέπει νά μπαίνουν στό σπίτι τῶν ἀνθρώπων, δηλ. στίς οἰκογένειές τους: «καί εἰς ἣν ἄν οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μενεῖτε καί ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε»⁸. Γίνεται λόγος γιά τήν οἰκία «Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου»⁹, γιά τήν οἰκία Ἰάσονος¹⁰, τήν οἰκία Στεφανᾶ¹¹ καί πολλά ὅμοια χωρία. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση τῆς βαπτίσεως ὅλης τῆς οἰκογενείας τοῦ δεσμοφύλακος στούς Φιλίππους ὑπό τοῦ Παύλου: «ἐβαπτίσθη αὐτός καί οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρήμα»¹³ καί μάλιστα ἔκανε καί τραπέζι στόν Παῦλο καί «ἠγαλλιάσατο πανοικίε πιστευκῶς τῷ Θεῷ»¹⁴. Τά ἴδια ἰσχύουν καί γιά τή Λυδία τῆ Φιλιππησίας πού βαπτίσθηκε αὐτή καί «ὁ οἶκος αὐτῆς»¹⁵. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπολογούμενος στούς Κορινθίους λέγει πῶς βάπτισε «καί τόν Στε-

φανᾶ οἶκον»¹⁶. Χαρακτηριστικές εἶναι οἱ οἰκογένειες καί στήν Παλαιά Διαθήκη, Ἀβραάμ καί Σάρρας¹⁷, Ἰσαάκ καί Ρεβέκκας¹⁸ καί τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν. Ἐπίσης, ἀναφέρουμε καί τήν οἰκογένεια τοῦ τιμίου Προδρόμου πού εἶχε γονεῖς τόν Ζαχαρίαν καί τήν Ἐλισάβετ¹⁹.

Οἱ θεόπνευστοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες νά τί λέγουν γιά τήν κατ' οἶκον Ἐκκλησία. Ὁ Θεοδώρητος ἐρμηνεύοντας τίς ἐπιστολές τοῦ Παύλου θά πεῖ πῶς γιά νά χαρακτηρισθεῖ μιά οἰκογένεια κατ' οἶκον Ἐκκλησία φαίνεται πῶς τά μέλη τους εἶχαν ὅλα διδαχθεῖ τήν εὐσέβεια. Ὁ Ἀκύλας καί ἡ Πρίσκιλλα ἦσαν καλοί παιδαγωγοί. «Δηλοῖ δέ ὁ λόγος τήν τῆς εὐσεβείας ὑπερβολήν. Πάντως γάρ, ὡς εἰκός, τούς οἰκείους τήν ἄκρην ἐδίδαξαν ἀρετήν, καί τὰς θείας λειτουργίας ἔνδον ἐπετέλουν προθύμως. Τούτων μέμνηται καί ὁ θεῖος Λουκᾶς, καί διδάσκει πῶς τόν Ἀπολλῶ πρὸς τήν ἀλήθειαν ἐποδηγέτησαν»²⁰. Φαίνεται πῶς ἐκτός ἀπό τήν διαπαιδαγώγησι τῆς οἰκογενείας γινόντουσαν καί λατρευτικές συνάξεις στήν οἰκία του, ἀφοῦ τό πολιτικό καθεστῶς ἦταν ἀντίθετο μέ τίς ἐκκλησιαστικές κοινότητες.

Ἐπίσης ὁ ἱερός Χρυσόστομος καί αὐτός στήν ἐρμηνεία τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς γράφει γιά τήν κατ' οἶκον Ἐκκλησία. «Οὕτω γάρ ἦν εὐδόκιμος (δηλ. ὁ Ἀκύλας), ὡς καί τήν οἰκίαν ἐκκλησίαν ποιῆσαι, διά τε τούς πάντας ποιῆσαι πιστούς, καί διά τοῦ τοῖς ξένοις αὐτήν ἀνοίξει πᾶσιν. Οὐδέ γάρ ἀπλῶς εἴωθεν οἰκίας ἐκκλησίας καλεῖν, εἰ μή πολλή ἢ εὐλάβεια καί πολύς ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος ἐρριζωμένος ἐν αὐτοῖς εἴη (Στό σημεῖο αὐτό ἀναφέρει τά παραδείγματα Ἀκύλα καί Πρισικίλλης καί Φιλήμονος καί Ἀπρίας καί συνεχίζει...). Ἰδοῦ οὖν καί οὗτοι ἐν γάμῳ ἦσαν καί σφόδρα ἔλαμψαν...»²¹. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ λεπτομέρεια πῶς ἀνοῖξαν τήν οἰκίαν τους γιά νά φιλοξενηθοῦν ξένοι.

Ἐντυπωσιακή εἶναι καί ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Νκοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου γιά τήν κατ' οἶκον Ἐκκλησία τοῦ Ἀκύλα καί τῆς Πρίσκιλλας· «τόσον ἦταν ἐνάρετο τό εὐλογημένον ἀνδρόγυνον τοῦτο, ἡ Πρίσκιλλα, λέγω καί ὁ Ἀκύλας, ὥστε ὁποῦ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ὀσπητίου των, τοὺς ἔκαμαν Χριστιανούς· ὅθεν καί Ἐκκλησία αὐτούς ὄλους ὀνομάζει ἐδῶ ὁ Παῦλος· ... Ἄς ἀκούσουν οἱ ὑπανδρῶν ἀνδρες καί γυναῖκες, ὅτι ἐάν θέλουν, δέν ἐμποδίζονται ἀπό τόν γάμον εἰς τό νά κάμουν τήν ἀρετήν· διατί καί οἱ προειρημένοι οὔτοι, ὑποκάτω εἰς γάμον εὐρισκόμενοι, καί σκηνοποιοί ὄντες, ἦτοι τεχνῖται τῶν τέκτων καί τζαδιριῶν, ἔλαμψαν ὑπέρ τόν ἥλιον εἰς τήν ἀρετήν»²².

Τά ἴδια λέγει καί ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος, τήν ἐρμηνεία τοῦ ὁποίου υἰοθέτησε καί ὁ προειρημένος ἅγιος Νικόδημος· «ἐνθα γάρ εὐλάβεια πολλή καί ἀρετή, Ἐκκλησία ὁ οἶκος ἐκεῖνος»²³.

Τά αὐτά πρὸςβεύει καί ὁ Οἰκουμένιος· «ὅτι πανοικεῖ ἦσαν πιστοί, ὡς τόν οἶκον λοιπόν Ἐκκλησίαν εἶναι»²⁴.

Ἐδῶ θά θέλαμε νά ἀναφέρουμε ὠρισμένες γνῶμες τοῦ Χρυσοστόμου σχετικῆς μέ τήν οἰκογένεια.

«Ἐκκλησίαν ποιήσόν σου τήν οἰκίαν. Καί γάρ ὑπεύθυνος εἶ καί τῆς τῶν παιδῶν καί τῆς τῶν οἰκετῶν σωτηρίας»²⁵.

«Τότε αἱ οἰκίαι Ἐκκλησία ἦσαν, νῦν δέ ἡ Ἐκκλησία οἰκία γέγονε»²⁶.

Ἄς ἀναφέρουμε καί ἕνα τεμάχιο ἀπό τήν ἐρμηνεία εἰς τόν Γ΄ ψαλμό τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου πού δείχνει καί τήν παθογένεια τῆς οἰκογενείας. «Πολλοί καί ὡς τῆς σήμερον πόλεμον ἐν τοῖς οἴκοις ἔχουσι, καί ὁ μὲν ὑπό γυναικός πολεμεῖται, ὁ δέ ὑπό τέκνου πολιορκεῖται, ἄλλος ὑπό ἀδελφοῦ καί ἕτερος ὑπό οἰκέτου ... καί οὐδεὶς ἐαυτὸν λογοθετεῖ ἐννοῶν, ὅτι εἰ μὴ ἀμαρτίας ἔσπειρεν, οὐκ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἄκανθα καί τρίβολοι ἀνέβησαν. Ὅτι γάρ ἀμαρτιῶν εἰσκαρποί τὰ οἰκεῖα κακά ... μάρτυς ἡ θεία Γραφή, ἧς οὐδέν ἰσχυρότερον. Πολεμεῖ σε ἡ γυνή, εἰσελθόντι ὡς θηρίον ἀπαντᾷ, τήν γλῶσσαν ὡς μάχαιραν ἀκονᾷ; Λυπηρόν μὲν τό πρᾶγμα ὅτι ἡ βοηθός ἀντίπαλος γέγονεν, ὁμῶς ἐαυτὸν ἐρεύνησον, μήπως ἐν νεότητι εἰς γυναῖκα ἐνεωτέρισας καί τό εἰς γυναῖκα τραῦμα διά γυναικός θεραπεύεται καί τήν ἀλλοτριαν σηπεδόνα ἡ ἴδια χειρουργεῖ. Κἄν ἀγνοεῖ ἡ τέμνουσα, ἀλλ' οἶδεν ὁ ἰατρός Θεός. Αὐτός γάρ αὐτῇ κατά σοῦ ὡς σιδήρω ἐχρήσατο ... Ὁ Θεός ὡς ἰατρός οἶδε τό συμφέρον»²⁷.

Ἐδῶ βλέπουμε τήν πνευματική ἀλλοίωση τῆς Οἰκογενείας ἀπό τίς κακές συμπεριφορές τῶν μελῶν τῆς.

Ἐπίσης ἀξιοσημείωτο εἶναι πῶς ἐλάμβαναν τό βάπτισμα ὀλόκληρες οἰκογένειες. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἕνας σύγχρονος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, σημειώνει τὰ ἀκόλουθα· «Ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἀναγινώσκωμεν ὅτι μετὰ τήν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου οἱ “ἀποδεξάμενοι τόν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καί προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχῆι ὡσεὶ τρισχίλια»²⁸. Ἐκ τοῦ χωρίου τούτου δηλοῦται ὅτι ἐβαπτίσθησαν ψυχῆι τρισχίλια ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας· ἀδύνατον νά δεχθῶμεν ὅτι οἱ βαπτισθέντες γονεῖς ἀφῆκαν ἀβάπτιστα τὰ ἐαυτῶν τέκνα. Καί ἐν Κεφ. 10 ἀναφέρεται ὅτι ὁ Πέτρος ἐβάπτισε τόν οἶκον Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου²⁹. Βεβαίως ὁ Ἀπόστολος δέν ἐξῆρσε τοῦ βαπτίσματος τοὺς ἐν ἡλικίᾳ παῖδας ἢ νήπια. Ἐπίσης ἐν Πράξεσι Κεφ. 16, 14-15 φέρεται ὅτι ὁ Παῦλος ἐβάπτισεν ἐν Θυατείροις τήν πορφυροπόλιδα Λυδίαν καί τόν οἶκον αὐτῆς, ἐνθα ἀποκλείεται ἡ ὑπόθεσις ὅτι κατέλιπεν ἀβάπτιστα τὰ ἀνήλικα αὐτῆς τέκνα. Οἱ Ἀπόστολοι μετὰ τήν ἐπιστροφὴν τῆς Λυδίας συνελήφθησαν καί ἐφυλακίσθησαν, ἐν δέ τῇ φυλακῇ ἐπεστράφη εἰς τήν πίστιν ὁ δεσμοφύλαξ, ὅστις ἐν ὄρα νυκτός ἐβαπτίσθη “καί οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παραχρημα”³⁰. Ἐξ ὧν δηλοῦται ὅτι ἅπας ὁ οἶκος ἐβαπτίσθη καί οὐδεὶς ὑπελείφθη ἐκ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἀβάπτιστος... Ἐν τῇ Α΄ Κορινθ. 1, 16 ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει ὅτι ἐβάπτισε πάντα τόν τοῦ Στεφανᾶ οἶκον. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ οἴκου περιέχεται ἅπασα ἡ οἰκογένεια ἀπό μικροῦ ἕως μεγάλου»³¹.

Ὁ Θεοδώρητος Κύρου σχολιάζοντας τό γεγονός ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ καί Φουρτουνάτου δέχθησαν τό βάπτισμα σχολιάζει· «Δύο τέθεικεν ἐπαίνους, καί ὅτι πρῶτοι τό σωτήριο ἐδέξαντο κήρυγμα, καί ὅτι τήν οἰκίαν τοῖς ἁγίοις ἀναπετάσαντες πᾶσαν αὐτοῖς θεραπείαν προσφέρουσιν»³². Ἐκαναν ὅλη τήν οἰκίαν τους χριστιανική.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πολὺ τονίζουν πῶς μέσα στήν οἰκογένεια πρέπει νά κυριαρχεῖ ὁ Θεός. Ἡ ἀγάπη τῶν συζύγων καί ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ παιδιά ὀφείλει νά εἶναι κατώτερες ἀπὸ τήν ἀγάπη πρὸς τό Θεό. Ἄς δοῦμε τί λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. «Τώρα ὁμῶς ἐπειδὴ εἵμαστε αἰσχροὶ καί ἔχουμε ξεπέσει πάρα πολὺ, καί οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶμε τίς γυναῖκες περισσότερο ἀπὸ τόν Θεό, καί οἱ γυναῖκες προτιμᾶμε

τούς άνδρες πίο πολύ από τόν Θεό, έξ αίτίας αυτού καί χωρίς νά θέλωμε μās τραβᾶ νά τόν επιθυμήσωμεν περισσότερο. Μή αγαπᾶς τόν άνδρα σου περισσότερο από τόν Θεό καί δέν θά αισθανθῆς ποτέ τή χηρεία, καλύτερα ὁμως καί ἄν συμβῆ, δέν θά τήν ἀντιληφθῆς. Γιατί; Διότι ἔχεις προστάτη τόν ἀθάνατο πού αγαπᾶ πίο πολύ». Παρακάτω μέ πολύ ἔντονο τρόπο προσπαθεῖ τά μέλη τῆς οἰκογενείας νά τά στρέψει νά αγαποῦν τό Θεό³³.

Τό θεμέλιο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς εἶναι ἡ οἰκογένεια. «Τοῦτο πάντων ἡμῶν συγκροτεῖ τήν ζωήν, τό ὁμοιοεῖν γυναίκα πρὸς άνδρα. Τοῦτο συνέχει τόν κόσμον ἅπαντα. Καθάπερ γάρ τοῦ θεμελίου σαλευθέντος, πᾶσα ἡ οἰκοδομή καταφέρεται, οὔτω καί γάμων στασιαζόντων, ἅπας ὁ βίος ἡμῶν ἀνατρέπεται. Ὅρα γάρ· ὁ κόσμος ἐκ τῶν πόλεων συνέστηκε, αἱ πόλεις ἐκ τῶν οἰκιῶν, αἱ οἰκίαι ἐξ ἀνδρῶν καί γυναικῶν. Ἄν τοίνυν ἐπεισέλθῃ πόλεμος μεταξύ τῶν ἀνδρῶν καί τῶν γυναικῶν, εἰς τάς οἰκίας εἰσῆλθεν ὁ πόλεμος. Τούτων δέ ταραπτομένων, καί αἱ πόλεις ἀνάστατοι γίνονται. Πόλεων δέ στασιαζουσῶν καί τήν οἰκουμένην πᾶσα ἀνάγκη ταραχῆς ἐμπεπλησθαι, καί πολέμου καί μάχης»³⁴.

Ἄς δοῦμε καί ἄλλες ἀπόψεις καί κρίσεις γιά τό θεσμο τῆς οἰκογενείας.

Ὁ θεολόγος Γεώργιος Μαυρομάτης σημειώνει χαρακτηριστικά: «Ἡ οἰκογένεια εἶναι πορεία τοῦ ζευγαριοῦ καί τῶν παιδιῶν τους –ὄλων μαζί– πρὸς τό Θεό μαζί μέ τό Χριστό. Ὁ Χριστός κρατᾶ τήν ἐνότητα τῶν μελῶν τῆς μεταξύ τους καί τήν ἐνότητά τους μέ τό Θεό. Ἔτσι ἡ οἰκογένεια παίρνει διαστάσεις καί πορεύεται πρὸς τήν αἰωνιότητα. Ἐχοντας αὐτή τήν πορεία, ἀντιμετωπίζει τήν ἐπίγεια ζωή σάν πρόσκαιρη, γιατί ἔχει τό πολίτευμά της στόν οὐρανό³⁵. Τά μέλη τῆς εἶναι πολίτες τοῦ οὐρανοῦ. Κάθε οἰκογένεια εἶναι ἀληθινά ἕνα βασίλειο, μιά μικρή ἐκκλησία καί ἐπομένως ἕνα μυστήριο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἕνας δρόμος πρὸς αὐτήν. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τήν ὀνομάζει «κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν»³⁶. Καί φυσικά ἡ «κατ' οἶκον» ἐκκλησία μέ κανένα τρόπο δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει ὡς ὄντοτητα ἀνεξάρτητη ἀπό τήν Ἐνοριακή Ἐκκλησία, ἀλλά πρέπει νά ὑπάρχει σάν ὀλοκληρωμένο τμήμα καί συνέχεια τῆς Ἐνορίας. Ὅταν ὁ άνδρας ἀποφασίσει νά χωρίσει τήν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν του ἀπό τήν Ἐνοριακή Ἐκκλησία καί νά γίνει αὐτοκέφαλος (κυβερνήτης τοῦ ἑαυτοῦ του) ἤδη

χωρίζει τόν ἑαυτό του καί τήν οἰκογένειά του ἀπό ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία. Τό σπῆτι του δέν μπορεῖ πιά νά θεωρεῖται ὡς «κατ' οἶκον ἐκκλησία» καί χάνει τή μετάδοση τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ πού τῆς μεταδίδονταν προηγουμένως. Ἡ οἰκογένεια πού εἶναι φυσικό καί ἐπιθυμητό ἀποτέλεσμα κάθε πνευματικῆς συναντήσεως τοῦ άνδρα καί τῆς γυναίκας γίνεται μιά «ἐκκλησία μικρά», ὅπως λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, μιά καθημερινή βίωση τῆς ζωῆς μέ τήν ὁποία ζεῖ ἡ Ἐκκλησία καί ἀποτελεῖ ἀποκάλυψη καί μετοχή τῆς ζωῆς μέ τήν ὁποία ζεῖ ὁ «ἕνας ἀλλά σέ τρεῖς ὑποστάσεις Θεός» [...] Ὅνας Γάμος, μιά οἰκογένεια, πού καθημερινά δέν σταυρώνει τήν ἐγωπάθειά του καί τήν ἀπάθειά του, πού δέν ἀποθνήσκει «ἐν ἑαυτῷ», ὥστε νά ἀτενίσει πέρα ἀπό τόν ἑαυτό του, δέν εἶναι Χριστιανικός γάμος καί οἰκογένεια. Τό πραγματικό ἁμάρτημα τοῦ Γάμου σήμερα δέν εἶναι μόνο ἡ μοιχεία ἢ ἡ ἀσυμφωνία ἢ ἡ βανασούτητα τοῦ ἑνός καί τοῦ ἄλλου. Εἶναι πὼς κάνουμε εἰδωλο τήν οἰκογένεια καί δέ θέλουμε νά καταλάβουμε πὼς ὁ Γάμος πορεύεται πρὸς τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δίνοντας μαρτυρία γι' αὐτήν στήν πορεία της. Αὐτό ἐκφράζεται μέ τό αἶσθημα πὼς κανεῖς θά ἔκαμνε «τό πᾶν» γιά τήν οἰκογένειά του, ἀκόμα καί κλειψιά καί φόνο. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ οἰκογένεια ἔχει πάψει νά ὑπάρχει γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἐχει πάψει νά εἶναι μιά μυστηριακή εἴσοδος στήν παρουσία του. Αὐτό πού διαλύει τόσο εὔκολα τή σύγχρονη οἰκογένεια καί κάνει τό διαζῦγιο σχεδόν φυσική σκιά τῆς οἰκογενείας, δέν εἶναι ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ γιά τήν οἰκογένεια, ἀλλά ἡ εἰδωλοποίηση τῆς οἰκογενείας. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ταῦτιση τοῦ Γάμου μέ τήν εὐτυχία καί ἡ ἄρνηση νά ἀποδεχθοῦμε τόν Σταυρό μέσα στόν γάμο»³⁷. Ἐντύπωση προκαλεῖ ἡ παρατήρηση πὼς ὅταν ξεκοπεῖ ἡ οἰκογένεια ἀπό τήν Ἐκκλησία, εἰδωλοποιεῖται καί ἀλλοιώνεται ὁ σκοπός τοῦ γάμου.

Σέ κάποιο συνέδριο γιά τό ἱερό Μυστήριο τοῦ γάμου στή Δράμα ὁ τότε Ἐπίσκοπος τῆς Διονύσιος σέ μιά εἰσηγησή του γράφει: «... ὁ ὄρος «κατ' οἶκον ἐκκλησία» μπορεῖ νά εἶναι καί δηλωτικός τοῦ ἱεροῦ χαρακτηρα πού ἔχει ἡ οἰκογένεια, πού μπορεῖ νά ἀποβεῖ καί μικρογραφία τῆς Ἐκκλησίας, μέσα στήν ὁποία θά καταρτίζονται τά μέλη της, γιά νά ἀναδειχθοῦν ζωντανά μέλη τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Μέ τήν ἐννοια αὐτή καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει πὼς «ἡ οἰκία γάρ Ἐκκλησία ἐστὶ μικρά».

Καί είναι «μικρά Ἐκκλησία» ἡ οἰκογένεια, ὄχι μόνον γιατί θεωρεῖται βασικός πυρήνας τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί γιατί ἀποτελεῖ μυστηριακή «λειτουργική ἀρχή τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν πραγμάτωση τοῦ σωτηριολογικοῦ καί ἁγιαστικοῦ τῆς ἔργου στήν ἀνθρώπινη κοινωνία».

Ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, ὁ π. Γεώργιος γράφει πῶς «μετά ἀπό συνειδητήν μετοχήν εἰς τό μυστήριον ἰδρύεται ἕν νέον «σπίτι», μιά μικρά Ἐκκλησία, ἕν μικρόν βασιλεῖον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εἶναι χαρακτηριστικόν ὅτι τό μυστήριον ἀρχίζει ὅπως τά ἄλλα μυστήρια μέ τήν εὐλογίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος· «εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...». Ὅ,τι ἐνώνει τούς συζύγους δέν εἶναι μόνο ἡ φυσική ἔλξη τῶν δύο φύλων, ἡ κοινωνική σκοπιμότης κ.λπ., ἀλλά πρότίστα ὄλων ὁ Χριστός, διότι ἀμφοτέροι θέλουν νά κάνουν τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι τό ἰδικόν των θέλημα. Μέ τήν ἰδρυσιν τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας ἰδρύεται ἕν μικρόν βασιλεῖον τοῦ Θεοῦ, καταλήγει ὁ π. Γεώργιος»³⁸.

Ἐνδιαφέρουσες εἶναι οἱ ἀπόψεις τοῦ Γεωργίου Μαντζαρίδου γιά τήν οἰκογένεια. «Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τή βασικώτερη κοινωνική ομάδα. Ὅπως κάθε κοινωνική ομάδα, ἔτσι καί αὐτή δέν εἶναι ἕνα ἀπλό ἄθροισμα ἀτόμων, ἀλλά ἐνότητα καί ὑπερβαίνει τά ἐπί μέρους ἀτομά της. Ἡ ἀποψη ὅμως ὅτι ἡ διατήρηση τῆς οἰκογενείας ὀφείλεται στή λειτουργικότητά της ὡς οἰκονομικῆς μονάδας ἀποδείχθηκε ἀπό τά πράγματα λαθεμένη, γιατί δέν ἔπαυσε νά διατηρεῖται καί χωρίς τήν ιδιότητα αὐτή. Οἱ κοινωνικές μεταβολές ἔχουν ἐπιπτώσεις στή μορφή τῆς οἰκογενείας, ὅπως ἄλλωστε καί στή μορφή τοῦ γάμου. Οἱ ἐπιπτώσεις μάλιστα αὐτές εἶναι ἀσθενέστερες στήν οἰκογένεια καί ἐντονότερες στό γάμο. Ἡ οἰκογένεια, δηλαδή, παρά τή σοβαρή κρίση πού διέρχεται στήν ἐποχή μας, παρουσιάζεται σταθερότερη καί διαχρονικά ἀνθεκτικώτερη ἀπό τό γάμο ἀπέναντι στίς κοινωνικές ἀλλαγές»³⁹.

Στήν ἴδια μελέτη ἐπίσης γράφει: «Εἰδικώτερα ἡ οἰκογένεια δέ νοεῖται ἀνεξάρτητα ἀπό τήν κοινωνία μέ τό Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Ἄλλωστε καί τό μυστήριον τοῦ γάμου ἀναφέρεται «εἰς Χριστόν καί τήν Ἐκκλησίαν»⁴⁰. Στήν προοπτική αὐτήν ἡ οἰκογένεια βρῖσκει τήν καταξίωσή της καί γίνεται κοιτίδα γιά τήν ὀλοκλήρωση καί τελείωση τῶν μελῶν της, ἐνῶ

ἔξω ἀπό αὐτήν κινδυνεύει νά μεταβληθεῖ σέ ἐστία ἀναπτύξεως ὁμαδικοῦ ἐγωισμοῦ καί ἰδιοτέλειας. Τέλος μέσα στήν ἴδια προοπτική πραγματοποιεῖται ἡ ἐνότητα τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας καί ἡ ἱεράρχηση τῶν μελῶν της. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, «εἰ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καί πάντων διάκονος»⁴¹, δέν ἰσχύει μόνο γιά τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί γιά τήν Οἰκογένεια»⁴².

Οἱ θεολογικές καί κοινωνικές ἀλλοιώσεις τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας

Ἄς ἔλθουμε τώρα νά δοῦμε, ἐάν στόν καιρό μας ἔχει ἀλλοιωθεῖ ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας. Θεμέλιο τῆς οἰκογενείας εἶναι ὁ ἐκκλησιαστικός γάμος, πού εἶναι μυστήριο, γιατί οἱ σύζυγοι μπαίνουν μέσα στήν κοινότητα τῆς Ἐκκλησίας. Τά μυστήρια ἐξυψώνουν τόν ἄνθρωπο καί τόν μεταβάλλουν καί τόν ἀλλοιώνουν πνευματικά. Τόν ἐξυψώνουν ἀπό τό γεῶδες στόν οὐρανό. Ἡ ἐννομος σύζυγία ἔχει τήν ἀναφορά της στίς σχέσεις Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας. «Τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγώ δέ λέγω εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν»⁴³, ἐπιβεβαιώνει ὁ ἀπ. Παῦλος. Στό γάμο τό κέντρο τῶν παρευρισκομένων εἶναι τά πρόσωπα πού νυμφεύονται. Ὁ Χριστός ὅμως μέ τήν παρουσία του στό Γάμο τῆς Κανᾶ, μετέθεσε τό κέντρο στό πρόσωπό του. Ἐάν αὐτό τό ἐπεκτεῖναμε λίγο ἀναγωγικά, θά λέγαμε πῶς στό γάμο νυμφεύονται μέν ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναῖκα, ἀλλά ἐκεῖνος πού παρίσταται ἀόρατα καί δίνει τήν εὐλογία του καί πραγματοποιεῖ τό μυστήριο εἶναι ὁ Κύριος· ἐνώνονται στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Πολύ χαρακτηριστικά τό τονίζει ἡ πρώτη εὐχή τοῦ γάμου, στήν ὁποία παρακαλοῦμε ὅπως πῆγε στήν Κανᾶ νά ἔλθει καί τήν ὥρα αὐτή, «τῇ ἀοράτῳ αὐτοῦ ἐπιστασία» καί νά παράσχει στούς νεόνυμφους ζωή εἰρηνική, μακροημέρευση, τήν μεταξύ τους ἀγάπη κ.λπ. Ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας θά παρατηρήσει πῶς ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στό γάμο σκοπό εἶχε νά ἀνασκευάσει τήν κατάρα τῆς Εὐας, πού ἦταν καταδικασμένη νά κυφορεῖ καί νά γεννᾶ τά παιδιά της μέσα στή λύπη. «Τετίμηκε τῇ παρουσίᾳ τόν γάμον, ἡ πάντων εὐθυμία καί χαρά, ἵνα τῆς τεκνογονίας τήν ἀρχαίαν ἐξελάσῃ κατήφειαν»⁴⁴.

Οἱ σκοποὶ τοῦ γάμου εἶναι ἡ τελείωση τῶν συζύγων, ἡ ἀπόκτηση τέκνων, ἡ κοινή διαχείριση τῶν ἀγαθῶν, ἡ διαιώνιση τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν σαρκικῶν παθῶν, κ.ἄ. Ἡ γυναῖκα δέν

είναι μόνον «ἐπ' ἀρότω παίδων»⁴⁵, ἀλλά νά εἶναι βοηθός καί σύντροφος τοῦ ἀνδρός. Ἡ συμβίωση τοῦ ἀνδρός καί τῆς γυνακός μέσα στό μυστήριο τοῦ γάμου θεωρεῖται ἀπό τούς Πατέρες νόμιμη μίξις, ἐνῶ ἡ ἐλεύθερη συμβίωση λαθραία καί μοιχική. Ὅταν πέσαμε στήν ἁμαρτία, ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νά φθάσει στή θέωση διακόπηκε ἐξ αἰτίας τῆς πτώσεώς του. Ἄρχισε νά κάνει κατάχρηση τῶν φυσικῶν του δυνάμεων, ὑπηρέτησε τίς ἄλογες κινήσεις πού τόν ἐσπρωχναν στίς ἡδονές, προκειμένου νά ἀποφεύγει τίς ὀδύνες. Ἡ προσπάθειά του ἦταν ἡ ἡδονή καί ἡ ἀποστροφή του ἡ ὀδύνη. Μέ τόν τρόπο αὐτό μπήκε στή φύση τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία, ἡ φθορά καί ὁ θάνατος. Ὁ γάμος εἶναι θεραπεία γιά τήν ἀσθένεια τῆς φύσεως.

Ἄπ' ὅλα αὐτά καταλαβαίνουμε πώς ὁ γάμος δέν ἔχει σκοπό τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ἐνοστίκτων, οὔτε εἶναι ἐμπορική συναλλαγή, οὔτε κοινωνική προβολή, οὔτε καταδούλωση τοῦ ἑνός ἐκ τῶν δύο συζύγων, ἀλλά σταθερό ὑπόβαθρο τῆς οἰκογενείας, μυστήριο βασικώτατο τῆς πίστεώς μας, ἐχέγγυο μιᾶς εἰρηνικῆς συμβιώσεως, κοινωνία προσώπων, δρόμος ἀσφαλῆς γιά τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὁδός πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πορνείας, σωφροσύνης ὑπόθεση, φυτώριο καλῶν τέκνων, μικρὴ Ἐκκλησία.

1. Ἄς ἔλθουμε νά δοῦμε τίς θεολογικές καί κοινωνικές ἀλλοιώσεις τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας. Παλαιότερα τό νά συζεῖ ὁ ἄνδρας μέ μιὰ γυναίκα ἐθεωρεῖτο λίαν ἐπιλήψιμο καί κατακριτέο. Ἡ ἐλεύθερη συμβίωση δέν ἦταν ἀρεστή στόν πολύ κόσμο. Τούς θεωροῦσαν παραβάτες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καί μάλιστα τούς χαρακτηρίζαν ἄσχημα μέ τίς λέξεις, αὐτοί εἶναι «σπιτωμένοι», δηλ. ζοῦν παράνομα σέ ἕνα σπίτι. Σήμερα εἶναι συνηθισμένο φαινόμενο. Πρὶν ἀπό τήν ἐπίσημη συμβίωση πού πραγματοποιεῖται μέ θρησκευτικό ἢ πολιτικό γάμο ὑπάρχει μιὰ μακρὰ συμβίωση. Ὑπάρχουν ἐκ μέρους τῶν συμβιούντων ἐλεύθερα πάρα πολλές δικαιολογίες. Π.χ. δικαιολογοῦν αὐτήν τήν συμβίωση μέ τὰ ἐπιχειρήματα: «πρέπει νά δοῦμε ἐάν ταιριάζουμε», «πρέπει νά διαπιστώσουμε ἐάν ἔχουμε σεξουαλική ἁρμονία», «πρέπει νά ἔχουμε οικονομική άνεση γιά νά τὰ βγάλουμε πέρα», «εἴμαστε ὑπάλληλοι, καθηγητές, ἔχουμε δουλειές διαφορετικές καί ζοῦμε ὁ ἕνας σέ ἕνα τόπο καί ὁ ἄλλος σέ ἄλλο. Νά ἔλθουμε κοντά καί μετά θά κάνουμε καί ἐπίσημα οἰκογένεια», «δέν ξερούμε ἐάν

μποροῦμε νά κάνουμε παιδιά», «εἴμαστε ἀκόμη νέοι καί πρέπει νά χαροῦμε τή ζωή μας», «κοντά στοὺς δικούς μας δέ γίνεται σωστή οἰκογένεια», «νά ἀποκτήσουμε παρουσία γιά νά μὴν εἴμαστε βάρους στοὺς δικούς μας» καί πολλά ἄλλα. Ἔτσι βλέπουμε νά συζοῦν πολὺν καιρό, ἴσως καί χρόνια. Ἔχει παρατηρηθεῖ νά ἐμφανίζονται καί δημόσια καί μάλιστα νά χαρακτηρίζονται ὡς σύντροφοι. Ἀκόμη καί στά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως δημόσια πρόσωπα ἀναφέρονται σέ διάφορες ἐκδηλώσεις μέ τήν εἶδηση· «παρέστη ὁ κ. Τάδε μετά τῆς συντροφου του ἡ ἔγινε ἡ κηδεῖα τῆς δεῖνα ἠθοποιοῦ καί ἦταν παρῶν καί ὁ σύντροφός της. Δέν ἔχουμε πλέον τό αἶσθημα τῆς ντροπῆς οὔτε τό αἶσθημα τῆς παρανόμου συμβιώσεως. Βέβαια ἐδῶ μποροῦμε νά προσθέσουμε καί τήν πληροφορία πώς πολλές τέτοιες συμβιώσεις διαλύονται καί δέν καταλήγουν πουθενά. Καμμιά φορά ἀφήνουν καί ἐρείπια, ὅπως παιδιά, ἀπογοητεύσεις, ἄσχημες ψυχολογικές καταστάσεις, οικονομικά χρέη, πολυχρόνιες ἔχθρες κ.λπ. Συνηθισμένες δικαιολογίες εἶναι «πὺς δέν εἴχαμε νά ποῦμε τίποτε μεταξύ μας, δέν ὑπῆρξε ἰσχυρὸς σύνδεσμος μεταξύ μας, ὁ σύντροφός μου πῆγαινε καί μέ ἄλλες, ἦταν βίαιος ἀπέναντί μου, ἠθελε τὰ λεφτά μου κι ὄχι ἐμένα» καί πολλά ἄλλα ἔωλα ἐπιχειρήματα. Πολλά τέτοια φαινόμενα παρατηροῦνται στήν ἐποχή μας. Τὰ ὀφώνια τῆς ἁμαρτίας εἶναι πολλά στίς παράνομες συμβιώσεις. Παλαιότερα τό φαινόμενο αὐτό ἐπέφεγε ἀπό τοὺς γονεῖς τῶν συμβιούντων χωρὶς γάμο, ἐνῶ ἀντίθετα σήμερα σέ πολλές περιπτώσεις ὑποβοηθεῖται καί ἴσως καί νά προτρέπεται μάλιστα. Οἶκοθεν νοεῖται πὺς στήν περίπτωση αὐτὴ ἀπουσιάζει ἡ πεποίθηση πὺς ἡ οἰκογένεια εἶναι ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία καί ὅτι στό μυστήριο τοῦ γάμου οἱ σύζυγοι ἐνδυναμώνονται ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἀντέξουν τοὺς πειρασμούς τῆς ζωῆς, νά ἀποφύγουν τὰ λάθη, νά κάνουν ὑπομονή, νά διορθῶσει ὁ ἕνας τόν ἄλλο, νά ἀγωνισθοῦν γιά τήν τελειώσή τους κ.λπ. Ὑπάρχει ἀκόμα καί μιὰ περιφρόνηση τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, ἢ μιὰ ἀπαξίωση τοῦ σχήματος τῆς οἰκογενείας. Θεωρεῖται ἡ ἔννομος συζυγία δέσμευση μεγάλη καί παρωχημένος θεσμός καί ἐπιλήψιμος καί μὴ συμβατός μέ τίς σύγχρονες συνθήκες τῆς ζωῆς. Στὴν πατρίδα μας ἔχουμε ἀπαρνηθεῖ τίς οἰκογενειακές δομές καί ἔχουμε υἰοθετήσει τόν δυτικὸν τρόπο ζωῆς. Ἄλλωστε ἡ τηλεοπτικὴ καθημερινὰ ἐκπαιδεύει τὰ νέα παι-

διά σ' αὐτόν τόν τρόπο τῆς ζωῆς. Ὅλα σχεδόν τά προβαλλόμενα πρότυπα ἔχουν υἰοθετήσει αὐτόν τόν τρόπο τῆς ζωῆς.

2. Ἐνα δεύτερο σημεῖο κριτικῆς τῆς ἀποφυγῆς τῆς συστάσεως χριστιανικῆς οἰκογενείας εἶναι ἡ σύναψη πολιτικοῦ γάμου. Παλαιότερα, ὅταν θεσπίσθηκε ὁ πολιτικός γάμος, πολλοί ἔλεγαν πῶς τό ποσοστό του θά παρέμενε ἐλάχιστο· τό ἀντίθετο συνέβη. Στά τελευταῖα χρόνια λόγω διαφόρων παραγόντων, πού θά ἀναφέρουμε πιά κάτω, ἀνέβηκε πολύ. Συναγωνίζεται τό θρησκευτικό γάμο καί σέ μερικές περιπτώσεις τόν ξεπέρασε. Γιατί κάνουν πολιτικό γάμο καί συνιστοῦν οἰκογένεια ἐκτός τῆς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας; Πολλοί δέν πιστεύουν στό Θεό καί θεωροῦν συνεπέστερο ἕνα πολιτικό γάμο παρά νά πᾶνε στήν Ἐκκλησία. Ἰδεολογικές, κοινωνικές, προσωπικές καί πολιτικές ἀντιλήψεις κρατοῦν πολλούς μακράν τοῦ χριστιανικοῦ γάμου καί τῆς παραδοσιακῆς οἰκογενείας. Ἐνας ἰδεολόγος ἄθεος, ἕνας ἀλλόθρησκος, ἕνας διαφοροκεῖνος θρησκευόμενος μετανάστης θά καταφύγει στόν πολιτικό γάμο. Ἐπίσης, οἰκογένεια μέ πολιτικό γάμο ἔχουμε, ὅταν ἔχουμε ἕναν ἐκ τῶν δύο συζύγων ἀλλόθρησκο, δηλ. μουσουλμάνο ἢ τῶν ἀνατολικῶν θρησκείων.

Στό σημεῖο αὐτό νά ἀναφέρουμε πῶς συγκρότηση οἰκογενείας μέ πολιτικό γάμο γίνεται, γιατί συντελοῦν κι ἄλλοι παράγοντες. Προκειμένου νά ἐπιτύχουν κάποια μετάθεση, συνάπτουν πολιτικό γάμο. Ἡ σύναψη οἰκογενείας ἔχει περισσότερα μόρια γιά μιά μετακίνηση σέ στρατιωτικούς, ἐκπαιδευτικούς καί δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀκόμη καί ἡ λήψη διαφόρων δανείων γίνεται πιά εὐκόλα σέ νυμφευμένους παρά σέ ἄγαμους. Παίρνουν δάνεια γιά διάφορες ἐργασίες πού κάνουν ἢ γιά νά ἀγοράσουν σπίτι ἢ γιά εἰδικούς λόγους πιά ἄνετα μέ τήν τέλεση πολιτικοῦ γάμου καί συγκρότηση οἰκογενείας πού ἔχει νομική ὑπόσταση. Συνάπτουν οἰκογένεια ἐκτός τῆς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά πάρουν ἄδεια παραμονῆς σέ διάφορα κράτη τοῦ κόσμου, ὅπως τῆς Ἀμερικῆς, ἐπειδή οἱ νόμοι τῆς ἐκεῖ χώρας ἀπαιτοῦν εἰδικά προσόντα. Εἰδικά στό ἐξωτερικό, ὅταν κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές, κάνουν οἰκογένεια μέ πολιτικό γάμο, γιά νά εἶναι μαζί. Ἡ ἐλεύθερη συμβίωση συνεχίζεται μέ αὐτό τόν τρόπο. Στήν Γερμανία μοῦ ἔλεγε ἐπιφανῆς Ἕλληνας κληρικός πῶς πολλοί ὁμογενεῖς μας συνάπτουν πολιτικό γάμο, γιά νά ἀποφύγουν τίς πολλές κρατήσεις πού ἔχει ἕνας ἄγαμος.

Γιά τήν καταφυγή στόν πολιτικό γάμο καί τήν ἐννομη πλέον συμβίωσή τους ὑπάρχουν πολλές δικαιολογίες τοῦ τύπου· «δέν ἔχουμε ἐπαρκῆ χρήματα γιά νά τελέσουμε θρησκευτικό γάμο ἢ θά κάνουμε γάμο στό μέλλον ἢ καί ἔτσι καλά εἴμαστε, ἀφοῦ δέν θεωροῦμαστε παράνομοι, σέ λίγο καιρό θά κάνουμε καί θρησκευτικό γάμο, μᾶς διευκολύνει κοινωνικά καί στίς σπουδές μας, νομιμοποιῶμε τό ἐκ κλειψιγιάς παιδί μας» κ.ἄ. Βέβαια ὀφείλουμε νά ὁμολογήσουμε πῶς πολλοί συνάπτουν καί θρησκευτικό γάμο ἀργότερα. Καταφεύγουν στήν ἱερολογία τοῦ γάμου, εἴτε γιατί πιστεύουν στό Θεό, εἴτε ἀπό πίεση τῶν γονέων τους πού εἶναι παραδοσιακοί ἄνθρωποι, εἴτε γιατί τό περιβάλλον τους τοῦς κατακρίνει, εἴτε γιατί ἄρχισαν νά κάνουν πνευματική ζωή καί κατάλαβαν πῶς μέχρι τώρα ζοῦσαν στήν παρανομία, εἴτε γιά ἄλλους λόγους.

Κατά τή διάρκεια τῆς συζυγίας τους μέ πολιτικό γάμο ὑπάρχει δυσκολία νά συμμετέχουν στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Δέν μποροῦν νά κοινωνήσουν, δέν μποροῦν νά γίνουν ἀνάδοχοι σέ βάπτισμα, εἶναι σέ ἐκκρεμότητα. Βεβαίως ὑπάρχουν κληρικοί ὄλων τῶν βαθμῶν, πού εἶναι συγκαταβατικοί καί ἐπιστρατεύουν καί ἐπιχειρήματα τοῦ τύπου, «ἀφοῦ ἀργότερα θά πᾶνε καί στήν Ἐκκλησία, ἄς κάνουμε κάποια οἰκονομία». Ἐτσι ἔχουμε τό φαινόμενο σέ ἄλλες Μητροπόλεις νά ἐπιτρέπεται νά γίνεται ἀνάδοχος κάποιος πού ἔκανε πολιτικό γάμο καί σέ ἄλλες νά ἀπαγορεύεται. Ἀκόμη νά μήν θεωρεῖται κώλυμα γιά τή θεία Κοινωνία ἡ συζυγία μέ πολιτικό γάμο. Γνωρίζω πνευματικούς πού βάζουν τοῦς συζύγους αὐτοῦ τοῦ τύπου νά νηστεύουν ἕνα ἀριθμό ἡμερῶν καί μετά τοῦς κοινωνοῦν. Ὅφειλω νά ὁμολογήσω πῶς αὐτή ἡ συζυγία κρατάει μερικές φορές χρόνια καί ἀποκοῦν καί παιδιά καί σκληρύνεται ἡ θέλησή τους γιά τέλεση θρησκευτικοῦ γάμου. Ἐτσι παρατηρεῖται τό φαινόμενο ἡ γυναίκα νά θέλει νά νυμφευθεῖ ἐκκλησιαστικά καί ὁ ἄνδρας νά μή θέλει. Ἐδῶ ἀναφέρεται καί τό πρόβλημα, τό πῶς δηλ. ἀντιμετωπίζεται πνευματικά τό μέλος πού θέλει θρησκευτικό γάμο. Ἄς ὑποθέσουμε πῶς ποτέ δέν θά γίνει ἱερολογία τοῦ μυστηρίου, τό μετανοῆσαν μέλος θά εἶναι ἐκτός τῆς χάριτος τῶν μυστηρίων; Ἐνα ἐρώτημα πού θέλει ἀπάντηση.

Στά παραπάνω μποροῦμε νά κάνουμε καί τίς παρακάτω παρατηρήσεις. Πολλοί δέν ἔχουν σαφῆ ἀντιλήψη τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας μέ τήν ἱερολογία

του γάμου. Θεωρούν τον πολιτικό γάμο ισότιμο με τον εκκλησιαστικό. Υπάρχουν περιπτώσεις που όταν τους εξηγήσουμε τη σημασία του γάμου και της συζυγίας, αλλάζουν γνώμη και καταλαβαίνουν το σφάλμα τους και τό επανορθώνουν. Υπάρχουν και άλλοι άμετακίνητοι. Ούτε έρχονται στην Έκκλησία ούτε και τά παιδιά τους βαπτίζουν. Άλλοι βαπτίζουν τά παιδιά τους για νά μή νοιώθουν μειονεκτικά έναντι τών άλλων. Έχω υπόψη μου περιπτώσεις παιδιών που έχουν γονείς μέ πολιτικό γάμο, που έχουν προχωρήσει στην ήλικία και είναι άβαπτιστα. Άπλως δηλώνουν τό όνομά τους στό ληξιαρχείο. Επίσης τά τελευταία χρόνια κάνουμε γάμους και βαπτίσια τήν ίδια μέρα.

Στό έξωτερικό έχουμε περιπτώσεις Έλληνίδων που συνάπτουν πολιτικό γάμο μέ μουσουλμάνους. Έχουμε και περιπτώσεις που βαπτίζονται οι μουσουλμάνοι και μετά νυμφεύονται στην Έκκλησία. Στίς περισσότερες περιπτώσεις όταν διαλυθεί ό γάμος, οι μουσουλμάνοι ξαναγυρίζουν στην πατρώα τους πίστη, δηλ. στό μουσουλμανικό τρόπο ζωής. Δέν έγιναν ποτέ πραγματικοί χριστιανοί. Μάλιστα ένας όρθόδοξος Έρεάς για νά δοκιμάσει, εάν πράγματι θέλουν νά γίνουν χριστιανοί, τους προέτρεπε νά φορούν στανρό φανερά ένώπιον τών συμπατριωτών τους. Πράγμα τό όποιο δέν έκαναν.

Επίσης στό έξωτερικό μεγάλο πρόβλημα για τούς Όρθόδοξους είναι οι μεικτοί γάμοι. Πάντοτε καταλήγουν στό Δημαρχείο και ποτέ σχεδόν στην Έκκλησία, εκτός εάν ό άλλοδαπός και άλλόθρησκος γίνει συνειδητά χριστιανός. Στή Γερμανία οι μεικτοί γάμοι φθάνουν σέ πολύ ύψηλό ποσοστό.

Άπαράδεκτο φαινόμενο είναι τό σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης. Έδω δέν έχουμε καμμία δέσμευση, ούτε κρατική, ούτε θρησκευτική. Είναι ή πιό μοντέρνα μορφή περιφρονήσεως τής χριστιανικής οικογένειας, τήν όποία άρχισαν στά τελευταία χρόνια νά τήν υίοθετούν. Άπό πλευράς εκκλησιαστικής ή συμβίωση αυτή είναι παντελώς άπαράδεκτη.

Βλέπουμε τή βαθιά θεολογική και κοινωνική αλλοίωση του θεσμού τής οικογενείας από πολλούς ανθρώπους. Δέν θεωρούν τήν οικογένεια ως μικρή Έκκλησία, αλλά σάν άπλη συμβίωση του ένός μέ τόν άλλο. Θεωρούν τήν ιερολογία βαρυτάτη δέσμευση, άναχρονιστικό γεγονός, πράξη που δέν έχει νόημα, φολκλορική τελετή. Δέν εκφράζει γι' αυτούς τίποτε τό μεταφυσικό, ούτε έχει έσχατολογικές προσδοκίες.

Ός εκ τούτου εύκολα διαλύονται αυτές οι οικογένειες και αφήνουν πίσω τους πολλά συντρίμια. Πάρα πολλά προβληματικά παιδιά έχουν προέλθει από τέτοιες οικογένειες. Η έλλειψη πνευματικής άγωγής, ή μακράν τών άγιαστικών μυστηρίων συμβίωση, ή άπουσία τής πίστεως και τής έλπίδος στό Θεό κάνουν νά διαλύονται τέτοιες οικογένειες και νά δημιουργούνται δράματα και άπογοητεύσεις και δυσκολίες κοινωνικές και πολλά άλλα κακά.

3. Άλλοίωση του θεσμού τής οικογενείας είναι ή σύσταση συζυγίας από άτομα του ίδιου φύλου, δηλ. οικογένεια τών όμοφυλοφίλων. Η κατάσταση αυτή έρχεται σέ αντίθεση μέ τήν πίστη τής Έκκλησίας που λέγει πως ό γάμος είναι «βασιλεία παντί άνδρι ή όμόφυχου γυνή και ουχ ούτως ό βασιλεύς τήν πορφύραν και τό διάδημα, ως ό άνήρ τήν γυναίκα άγαπά». Ό αυτός άγιος Χρυσόστομος θά πεί έμφαντικά: «Έξ άρχής ό Θεός τόν άνθρωπον διαπλάττων έλεγεν: “Ου καλόν τόν άνθρωπον είναι μόνον” και ποιων τό ζών τουτο· τήν γυναίκα λέγω, τή τής χρείας άνάγκη συνέδεσεν άνδρι, διά μυριών τρόπων ήμάς προς άλλήλους συνάγων». Ό ίδιος θά πεί για τήν συνοίκηση άνδρός και γυναικός: «Όμόνοια και ειρήνη και σύνδεσμος άγάπης μεταξύ άνδρός και γυναικός. Έκει πάντα συρρεί τά άγαθά».

Άντίθετα τή μίξη δύο άνδρων ό Άπόστολος Παύλος τήν κατακρίνει και θεωρεί τούς πρωταγωνιστές αυτής ως άνθρώπους μέ άδόκιμο νούν που διαπράττουν τά μή καθήκοντα. Τήν κατάσταση αυτή τήν χαρακτηρίζει «πάθη τής άτιμίας»⁴⁹. Μάλιστα κατονομάζει τή σχέση αυτή μέ αυστηρά λόγια: «αί τε γάρ θήλειαι αυτών μετήλλαξαν τήν φυσικήν χρῆσιν εις τήν παρά φύσιν, όμοίως τε και οι άρσενες άφέντες τήν φυσικήν χρῆσιν τής θηλείας έξεκαύθησαν έν τή όρέξει αυτών εις άλλήλους, άρσενες έν άρσενσιν τήν άσχημοσύνην κατεργαζόμενοι»⁵⁰. Στήν Παλαιά Διαθήκη ή άρσενοκοιλία χαρακτηρίζεται βδέλυγμα ένώπιον του Θεού: «και μετά άρσενος ου κοιμηθήσθαι κοίτην γυναικός· βδέλυγμα γάρ έστιν»⁵¹. Σαφέστατος είναι ό Παύλος στην Α' προς Κορινθίους έπιστολή: «ή ουχ οίδατε ότι άδικοι Θεού βασιλείαν ου κληρονομήσουσι; μή πλανασθε· ουτε πόρνοι, ουτε ειδωλολάτραι, ουτε μοιχοί, ουτε μαλακοί, ουτε άρσενοκοίται, ουτε κλέπται, ουτε πλεονέκται, ου μέθυσοι, ου λοίδοροι, ουχ άρπαγες, βασιλείαν Θεού κληρονομήσουσιν»⁵².

‘Ο ιερός Χρυσόστομος πάνω στα χωρία αυτά κάνει σημαντικά σχόλια: «Πάντα μὲν οὖν ἄτιμα τὰ πάθη, μάλιστα δὲ ἡ κατὰ τῶν ἀρρένων μανία ὅτι τὴν κατὰ φύσιν ἀτιμάσαντες, ἐπὶ τὴν παρά φύσιν ἔδραμον. Δυσκολώτερα δὲ τὰ παρά φύσιν καὶ ἀηδέστερα. Ἐσχάτης ἐστὶν ἀπωλείας δείγμα»⁵³. ‘Όσοι πέφτουν στὴν κατάσταση αὐτή, λέγει ὁ ἅγιος, τοὺς ἐγκατέλειψε ὁ Θεός⁵⁴. Τὰ ἁμαρτήματα αὐτά, γράφει ὁ π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος ἐρμηνεύοντας τὰ προειρημένα χωρία τῆς Π.Δ. κατατροπιάζουν τὴν ἀνθρώπινη φύση⁵⁵. ‘Ό μέγας Βασίλειος τοὺς ἀρρενοφθόρους κανονίζει αὐστηρότατα μὲ πολυετὴ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς θείας κοινωνίας⁵⁶.

Ἀπ’ ὅλα αὐτὰ καταλαβαίνουμε πὼς εἶναι μεγάλη ἐκτροπή τοῦ συνήθους χριστιανικοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας ἢ σύσταση συζυγίας ὁμοφυλοφιλικοῦ τύπου. Δυστυχῶς ἡ επικράτηση σὲ διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου τῆς κατὰ κόσμο νομιμότητος τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ συνοίκηση ἐπιφέρουν μεγάλη καταστρατήγηση τοῦ σχήματος τῆς οἰκογενείας καὶ τώρα τελευταῖα ἀκούγονται καὶ φωνές καὶ στὴ δική μας πατρίδα νὰ ἰσχύσει ὁ γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν ὁμοφυλοφίλων.

Οἱ παρά πᾶσαν ἔννοιαν χριστιανικὴ ἀπαράδεκτοι ὁμοφυλόφιλοι σύζυγοι, προκειμένου νὰ ἀντιγράψουν τὴν κανονικὴ οἰκογένεια, γίνονται κακέκτυποι μιμηταὶ καὶ χρησιμοποιοῦν καὶ παρὲνθετη μητέρα προκειμένου νὰ ἀποκτήσουν παιδί ἢ υἱοθετοῦν κάποιον ξένο. Παρὲνθετη μητέρα εἶναι αὐτὴ πού φιλοξενεῖ καὶ κυφορεῖ ξένο σπέρμα καὶ ὠάριο. ‘Όλες αὐτές οἱ καταστάσεις εἶναι ἐκτροπές θεολογικές καὶ κοινωνικές τοῦ σωστοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ.

4. Ἄλλη ἐκτροπή τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ εἶναι ἡ μὴ σωστὴ ἀξιολόγηση τῆς βαρύτητος τῆς κατὰ Θεὸν συζυγίας. Πολλοί, ἂν καὶ χριστιανικά νυμφευμένοι, θεωροῦν τὸ γάμο ξεπερασμένο θεσμό. Μερικοὶ τολμηροὶ λέγουν πὼς ἡ διάρκεια ἑνὸς γάμου εἶναι τὸ πολὺ πέντε χρόνια. ‘Έτσι στίς ἡμέρες μας παρατηροῦνται πάμπολλα διαζύγια, τὰ περισσότερα συναινετικά, καὶ διαλύσεις γάμων. Ἐνῶ τὸ διαζύγιο εἶναι μόνο γιὰ λόγους πορνείας, σήμερα ἔχουμε πάνω ἀπὸ δέκα λόγους διαλύσεως τῆς οἰκογενείας. Τὰ πλείστα ὅμως εἶναι συναινετικοῦ χαρακτήρος. Ἡ οἰκογένεια γίνεται συντριμμία καὶ χάνει τὴν ἱερότητά της. Ἐνῶ ἡ συζυγία εἶναι διὰ βίου, στίς ἡμέρες μας γίνεται θεσμός ἀνυπόληπτος. Τὰ αἴτια εἶναι πολλά. Ἡ οικονομικὴ ἀνεξαρτησία τῶν συζύγων, ἡ ἔλλειψη πίστεως, ἡ

μὴ σταθερὴ πεποίθηση στὸ γάμο καὶ στὴν οἰκογένεια, ἡ ἄκρατη σαρκολατρεία τοῦ καιροῦ μας, ἡ φιλαυτία τῶν συζύγων, ἡ ἄκριτη παρέμβαση τῶν συγγενῶν στὴν οἰκογένεια, οἱ μοιχεῖες τῶν συζύγων, ἡ ἀπουσία τῆς ὑπομονῆς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἡ βιαιοπραγία καὶ ἡ σκληρότητα πού παρουσιάζεται μέσα στὴν οἰκογένεια καὶ ἄλλα αἴτια πού συνιστοῦν ἀπόκλιση θεολογικὴ καὶ κοινωνικὴ στὴν οἰκογένεια, συντελοῦν στὴ διάλυσή της.

Ἐπίσης ὑπάρχουν πάρα πολλές συμβατικὲς οἰκογένειες. Μποροῦν νὰ ζοῦν μέσα στὸ σπῆτι μαζί οἱ σύζυγοι, ἀλλὰ ὁ καθένας νὰ ἔχει τὸν τρόπο ζωῆς του. Πιθανῶς νὰ ἔχουν συνάψει καὶ κάποια συμφωνία. Π.χ. ἡ ὑπαρξη τῶν παιδιῶν νὰ μὴν τοὺς ἀφήνει νὰ διαλύσουν τὴν οἰκογένεια ἢ ἡ ὑπαρξη διαφορῶν ἰδιοτελῶν καταστάσεων ἢ οικονομικῶν συμφερόντων κ.ἄ. νὰ τοὺς ἐμποδίζουν νὰ λύσουν τὴ συζυγία. Μάλιστα συνάπτουν καὶ παράλληλες ἐρωτικές σχέσεις, χωρὶς νὰ ἐνοχλεῖται κανεὶς ἐκ τῶν δύο. Ἐδῶ ἔχουμε μιά τραγελαφικὴ κατάσταση. Κάποιος μοῦ ἔλεγε πὼς θέλει νὰ ἔχει μιά νόμιμη σύζυγο γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ μιά ἄλλη γυναῖκα γιὰ τὰ σαρκικά του πάθη. Ἐπίσης μπορεῖ νὰ ὑπάρξουν καὶ οἰκογένειες συμβατικὲς χωρὶς ἐρωτικά παρατραγούδα καὶ πιθανῶς νὰ ἔχουν οἱ σύζυγοι κάποια κοινωνικὴ θέση, νὰ πιστεύουν ἴσως καὶ στὸ Θεό, ἐνῶ μέσα στὸ σπῆτι νὰ ζοῦν σάν ξένοι καὶ στίς εὐρύτερες σχέσεις τους νὰ διαπληκτίζονται, νὰ γκρινιάζουν, νὰ κατηγοροῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Σ’ αὐτές τίς οἰκογένειες ἔχει χαθεῖ τὸ θεολογικὸ καὶ κοινωνικὸ αἰσθητήριο πὼς ὁ γάμος εἶναι εἰς Χριστόν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησία. Εἶναι μιά ἀπλὴ συμβίωση τὴν ὁποία θὰ λύσει στὸ τέλος ὁ θάνατος.

Ἐντύπωση προκαλεῖ ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ἁμαρτίας. Δὲ θεωροῦν ἁμαρτία ἢ ἔστω παρὰπτωμα νὰ καταφύγουν σὲ ἄλλη γυναῖκα ἢ σὲ ἄλλο ἄνδρα, ἐνῶ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια στέγη. Βρίσκουν μάλιστα καὶ πλῆθος δικαιολογιῶν γιὰ νὰ διαπράξουν τὰ ἀπεχθῆ αὐτὰ ἁμαρτήματα. Ἐδῶ βαρύτερη εὐθύνη ἔχει ἡ τηλεορία. Διαρκῶς στὰ προγράμματά της προβάλλει αὐτόν τὸν τύπο τῆς οἰκογενείας. Μοιχεῖες, ἀκαταστασίες, ἔριδες, συμφέροντα καὶ πολλά ἄλλα εἶναι αὐτὰ πού καθημερινά προβάλλει. Εἶναι κάκιστος διδάσκαλος τῶν νεοελλήνων.

Μιά ἄλλη μορφή συμβατικῆς οἰκογενείας εἶναι ἡ σύνναψη ἡλικιωμένων (ἀνδρῶν κυρίως) μὲ νεαρές γυ-

ναΐκες. Μπορεί να είναι ο άνδρας 75 ή και πίο κάτω ή πίο πάνω και να συνάπτουν γάμο κατά κανόνα με άλλοδαπές αλλά και με Έλληνίδες πολύ νεώτερες αυτών. Πιθανώς ο γάμος να συντείνει στη μόνιμη παραμονή των άλλοδαπών στην Ελλάδα, ή να είναι γάμος με οικονομικά ωφέλη για τη γυναίκα ή άλλου είδους συμφέροντα. Μιά τέτοια οικογένεια δέν πληροϊ τίς προϋποθέσεις μιᾶς κανονικῆς Ὁρθόδοξης οικογένειας. Στήν Κύπρο δέν ἐκδίδουν ἄδεια γάμου, ἐάν οἱ ὑποψήφιοι σύζυγοι ἔχουν κάποια ἡλικία.

5. Μιά ἄλλη πτυχή τῆς χριστιανικῆς οικογένειας εἶναι ἡ διάλυση μιᾶς ἱερατικῆς συζυγίας. Στήν Ἑλλάδα καί περισσότερο στό ἐξωτερικό ἔχουμε πολλά ἱερατικά διαζύγια. Μάλιστα λένε πώς στήν Ἀμερικῆ εἶναι ἐπιδημική ἱερατική νόσος. Νεαρές πρεσβυτέρες ἢ διακόνισσες ἐγκαταλείπουν τόν ἱερέα σύζυγο καί ἔτσι δημιουργοῦνται οικογενειακά δράματα. Ἀποτέλεσμα τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι τό σύνηθες φαινόμενο τά σαρκικά παραπτώματα τοῦ διαζευγμένου ἱερέως συζύγου μέ ἄλλες γυναῖκες. Βέβαια ἕνας ἀγωνιστής Ἱερέας θά σηκώσει μέ ἀυτὰπάρνηση τό σταυρό του. Ὅλοι ὁμως δέν ἔχουν τήν ἴδια ἀντοχή.

6. Ὑπάρχουν οικογένειες πού ὀνομάζονται μονογονεϊκές οικογένειες. Μιά γυναίκα ἄγαμη υἰοθετεῖ ἕνα παιδί, ἢ συλλαμβάνει μέ κάποιον ἄνδρα καί κυοφορεῖ ἕνα παιδί, τό ὅποιο γεννᾶ καί μέ αὐτό ζεῖ καί κατά κάποιον τρόπο ἔχει οικογένεια. Γίνεται σύσταση ἰδιοτύπου οικογένειας. Ἐπίσης, δίνει τό ὠαρίο της νά κυοφορηθεῖ μέσα σέ ἄλλη γυναίκα καί μετά νά τό υἰοθετησεῖ. Τέτοια σχήματα οικογενειακά ὑπάρχουν πολλά.

7. Ὑπάρχουν ἐπίσης τά εἰκονικά διαζύγια. Προκειμένου νά μήν πληρώσουν φόρο, διαλύουν τίς οικογένειες

νειές τους τυπικά. Διαλύουν τυπικά τόν γάμο, ἀλλά ἐξακολουθοῦν νά ζοῦν ὑπό τήν ἴδια στέγη. Δέν ἔρχονται νά λύσουν πνευματικά τόν γάμο. Λύθηκε ὁ γάμος στό πρωτοδικεῖο, παραμένει πνευματικά ἄλυτος στήν Μητρόπολη. Ὅχι σύνηθες φαινόμενο νά ἔχουν κάποια σύνταξη ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναίκα, νά συζοῦν ὑπό τήν στέγη, νά μήν καταφεύγουν στήν Ἐκκλησία καί νά μεταβαίνουν στό ἐξωτερικό καί νά νυμφεύονται ἐκκλησιαστικά χωρίς νά τό γνωρίζει κανεῖς, οὔτε καί δηλώνεται ἐδῶ ὁ γάμος.

Τελειώνοντας θά θέλαμε νά τονίσουμε πώς ἄλλαξαν οἱ νοοτροπίες τῶν ἀνθρώπων καί ὅτι πράγματα πού ἐθεωροῦντο παλαιότερα ἁμαρτίες, τώρα θεωροῦνται ἀσήμαντα καί μηδαμινά. Ὁ μέγας κίνδυνος πού λέγεται ἀδιαφορία, καλοπέραση, ἔκλυτος τρόπος ζωῆς, ἔλλειψη πίστεως, ἔχει ἐν πολλοῖς μειώσει τό θεσμό τῆς χριστιανικῆς οικογένειας. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἐνημερώνει καί νά κατηχεῖ τούς πιστούς γιά τήν σωστή χριστιανική οικογένεια, πού ὅλα τά μέλη θά ἔχουν τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία νά φέρει τούς πιστούς στήν συναίσθηση τοῦ τί σημαίνει νά εἶναι κάποιος χριστιανός· τί σημαίνει νά πιστεύεις στόν Χριστό καί νά ἐμπιστεύεσαι τήν ζωή σου στίς ἐντολές Του, γιατί ὅλες οἱ προαναφερθεῖσες ἀποκλίσεις προήλθαν ἀπό τήν ὀλοένα αὐξανόμενη ἀπό τούς ἀνθρώπους ἀπώλεια τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως σχετικά μέ τόν ἑαυτό τους καί τίς διαπροσωπικές σχέσεις τους. Στήν ἀποκατάσταση τῆς ἐπιγνώσεως τῆς χριστιανικῆς μας συνειδήσεως βρῖσκεται ἡ λύση, ὥστε νά πραγματοποιεῖται στίς σύγχρονες χριστιανικές οικογένειες τό ἀποστολικό, «τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι καί ἡ κοίτη ἀμίαντος»⁵⁷ καί οἱ γονεῖς νά ἀξιῶνται νά ἀνατρέφουν τά τέκνα τους «ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου»⁵⁸.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ρωμ. 16,3: «Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καί Ἀκύλαν τούς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».
2. Ρωμ. 16,5.
3. Α΄ Κορ. 16,19: «ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλά Ἀκύλας καί Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ».
4. Φιλήμ. 2.
5. Μάρκ. 5,38: «καί ἔρχονται εἰς τόν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καί θεωρεῖ θόρυβον καί κλαίοντας καί ἀλαλάζοντας πολλά».
6. Ματθ. 5,15.
7. Ματθ. 8,14: «Καί ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τήν πενθεράν αὐτοῦ βεβλημένην καί πυρέσσουσαν».
8. Λουκ. 9,4.

9. Πράξ. 12,12.
10. Πράξ. 17,5: «Ζηλώσαντες δέ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινάς πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον».
11. Α΄ Κορ. 16,15: «Παρακαλῶ δέ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς».
12. Βλ. π.χ. Φιλιπ. 4,22: «ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δέ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας».
13. Πράξ. 16,33: «βαπτίσθηκε ἀμέσως ὁ ἴδιος καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά του».
14. Πράξ. 16,34: «Ἦταν πανευτυχῆς πού κι αὐτός καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά του εἶχαν βρεῖ τὴν πίστη στὸν Θεό».
15. Πράξ. 16,15.
16. Α΄ Κορ. 1,16.
17. Γεν. 17,15: «Εἶπε δέ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ Σαρά ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς».
18. Γεν. 24,67: «εἰσηλθεν δέ Ἰσαάκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν Ρεβέκκαν, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν».
19. Λουκ. 1,5: «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαζών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ».
20. Θεοδωρήτου Κύρου, Ἐρμηνεῖα εἰς τὰς δεκατέσσαρας ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, PG 82, 220: «Ὁ λόγος δείχνει τὴν ὑπερβολὴ τῆς εὐσεβείας. Διότι ὀπωσδήποτε, δίδαξαν τὴν ἄκρα ἀρετὴ στοὺς οἰκείους τους καὶ ἐπιτελοῦσαν πρόθυμα μέσα στὴν οἰκία τους τίς θεῖες λειτουργίες. Αὐτοὺς τοὺς μνημονεύει καὶ ὁ ἅγιος Λουκᾶς, καὶ διδάσκει πῶς καθοδήγησαν τὸν Ἀπολλῶ στὴν ἀλήθεια».
21. ΕΠΕ, 17,678: «διότι τόσο σπουδαῖος ἦταν (δηλ. ὁ Ἀκύλας), ὥστε καὶ τὴν οἰκία του νὰ τὴν κάνει ἐκκλησία, ἐπειδὴ ὅλους τοὺς εἶχε κάνει πιστοὺς καὶ ἐπειδὴ τὴν εἶχε ἀνοίξει σὲ ὅλους τοὺς ξένους. Διότι δὲν θὰ συνήθιζε νὰ ἀποκαλεῖται ἔτσι ἀπλὰ τίς οἰκίαις ἐκκλησίες, ἂν δὲν ἦταν ριζωμένοι σ' αὐτὲς πολλὴ εὐλάβεια καὶ πολὺς φόβος Θεοῦ... Ἰδοὺ, λοιπόν, καὶ αὐτοὶ βρισκόνταν μέσα στὸν γάμο καὶ ἔλαμπαν πολὺ».
22. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρμηνεῖα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τοῦ Παύλου. Ἐκδ. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος, σελ. 185.
23. Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολήν, PG 124, 552: «διότι ὅπου ὑπάρχει πολλὴ εὐλάβεια καὶ ἀρετὴ, ἐκεῖνος ὁ οἶκος εἶναι Ἐκκλησία».
24. Π. Ν. Τρεμπέλα, Ὑπόμνημα εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς Καινῆς Διαθήκης, Ἐκδόσεις «Ζωή», Ἀθήναι 1956: «ὄλοι ὅσοι βρισκόνταν στὴν οἰκία ἦταν πιστοί, γι' αὐτὸ ὅλος πλέον ὁ οἶκος ἀποτελοῦσε Ἐκκλησία».
25. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Γένεσιν, PG 54, 607: «Κάνε τὴν οἰκία σου Ἐκκλησία. Καθόσον εἶσαι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τῶν παιδιῶν σου καὶ τῶν δούλων σου».
26. Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, PG 57, 385: «Τότε οἱ οἰκίαις ἦταν Ἐκκλησία, ἐνῶ τώρα ἡ Ἐκκλησία ἔχει γίνει οἰκία».
27. Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν 3ον Ψαλμόν, PG 55, 36-37: «Πολλοὶ μέχρι καὶ σήμερον ἔχουν πόλεμο στίς οἰκίαις τους, καὶ ἄλλος πολεμεῖται ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, ἄλλος πολιορκεῖται ἀπὸ τέκνο, ἄλλος ἀπὸ ἀδελφὸ καὶ ἄλλος ἀπὸ δούλο ... καὶ κανένας δὲν ἀναζητεῖ τὸν λόγο στὸν ἑαυτό του κατανοῶντας ὅτι ἂν δὲν εἶχε σπεῖρει ἁμαρτίες, δὲν θὰ βλάσταιναν στὸν οἶκο του ἀγκάθια καὶ τριβόλια. Διότι, γιὰ τὸ ὅτι τὰ δικὰ μας κακά εἶναι καρποὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας ... μάρτυρας εἶναι ἡ θεία Γραφή, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ ἔγκυρο. Σὲ πολεμᾷ ἡ γυναῖκα σου; Ὅταν εἰσέρχεται, σὲ συναντᾷ σάν θηρίο; Ἀκονίζει τὴ γλώσσα της σάν μαχαίρι; Εἶναι βέβαια λυπηρὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ βοηθὸς ἔχει γίνει ἀντίπαλος, ὅμως ἐρεῦνησε τὸν ἑαυτό σου, μήπως στὴν νεότητά σου πρόσβαλες κάποια γυναῖκα καὶ τὸ τραῦμα πού ἐπέφερες σὲ γυναῖκα θεραπεύεται διὰ μέσου γυναικὸς καὶ τὴν ξένη σήψη χειρουργεῖ ἡ δική σου γυναῖκα. Καὶ ἂν ἀκόμη ἀγνοεῖ αὐτὴ πού σὲ χειρουργεῖ, ὅμως τὸ γνωρίζει ὁ ἰατρός Θεός. Διότι Αὐτὸς τὴν χρησιμοποίησε ἐναντίον σου σάν νυστέρι... Ὁ Θεὸς ὡς ἰατρός γνωρίζει τὸ συμφέρον».
28. Πράξ. 2, 37-41: «Ὅσοι δέχτηκαν τὸν λόγο του βαπτίσθησαν καὶ προστέθηκαν στὴν ἐκκλησία τὴν ἡμέρα ἐκείνη περὶ που τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι».
29. Πράξ. 10, 1-48.
30. Πράξ. 16, 27-34.
31. Ἐπαντα, τόμος στ΄, ἔκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Ἀθήναι 2012, σ. 170.
32. Ἐρμηνεῖα εἰς τὰς δεκατέσσαρας ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, PG 82, 372: «Δύο ἐπαίνους ἔβαλε, καὶ ὅτι πρῶτοι δέχτηκαν τὸ σωτήριο κήρυγμα καὶ ὅτι ἀφοῦ ἀνοῖξαν διάπλατα τὴν οἰκία τους γιὰ τοὺς ἁγίους, τοὺς πρόσφεραν κάθε ὑπηρεσία».

33. *Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν Α΄ Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολήν*, ΕΠΕ, 22, 477: «Νῦν δέ ἐπειδὴ κατοφερεῖς ἐσμεν, καὶ σφόδρα καταπεπώκαμεν, καὶ ἄνδρες γυναικας τοῦ Θεοῦ πλέον φιλοῦμεν, καὶ γυναῖκες ἄνδρας τοῦ Θεοῦ πλέον προτιμῶμεν, τούτου χάριν καὶ ἄκοντας ἡμᾶς εἰς πόθον ἔλκει τὸν αὐτοῦ. Μὴ φίλει τὸν ἄνδρα τοῦ Θεοῦ πλέον, καὶ οὐκ αἰσθήσῃ χηρείας ποτέ· μᾶλλον δέ κἂν συμβῆ, οὐ λήψῃ τὴν αἰσθησιν. Διὰ τί Ὅτι προσάτην ἔχεις τὸν μᾶλλον φιλοῦντα ἀθάνατον. Εἰ μᾶλλον τὸν Θεὸν φιλεῖς, μὴ πένθει· ὁ γὰρ μᾶλλον φιλούμενος, ἀθάνατός ἐστι, καὶ οὐκ ἀφήσῃ τοῦ ἦττον φιλουμένου λαβεῖν αἰσθησιν».
34. *Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν τινὰς ἑαυτῶν... καὶ πρὸς ἄνδρας περὶ τῆς πρὸς τὰς γυναῖκας εἰρήνης*, ΕΠΕ, 31, 302: «Αὐτὸ συγκροτεῖ τὴν ζωὴ ὄλων μας, δηλαδή τὸ νὰ ἔχει ἡ γυναῖκα ὁμόνοια μὲ τὸν ἄνδρα τῆς. Αὐτὸ συγκροτεῖ ὅλο γενικὰ τὸν κόσμον. Διότι ὅπως ἀκριβῶς ὅταν σαλευθεῖ τὸ θεμέλιο, ὅλη ἡ οἰκοδομὴ κατεδαφίζεται, ἔτσι καὶ ὅταν γίνονται ἐξεγέρσεις μέσα στοὺς γάμους, ἀνατρέπεται ὅλη γενικὰ ἡ ζωὴ μας. Διότι πρόσεχε· ὁ κόσμος συγκροτεῖται ἀπὸ τίς πόλεις, οἱ πόλεις ἀπὸ τίς οἰκογένειες καὶ οἱ οἰκογένειες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες καὶ τίς γυναῖκες. Ἄν λοιπὸν ἐπεισέλθῃ πόλεμος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ὁ πόλεμος εἰσέρχεται στὶς οἰκογένειες. Καὶ ὅταν αὐτὲς ταράσσονται, γίνονται ἀνάστατες καὶ οἱ πόλεις. Καὶ ὅταν ἀναστατώνονται οἱ πόλεις, ἀναγκαστικὰ γεμίζει ἀπὸ ταραχῆ, πόλεμο καὶ μάχη ὅλη ἡ οἰκουμένη».
35. Πρβλ. *Φιλιπ.* 3, 20: «ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει».
36. *Ρωμ.* 6,5, *Α΄ Κορινθ.* 16,19, *Κολ.* 4,15 καὶ *Φιλήμ.* 2.
37. *Τὸ μυστήριον τῆς Ἀγάπης (ὁ Γάμος)*, Ἐκδόσεις «Τέρτιος», Κατερίνη, σελ. 38 καὶ 39.
38. Ἱερά Μητρόπολις Δράμας, *Τὸ Ἱερόν Μυστήριον τοῦ Γάμου*, Δράμα, σελ. 269.
39. *Ἡ Χριστιανικὴ Ἠθική*, Ἐκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 2003, σελ. 375.
40. *Ἐφ.* 5,32.
41. *Μάρκ.* 9,35: «Ἄν κάποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, νὰ εἶναι ὁ τελευταῖος ἀπ' ὅλους καὶ ὁ διάκονος ὄλων».
42. *Ἡ Χριστιανικὴ Ἠθική*, ὅπ.π., σελ. 379.
43. *Ἐφ.* 5,32: «Αὐτὸ τὸ μυστήριον εἶναι μεγάλο, καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι ἀρμόζει καὶ στὴν σχέση τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν».
44. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, *Υπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην*, PG 73,225A: «Τίμησε μὲ τὴν παρουσία Του τὸν γάμο, Αὐτὸς πού εἶναι ἡ εὐθυμία καὶ χαρὰ τῶν πάντων, γιὰ νὰ ἐκδιώξῃ τὴν ἀρχαία κατήφεια τῆς τεκνογονίας».
45. Βλ. Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Καλλινίκου, *Ὁ γάμος*, Ἐκδόσεις Μυγδονία, Καλοχώρι Θεσσαλονίκης 1999, σελ. 22-23.
46. Ἰω. Χρυσοστόμου, *Εἰς τὸν Γ΄ Ψαλμ.*, ΕΠΕ 5,112: «βασιλίσα γιὰ κάθε ἄνδρα εἶναι ἡ ὁμόφυχη γυναῖκα του, καὶ δὲν ἀγαπᾷ τόσο ὁ βασιλιάς τὴν πορφύρα καὶ τὸ στέμμα, ὅσο ὁ ἄνδρας τὴν γυναῖκα του».
47. *Εἰς τὸν ρλβ΄ Ψαλμ.* ΕΠΕ 7,118: «Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πλάθοντας ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο ἔλεγε: “δὲν εἶναι καλὸ νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος μόνος του”, καὶ δημιουργῶντας αὐτὴ τὴν ζωντανὴ ὑπαρξή, ἐννοῶ τὴν γυναῖκα, τὴν συνέδεσε μὲ τὸν ἄνδρα μὲ τὸ νὰ τὸν κάνει νὰ τὴν χρειάζεται, δένοντάς μας μεταξύ μας μὲ ἀπειρους τρόπους».
48. *Εἰς τὴν Γένεσιν*, ΕΠΕ, 3,606-608: «Ὁμόνοια καὶ εἰρήνη καὶ δεσμὰ ἀγάπης μεταξύ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἐκεῖ συρρέουν ὅλα τὰ ἀγαθὰ».
49. *Ρωμ.* 1,26
50. *Ρωμ.* 1,26-27: «διότι καὶ οἱ θηλυκὲς τους διέστρεψαν τὴν φυσικὴ χρῆση στὴν παρά φύση, καὶ ὁμοίως καὶ οἱ ἀρσενικοὶ ἀφήνοντας τὴν φυσικὴ χρῆση τῆς θηλυκῆς ἀναψαν ἀπὸ τὴν ὄρεξή τους ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, διαπράττοντας αἰσχυρὲς πράξεις οἱ ἄνδρες μὲ τοὺς ἄνδρες».
51. *Λευίτ.* 18,22: «καὶ μὲ ἄνδρα δὲν θὰ κοιμηθεῖς ὅπως κοιμᾶται κάποιος σὺν κρεββάτι μὲ τὴν γυναῖκα του· διότι ἀποτελεῖ βδελυκτὴ πράξη».
52. *Α΄ Κορ.* 6,9-10: «ἢ δὲν γνωρίζετε ὅτι οἱ ἄδικοι δὲν θὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτρεις, οὔτε μοιχοί, οὔτε θηλυπρεπεῖς, οὔτε ἀρσενικοῖτες, οὔτε κλέπτες, οὔτε πλεονέκτες, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὕβριστές, οὔτε ἄρπαγες θὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ».
53. *Εἰς Ρωμαίους Ε΄*, ΕΠΕ, 16B, σελ. 406-410: «Ὅλα, λοιπὸν, τὰ πάθη εἶναι ἀτιμωτικά, κυρίως ὁμως ἡ μαγία πρὸς τοὺς ἄνδρες, διότι ἀφοῦ ἀτίμασαν τὴν κατὰ φύση πράξη, ὄρμησαν πρὸς τὴν παρά φύση. Τὰ παρά φύση πάθη εἶναι δυσκολώτερα καὶ πιὸ ἀηδιαστικά. Ἀποτελοῦν δείγμα τῆς χειρότερης καταστροφῆς».
54. Ὅπ.π.
55. *Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη κατὰ τοὺς Ο΄*, ἔκδ. Λυδίας, 1986, σελ.131.
56. *Κανὼν ζ΄ Πηδάλιον*, ἔκδ. Ἀστέρος, 1957, σελ. 593.
57. *Ἐβρ.* 13,4.
58. *Ἐφ.* 6,4.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 240
«Τροποποιήσις καί αντικατάστασις τοῦ Κανονισμοῦ 211/2010
περὶ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας
Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3 παρ. 1, 13 τοῦ Συντάγματος.
2. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 3, 4 περ. ε, 9, 36 παρ. 6, 42, 46 παρ. 2 καὶ 47 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146).
3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ν. 1811/1988 (Φ.Ε.Κ. Α' 231).
4. Τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3/1977 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ ἀρμοδιοτήτων, συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 273).
5. Τὴν ἀνάγκην συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 211/2010 Κανονισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ βελτιώσεως τῶν δομῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν.
6. Τὴν ἀπὸ 18/03/07.12.2011 πρότασιν τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
7. Τὴν ἀπὸ 8ης Δεκεμβρίου 2011 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 240 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ὑπ' ἀριθμ. 240
«Τροποποιήσις καὶ αντικατάστασις τοῦ Κανονισμοῦ
211/2010 περὶ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1

1. Ἡ συσταθεῖσα, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ Α' 261/20.11.1998), Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἡ λειτουργία αὐτῆς διέπεται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀπὸ τοῦς νόμους τοῦ Κράτους καὶ δὴ καὶ τὸν ν. 590/1977 (Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καὶ τοῦς Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Ἡ ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένη Διοίκησις καὶ Διαχειρίσις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν προσφορὰν καὶ ἀλληλεγγύην.

Ἄρθρον 2

1. Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο., ὡς Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διοικεῖ, διαχειρίζεται καὶ ἀξιοποιεῖ:

α. Ἄπασαν τὴν περιεληθούσαν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ρευστοποιητέαν μοναστηριακὴν, κινητὴν καὶ ἀκίνητον, περιουσίαν,

β. ἄπασαν τὴν πέραν ταύτης κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ πρώην Ο.Δ.Ε.Π.,

γ. ἄπαντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα περιῆλθον εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικόν Νομικόν Πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὡς διαδόχου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. κατὰ τὸν νόμον 1811/1988 ἢ θὰ περιέλθουν εἰς αὐτὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἰς τὸ μέλλον.

2. Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο. σχεδιάζει καὶ ἐπιμελεῖται, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ., τῆς ἰδρύσεως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. καὶ Ε.Π.Ε. καὶ μὴ κερδοσκοπικῶν ἐταιρειῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς αὐτάς, προτείνει πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐταιριῶν εἰς τὰς ὁποίας μετέχει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. ἐν γένει περὶ τῶν τῆς ἰδρύσεως καὶ συμμετοχῆς τῆς εἰς ἐταιρείας δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 46 παρ. 3 τοῦ ν. 590/1977, 52 παρ. 2 τοῦ ν. 2778/1999 καὶ τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας.

3. Κατόπιν εἰδικῶν Ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ μετέχη εἰς προτεινομένας συνεργασίας οἰκονομικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ καὶ πολιτιστικοῦ περιεχομένου μετ' ἐξουσιοδοτημένων φορέων ἄλλων Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν (ἀρθρον 9 παρ. δ τοῦ ν. 590/1977).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄
ΔΙΑΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρον 3

Ἡ Ε.Κ.Υ.Ο. ἔχει τὴν ἀκόλουθον διάρθρωσιν:

1. Διοικοῦσα Ἐπιτροπή (Δ.Ε.)
 - 1.1. Γραμματεία Δ.Ε.
2. Γενική Διεύθυνσις
 - 2.1. Διεύθυνσις Διοικήσεως
 - 2.2. Διεύθυνσις Περιουσίας
 - 2.3. Διεύθυνσις Οικονομικῶν
 - 2.4. Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν
 - 2.5. Γραφεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων
 - 2.6. Γραφεῖον Μακεδονίας - Θράκης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ - ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ (Δ.Ε.)

Άρθρον 4

Ἱεραρχική θέσις καὶ σύνθεσις τῆς Δ.Ε.

1. Ἡ Δ.Ε. εἶναι ἡ ὑπερκειμένη ἱεραρχικῶς βαθμὶς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἐλέγχουσα καὶ συντονίζουσα τὰς δραστηριότητας αὐτῆς.
2. Συγκροτεῖται ἐκ τριῶν Ἀρχιερέων, ἐνός Ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τριῶν λαϊκῶν, ἐπιστημόνων ἐγνωσμένου κύρους, ἐχόντων γνώσεις καὶ ἐμπειρίαν περὶ τὰ οικονομικά καὶ νομικά θέματα.
3. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερέυς.
4. Γενικός Εἰσηγητὴς τῆς Δ.Ε. εἶναι ὁ Γενικός Διευθυντής. Ἄπαντα τὰ θέματα τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων εἰσηγείται ὁ Γενικός Διευθυντής, τηρουμένων τῶν διαδικασιῶν τῆς ἱεραρχικῆς πρωτοῦσας τῶν.
5. Γραμματεὺς ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ε. κληρικός ἢ λαϊκός τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

Άρθρον 5

Συγκρότησις τῆς Δ.Ε.

1. Τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε. διορίζονται μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.), διὰ μίαν τριετίαν, δυναμένην νὰ ἀνανεοῦται.
2. Ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ ὠρισμένα ἢ ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε., τακτικά ἢ ἀναπληρωματικά, διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θτείας τῶν.

Άρθρον 6

Λειτουργία τῆς Δ.Ε.

1. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον πέντε Μελῶν αὐτῆς ἐξ ὧν τρία κληρικά.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

3. Ἐνισχυμένη πλειοψηφία τουλάχιστον ἐκ πέντε ψήφων ἀπαιτεῖται:

α. Διὰ τὰς δικαιιοπραξίας τῆς παρ. 2, ὡς καὶ διὰ τὰς δικαστικὰς καὶ ἐξωδίκους ἐνεργείας τῆς παρ. 3 στοιχ. ν' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

β. Διὰ τὴν ἀγοράν ἢ πώλησιν ἢ ἀξιοποίησιν ἢ μετατροπὴν μετοχῶν καὶ ἐν γένει κινητῶν ἀξιῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς ὁμόλογα, ἀμοιβαῖα κεφάλαια, *repos* καὶ ἐν γένει εἰς τραπεζικά καὶ χρηματοοικονομικά προϊόντα.

γ. Διὰ τὴν κατασκευὴν κτιρίων καὶ ἔργων ὑποδομῆς, τὴν ἀγοράν καὶ πώλησιν ἀκινήτων κ.λπ.

δ. Διὰ τὴν μείωσιν ἢ διατήρησιν σταθεροῦ μισθώματος διὰ χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν τριῶν ἐτῶν.

ε. Διὰ τὴν παροχὴν ἐπιχορηγήσεων ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων εὐρώ (30.000 €).

στ. Διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπιχειρήσεις, τὴν ὑπ' Αὐτῆς ἴδρυσιν Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε. ἢ μὴ κερδοσκοπικῶν ἐταιρειῶν καὶ διὰ τὴν παραχώρησιν ἀκινήτων πρὸς διαχείρισιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε. ἢ μὴ κερδοσκοπικῆς ἐταιρείας.

ζ. Διὰ τὸν δανεισμόν ὑπὸ Πιστωτικῶν ἢ Ἐπενδυτικῶν Ἰδρυμάτων, ὡς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν ἐγγυήσεων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε. ἢ μὴ κερδοσκοπικῶν ἐταιρειῶν.

4. Τὰ Πρακτικά ἐκάστης Συνεδριάσεως καταχωρίζονται εἰς Η/Υ καὶ CD καὶ ἐκτυπούμενα βιβλιοδετοῦνται μετὰ τῶν συνοδευτικῶν στοιχείων ἐκάστου θέματος, ἐπικυροῦνται δὲ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως καὶ ἐν συνέχειᾳ ὑπογράφονται δεόντως. Τὰ Πρακτικά τηροῦνται εἰς δύο πρωτότυπα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Γραμματείας τῆς Δ.Ε. τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ὑπηρεσίας. Ἐνυπόγραφα ἀντίγραφα τούτων ἐκδίδει ὁ Γραμματεὺς τῆς Δ.Ε. κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἐπὶ ἐπείγοντων θεμάτων τὰ Πρακτικά συντάσσονται καὶ ἐπικυροῦνται αὐθημερόν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε., τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Γραμματέως.

5. Ἐπείγοντα θέματα ἐκτὸς Ἡμερησίας Διατάξεως, συζητοῦνται εἰς τὴν Δ.Ε. μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῶν Μελῶν Της.

6. Τὰ Μέλη τῆς Δ.Ε. δύναται νὰ αἰτοῦνται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἢ τὰς ἀρμοδίας Διευθύνσεις πάντα τὰ χρήζοντα μελέτης στοιχεῖα ἐκ τῶν φακέλων τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, προκειμένου νὰ διαμορφώσουν γνώμην ἐπ' αὐτῶν.

Άρθρον 7
Άρμοδιότητες τῆς Δ.Ε.

1. α. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐπὶ παντός θέματος ἀναγομένου εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περιγραφομένης ἀρμοδιότητος τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

β. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατόπιν γραπτῶν ἢ προφορικῶν εἰσηγήσεων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., καταχωριζομένων ἐπακριβῶς εἰς τὰ Πρακτικά. Αἱ εἰσηγήσεις προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἀρμοδίων Διευθύνσεων καὶ περιλαμβάνουν κατὰ περίπτωσιν καὶ Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Νομικῶν Ὑποθέσεων.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. εἶναι ὀριστικά, ἐκτός ἐάν ἀφοροῦν εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν χρεωγράφων, εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἢ ἀντιπαροχὴν ἢ ἀνταλλογὴν ἀκινήτων ἢ τὴν μακροχρόνιον μίσθωσιν τούτων (ἀρχικὴν μίσθωσιν πέραν τῆς δωδεκαετίας ἢ ἀνανέωσιν πέραν τῆς ἐξαετίας) ἢ τὴν μίσθωσιν δι' ἀνταλλογῆς ἢ μηνιαίου μισθώματος, ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων εὐρώ (10.000 €), ὅποτε χρήζουσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ. διὰ νὰ καταστοῦν ὀριστικά.

3. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀσκεῖ διοικητικὴν καὶ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, καὶ δὴ καὶ ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α. Ψηφίζει ἀφ' ἐνός μὲν τὸν Προϋπολογισμόν καὶ ἀφ' ἐτέρου τὸν Ἀπολογισμόν καὶ τὸν Ἰσολογισμόν ἐκάστου ἔτους, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθ. 16 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

β. Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας ἀπὸ εἴκοσι χιλιάδων καὶ ἐνός εὐρώ (20.000 €) ἕως πενήντα χιλιάδων εὐρώ (50.000 €), ἰσχυόντων τὰ ἐν ἄρθρ. 10 παρ. 10 τοῦ παρόντος περὶ κατατμήσεως δαπανῶν. δι' ἀνωτέρας τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ δαπάνας εἰσηγεῖται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὴν ἐγκρισίν των.

γ. Ἐγκρίνει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν ἀξιογράφων καὶ χρεωγράφων.

δ. Ἐγκρίνει ἅπαξ τοὺς ὅρους τῶν Διακηρύξεων ἐκμισθώσεων καὶ τῶν Συμφωνητικῶν Μισθώσεων, ὡς καὶ πᾶσαν τυχόν ἑκτακτὸν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν τροποποίησιν αὐτῶν.

ε. Ἐγκρίνει τὴν τιμὴν ἐκκινήσεως ὄλων τῶν δημοπρασιῶν μισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων.

στ. Ἐγκρίνει τὰς μισθώσεις ἀκινήτων μὲ ἀντάλλαγμα ἢ μηνιαῖον μίσθωμα ἀπὸ δύο χιλιάδων ἐνός εὐρώ (2.000 €) ἕως καὶ δέκα χιλιάδων εὐρώ (10.000 €).

ζ. Ἐγκρίνει τοὺς ὅρους τῶν Διακηρύξεων καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλειοδοτικῶν ἢ μειοδοτικῶν Διαγωνισμῶν, μετὰ τῶν σχετικῶν τευχῶν, διὰ συμβάσεις ἔργων, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, προϋπολογισμοῦ συνολικῆς δαπάνης ἀπὸ εἴκοσι χιλιάδων (20.000 €) ἕως πεντακοσίων χιλιάδων εὐρώ (500.000 €) πλὴν Φ.Π.Α.

η. Ἀποφασίζει περὶ δικαστικῶν καὶ ἐξωδίκων συμβιβασμῶν, διαιτησιῶν, παραιτήσεων ἀπὸ δικαίωμα ἀγωγῆς ἢ ἔνδικο μέσα, πού ἔχουσιν σχέσιν μὲ τὴν ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσόν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων εὐρώ (500.000 €).

Ἔάν ἡ δαπάνη τῶν ἀνωτέρω ὑπερβαίῃ τὸ ὡς ἄνω ποσόν εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. τὴν ἐγκρισίν των.

θ. Κατόπιν Εἰσηγήσεων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ προτείνει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὸν διορισμὸν τακτικῶν ὑπαλλήλων εἰς ὑπαρχούσας κενὰς ὀργανικὰς θέσεις μονίμου ἢ ἐιδικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἢ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ μὲ σύμβασιν ἐργασίας ὠρισμένου χρόνου ἄνω τῶν ὀκτώ μηνῶν ἢ μὲ σύμβασιν ἔργου.

ι. Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. μὲ συμβάσεις ἐργασίας ὠρισμένου χρόνου, μὴ ὑπερβαίνουσας τοὺς ὀκτώ μῆνας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνάθεσιν ἔργου, μὴ ὑπερβαίνοντος χρονικὸν διάστημα ὀκτώ μηνῶν, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀπροβλήπτου ἢ ἐπείγουσας ἢ ἐιδικῆς ἀνάγκης.

ια. Ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀνανέωσιν συμβάσεων ἡμερομισθίου ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ πρὸς κάλυψιν ἐκτάκτων ἢ ἐπείγουσων ἢ ἐιδικῶν ἀναγκῶν.

ιβ. Ἀσκεῖ εἰς δεύτερον βαθμὸν, μετὰ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

ιγ. Εἰσηγεῖται εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τὴν τροποποίησιν τὸσον τοῦ παρόντος ὅσον καὶ τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ συστάσεως τῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς ἐιδικωτέρας διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπὶ μέρους Διευθύνσεων καὶ Γραφείων τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

ιδ. Μελετᾷ καὶ ἐγκρίνει τὰς προτεινομένας διεθνεῖς συμμετοχὰς οικονομικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ καὶ πολιτιστικοῦ χαρακτῆρος μετὰ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 παρ. 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ιε. Κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὀρίζει ἓνα ἐκ τῶν Διευθυντῶν ὡς ἀναπληρωτὴν του, ὅταν ἢ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται.

ιστ. Ἐνεργεῖ, ἠτιολογημένως, ὅ,τι ἐνδείκνυται διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Δ.Ι.Σ.

Άρθρον 8
Άρμοδιότητες τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε.:

α. Προεδρεύει τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε., ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκ τῶν παρισταμένων ἀρχιερατικῶν μελῶν.

β. Συγκαλεί εις τακτικές συνεδριάσεις τήν Δ.Ε. άπαξ τουλάχιστον του μηνός, έκτάκτως δέ όσάκις ήθελε κρίνει άναγκαϊόν.

γ. Ό Πρόεδρος τής Δ.Ε. και ό Γενικός Διευθυντής είναι σύνδεσμοι μεταξύ της Ε.Κ.Υ.Ο. και τής Συνοδικής Έπιτροπής επί των Οικονομικών.

δ. Συνεργάζεται μετά του Γενικού Διευθυντού τής Ύπηρεσίας διά τήν σύνταξιν τής Ήμερησίας Διατάξεως τής Δ.Ε., τήν όποιαν ύπογράφει και συγκοινοποιεί μετά τής Προσκήσεως προς τά Μέλη αυτής, δι' οίουδήποτε προσφόρου μέσου, τουλάχιστον τέσσαρας (4) ήμέρας πρό τής Συνεδριάσεως.

ε. Έλέγχει τήν άπαρτίαν τής Συνεδριάσεως και φροντίζει διά τήν τήρησιν των Πρακτικών, έχων τήν άποκλειστικήν περι τούτων ευθύνην.

στ. Ύπογράφει ως έκπρόσωπος τής Ε.Κ.Υ.Ο. συμβάσεις έχούσας άντικείμενον άνω του ποσοϋ του ενός εκατομμυρίου και ενός ευρώ (1.000.000.000 €).

ζ. Έγκρίνει δαπάνας ποσοϋ άνω των δέκα χιλιάδων και ενός ευρώ (10.000 €) και μέχρι του ποσοϋ των είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000 €), ισχυόντων τά εν άρθρ. 10 παρ. 10 του παρόντος περι κατατμήσεως δαπανών.

η. Έγκρίνει τά άποτελέσματα των διαγωνισμών έκμισθώσεως έκκλησιαστικών άκινήτων ως και τής παρατάσεως αυτών, έφ' όσον τό μηνιαϊον μίσθωμα είναι άπό χιλίων ενός ευρώ (1.000 €) έως και δύο χιλιάδων ευρώ (2.000 €) και ή χρονική των διάρκεια είναι μέχρι δώδεκα (12) έτών διά τήν άρχικήν μίσθωσιν και μέχρι τριών (3) έτών διά τήν ανανέωσιν των.

θ. Άποφαίνεται, ως δεύτερος Άξιολογητής, επί των Έκθέσεων Ύπηρεσιακής Ίκανότητος των Διευθυντών, των Προϊσταμένων των ύπαγομένων εις τήν Γενικήν Διεύθυνσιν Γραφείων και του Γραμματέως τής Δ.Ε.

ι. Συνεννοείται μετά του Γενικού Διευθυντού διά πάν θέμα τό όποϊον κατά τήν κρίσιν του χρήζει προωθήσεως ή θά συμβάλη εις τήν πλεόν ευρυθμον λειτουργίαν τής Ύπηρεσίας.

2. Διά κοινής Άποφάσεως του Προέδρου και του Γενικού Διευθυντού τής Ε.Κ.Υ.Ο. δύναται νά άσκήται άρμοδιότης τής Δ.Ε., κατόπιν προηγουμένης ένημερώσεως του Προέδρου τής Δ.Ι.Σ., επί θεμάτων ζωτικής σημασίας ή μη δεκτικών άναβολής και έφ' όσον δέν είναι έφικτή ή σύγκλησις τής Δ.Ε., άνακοινυμένων των Άποφάσεων αυτών εις τήν πρώτην μετά ταϋτα Συνεδρίαν τής Δ.Ε. και έγκρινομένων ύπ' αυτής.

3. Διά κοινής εισηγήσεως του Προέδρου και του Γενικού Διευθυντού προτείνονται εις τήν Δ.Ε. αι διεθνείς συμμετοχαι τής Ε.Κ.Υ.Ο. οικονομικού, επικοινωνιακού και πολιτιστικού χαρακτήρος.

4. Κατόπιν προσκήσεως του Προέδρου δύναται νά συμμετέχουν μετά γνώμης και άνευ ψήφου εις συνεδριάσεις τής Δ.Ε. ειδικοί επιστήμονες, Σύμβουλοι τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, ως επίσης και άναπληρωματικά μέλη τής Δ.Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Άρθρον 9

1. Η θέσις του Γενικού Διευθυντού (μία) πληροϋται διά μίαν τριετίαν, άνανεουμένη κατά τήν κρίσιν τής Δ.Ι.Σ., είτε εκ των Διευθυντών τής Ύπηρεσίας, είτε δι' άπευθείας διορισμού, ύπό τής Δ.Ι.Σ., επιστήμονος έγνωσμένου κύρους και ήθους, έχοντος επιδείξει έξαιρετικήν δημοσίαν προσφοράν, διοικητικήν ικανότητα και πίστιν εις τήν προαγωγήν του έργου τής Έκκλησίας.

2. Εις τήν θέσιν αυτήν δύναται νά διορισθῆ ύπό τής Δ.Ι.Σ. και κληρικός παντός βαθμού, άναλόγων προσόντων.

Άρθρον 10

Άρμοδιότητες Γενικού Διευθυντού

Ό Γενικός Διευθυντής άσκει τās άκολουθους άρμοδιότητας:

1. Διευθύνει, άσκει τήν έποπτείαν επί των ύπαγομένων εις τήν Ε.Κ.Υ.Ο. Διευθύνσεων και Γραφείων και παρακολουθει, εις τό πλίσσιον των εκάστοτε εντολών τής Δ.Ι.Σ., τά τής πορείας και των άποτελεσμάτων (ως έκπρόσωπος του μετόχου - Έκκλησίας τής Έλλάδος) των ιδρυομένων ύπό τής Δ.Ι.Σ. Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και των λοιπών εταιρειών, τās όποιās ιδρύει ή εις τās όποιās συμμετέχει ή κατά νόμον είναι μέτοχος ή Έκκλησία τής Έλλάδος και αι όποιαι διαχειρίζονται περιουσιακά στοιχεία ή θέματα οικονομικού ή επικοινωνιακού ή πολιτιστικού χαρακτήρος τής Έκκλησίας τής Έλλάδος ή των φορέων των επιχορηγουμένων ύπ' Αυτής, τακτικώς ή έκτάκτως, με ποσοστόν άνω του 20% του συνολικού Προϋπολογισμού των.

2. Εισηγείται γραπτώς ή προφορικώς προς τήν Δ.Ε. ύπηρεσιακά θέματα και τās ύπό των Διευθύνσεων και Γραφείων ύποβαλλομένας ύποθέσεις και παρίσταται εις τās Συνεδριάσεις αυτής άνευ ψήφου.

3. Εισηγείται εις τον Πρόεδρον τής Δ.Ε. τά θέματα τής Ήμερησίας Διατάξεως εκάστης Συνεδριάσεως και ένημερώνει τουτον ως και τήν Δ.Ε. περι των στοιχείων των οικείων φακέλων.

4. Παρακολουθει τήν εξέλιξιν των διεθνών οικονομικών, επικοινωνιακών και πολιτιστικών συμπράξεων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος μετά των άλλων Όρθόδοξων Έκκλησιών και εισηγείται δεόντως εις τήν Δ.Ε.

5. Άξιολογει εις πρώτον βαθμόν κατ' έτος τās Ύπηρεσιακάς Έκθέσεις των Διευθυντών και των Προϊσταμένων των άπ' ευθείας ύπαγομένων εις τήν Γενικήν Διεύθυνσιν Γραφείων, ως και του Γραμματέως τής Δ.Ε.

6. Έκτελει τās άποφάσεις τής Δ.Ε. και τής Δ.Ι.Σ., αι όποιαι είναι ύποχρεωτικά και εκτελούνται άμεσα.

7. Ύπογράφει, ως έκπρόσωπος τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, άπάσας τās συμβάσεις τās έχούσας άντικείμενον μέχρι του ποσοϋ των δέκα χιλιάδων ευρώ

(10.000 €), ἐφ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου Εὐρώ (1.000.000 €) κατόπιν πληρεξουσιοδοτήσεως τῆς Δ.Ε. ἢ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τῆς Δ.Ι.Σ., ἀναλόγως τῆς ἀξίας των.

8. Προβαίνει εἰς ἀνανέωσιν καὶ ἐν γένει διαχείρισιν τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων, ὁμολόγων καὶ λοιπῶν ἀξιογράφων. Αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι τοῦ ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Δ.Ε. κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην μετὰ τὴν διενέργειαν αὐτῶν Συνεδρίαν Αὐτῆς.

9. Εἰς περιπτώσεις μὴ δυνατότητος λήψεως ἐγκαίρου ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Δ.Ε., ἀποφασίζει μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, διὰ συμμετοχὴν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου τῶν Τραπεζικῶν καὶ λοιπῶν Πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατέχει μετοχάς, ὡς καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν μετοχῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνακοινοῦται πρὸς τὴν Δ.Ε. καὶ τὴν Δ.Ι.Σ. κατὰ τὰς ἀμέσως ἐπομένας τῆς λήψεως τούτων Συνεδρίας Αὐτῶν.

Αἱ πράξεις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν παρ. 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος λαμβάνουν χώραν κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Δ.Ε., λαμβανομένης κατὰ τὴν Συνεδρίαν τοῦ Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἀφορώσας εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος.

10. Ἐγκρίνει δαπάνης μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων εὐρώ (10.000 €).

Ἡ κατάτμησις τοῦ ποσοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δαπάνης καθ' ὅλην τὸ ἔτος ἀπαγορεύεται.

Δέν θεωρεῖται ὅμως κατάτμησις δαπάνης καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, ἡ πληρωμὴ τῶν νομίμων ἀποδοχῶν, ἤτοι μισθῶν, ἐπιδομάτων, προσαυξήσεων, κρατήσεων δι' Ἀσφαλιστικὰ Ταμεία κ.λπ. τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἡ καταβολὴ ὑποτροφίων, ἀποζημιώσεων εἰς Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε. ἢ Ἐπιτροπῶν, δαπανῶν ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ προστίμων.

Ἐπίσης δέν θεωρεῖται κατάτμησις δαπάνης ἡ πληρωμὴ δαπανῶν προκυπτουσῶν κατὰ διαφορετικὰ διαστήματα, ὡς λ.χ. αἱ πάσης φύσεως συνδρομαί, ἡ ἀποστολὴ ἐγγράφων, βιβλίων ἢ ἐντύπων, ἡ δημοσίευσις ἀνακοινώσεων κ.λπ., ἡ ἀγορὰ καυσίμων, ἡ πληρωμὴ κοινοχρήστων δαπανῶν καὶ δαπανῶν πρὸς Δημοσίους καὶ Ἰδιωτικούς Ὄργανισμούς κοινῆς ωφελείας (π.χ. παροχῆς ὕδατος, ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, φυσικοῦ ἀερίου, τηλεπικοινωνιακῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τηλεφώνου, διαδουκτίου, ταχυμεταφορῶν κ.λπ.), ἡ πληρωμὴ δαπανῶν συντηρήσεως ἀνελκυστήρων, κλιματιστικῶν μηχανημάτων, ὑδραυλικῶν, ξυλουργικῶν, ἠλεκτρολογικῶν καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ ἐν γένει ἡ δαπάνη ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀκινήτων ἰδιοκτησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν εἰς διαφορετικὸν κτίριον ἢ διαφορετικόν

κόν τμήμα τοῦ αὐτοῦ κτιρίου ἢ διαφορετικὸν ἀντικείμενον ἐργολαβίας, ἡ πληρωμὴ δαπανῶν προμηθείας ἠλεκτρομηχανολογικοῦ ὑλικοῦ καὶ προγραμμάτων Η/Υ, ἡ καταβολὴ μισθωμάτων διὰ χρονομισθώσεως (leasing), ἡ συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ ὑπηρεσιακῶν αὐτοκινήτων, ἡ προμήθεια ἀναλωσίμων εἰδῶν γραφείου, ἀνταθλακτικῶν, εἰδῶν καθαριότητος, ἡ ἀγορὰ δώρων δι' ἐθιμοτυπικούς λόγους, αἱ δαπάναι δημοσίων σχέσεων, φιλοξενίας, δεξιώσεων καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, εἴτε διαφορετικῶν προσώπων εἴτε τῶν αὐτῶν μὲν ἀλλὰ κατὰ διαφορετικὰ διαστήματα, αἱ δαπάναι ἐθιμοτυπίας, συνεδριῶν, ἡμερίδων, ἐκπαιδεύσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως προσωπικοῦ κ.λπ.

Τὰ ὡς ἄνω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς δαπάνας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Προέδρου ἢ τῆς Δ.Ε., τηρουμένων εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀναθέσεως ἔργων, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

11. Ἐγκρίνει, πρὸς ἀντιμετώπισιν μικροδαπανῶν εἴτε τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., εἴτε τοῦ Γραφείου Μακεδονίας - Θράκης τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τὴν προκαταβολὴν δι' ἕνα ἑκάστον ἐκ τῶν Ταμείων τούτων ποσοῦ ἕως ἐπτά χιλιάδων εὐρώ (7.000 €), ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, τοῦ ὁποίου ὑπόλογοι εἶναι οἱ ἐκάστοτε ὀριζόμενοι διαχειρισταὶ αὐτῶν.

12. Εἰς ἐπείγουσας ἢ ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀποστολῆς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς Ἑλλάδος Ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ εἰς ἑτέρας ἐπείγουσας ἢ ἐκτάκτους περιπτώσεις, δύναται νὰ ἐκδίδῃ Χρηματικὰ Ἐντάγματα Προκαταβολῆς μέρους ἢ τοῦ συνόλου τῆς προβλεπομένης δαπάνης, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ παρὰ τοῦ ὑπολόγου αὐτῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θά κοινοποιῆται εἰς τὴν Δ.Ε. κατὰ τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν λήψιν ταύτης Συνεδρίαν αὐτῆς, προκειμένου νὰ ἐγκριθῇ ὑπ' Αὐτῆς.

13. Ὑπογράφει ἀπάσας τὰς Διακηρύξεις διαγωνισμῶν.

14. Ἐγκρίνει τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμῶν ἐκμισθώσεως ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ὡς καὶ τῆς παρατάσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ μνησθῆναι δέν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν χιλίων εὐρώ (1.000 €) καὶ ἡ χρονικὴ τῶν διάρκειά εἶναι μέχρι δώδεκα (12) ἐτῶν διὰ τὴν ἀρχικὴν μίσθωσιν καὶ μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν διὰ τὴν ἀνανέωσίν των.

15. Μονογράφει πάντα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα καὶ ὑπογράφει τὰ ἐξερχόμενα.

16α. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὸ καθ' ὅλου Ἐκκλησιαστικὸν Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου καὶ πάσης Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

β. Ἀποφασίζει, κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Γραφείου Νομικῶν Ὑποθέσεων ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν Διευθύνσεων, περὶ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων καὶ λήψεως πα-

ντός δικαστικού μέτρου προς διασφάλισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐνημερώνων κατὰ τακτά χρονικά διαστήματα διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐνεργείας τοῦ τὴν Δ.Ε.

γ. Διορίζει καὶ παρέχει γενικὴν ἢ μερικὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ πληρεξουσιότητα εἰς δικηγόρους, εἴτε τοῦ Γραφείου Νομικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἴτε ἐξωτερικούς, ἵνα ἐκπροσωποῦν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐνώπιον παντός Δικαστηρίου καὶ ἐξωδίκως, διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ὑποκειμένην εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

17. Κινεῖ τὴν πειθαρχικὴν διαδικασίαν κατὰ τῶν ὑποκειμένων εἰς αὐτὸν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

18. Ἐνημερώνει δὶς τοῦ ἔτους τὴν Δ.Ε. περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ὑπηρεσίας, τῶν στόχων, τῶν ἐπιδιώξεων τῆς καὶ τῆς πορείας τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

19. Συγκροτεῖ, δι' ἀποφάσεώς του, Ἐπιτροπὰς καὶ Συμβούλια πρὸς ἀντιμέτωπισιν προκυπτόντων ἐκάστοτε ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία ἔχει ἀνατεθῆ ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε. εἰς τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἢ κρίνονται ἀναγκαῖαι ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸν τομέα τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς.

20. Δι' ἀποφάσεώς του, γνωστοποιουμένης πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν Δ.Ε., διορίζει, μονίμως ἢ προσωρινῶς, τοὺς Διευθυντάς, Τμηματάρχας καὶ Προϊσταμένους Γραφείων καὶ ἐν γένει τοποθετεῖ τὸ τακτικὸν καὶ τὸ ἔκτακτον προσωπικὸν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὰς Διευθύνσεις, Τμήματα καὶ Γραφεῖα.

21. Δι' ἀποφάσεώς του, ὁμοίως γνωστοποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν Δ.Ε., δύναται, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις τοῦ Κώδικος Διοικητικῆς Διαδικασίας, νὰ ἐκχωρῇ μέρος τῶν ἀρμοδιοτήτων του εἰς Διευθυντάς, Τμηματάρχας ἢ Προϊσταμένους Γραφείων, διὰ συγκεκριμένον ἢ ἀόριστον χρόνον ἢ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ἐξουσιοδοτήσιν ὑπογραφῆς.

22. Δι' ἀπλῆς ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεώς του δύναται νὰ δίδῃ ἐντολήν, ἐντὸς τῶν πηλασίων τῶν ἀρμοδιοτήτων του, εἰς οἰονδήποτε ὑπάλληλον τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ἵνα διενεργῇ συγκεκριμένην ὑλικὴν πρᾶξιν, νὰ ὑπογράψῃ πᾶν σχετικὸν ἔγγραφον καὶ γενικότερον νὰ προβαίῃ εἰς πᾶσαν νόμιμον ἐνέργειαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ἄρθρον 11 Διευθυνταί

1. Αἱ θέσεις τῶν Διευθυντῶν πληροῦνται, εἴτε διὰ προαγωγῆς τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ὑπαλλήλων, εἴτε δι' ἀπευθείας διορισμοῦ, ἐπὶ τριετεί θη-

τεία, ἐπιστημόνων ἐξαιρετικοῦ ἤθους καὶ καταρτίσεως, οἱ ὁποῖοι ἐμφοροῦνται ὑπὸ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ φρονήματος καὶ διαθέτουν διοικητικὴν ἰκανότητα, ἐμπειρίαν καὶ πίστιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὰς θέσεις αὐτάς δύνανται νὰ ὀρισθοῦν καὶ κληρικοί, μέ ἀνάλογα προσόντα.

2. Οἱ Διευθυνταί:

α. Παρακολουθοῦν, ἐλέγχουν, ἐποπτεύουν καὶ συντονίζουν τὰς ὑπ' αὐτοῦς Διευθύνσεις, Τμήματα καὶ Γραφεῖα.

β. Τηροῦν μέ ἀκρίβειαν τὸ διέπον τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νομοκανονικὸν καθεστῶς καὶ εὐθύνονται διὰ τὰς πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν εἰσηγήσεις των.

γ. Συντάσσουν τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐκθέσεις τῶν ὑπ' αὐτοῦς Τμηματάρχων καὶ Προϊσταμένων Γραφείων.

δ. Εἰσηγοῦνται πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ὅ,τι ἐνδείκνυται διὰ τὴν προστασίαν, ἀσφάλειαν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εὐρυθμον καὶ ἀξίοπιστον λειτουργίαν τῶν Διευθύνσεων των.

ἄρθρον 12

Τμηματάρχαι καὶ Προϊστάμενοι Γραφείων

1. Οἱ Τμηματάρχαι καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν Γραφείων ἔχουν τὰς ἀντιστοίχους πρὸς τοὺς Διευθυντάς εὐθύνas καὶ ἀρμοδιότητας διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦς Τμήματα καὶ Γραφεῖα.

2. Οὗτοι συντάσσουν τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐκθέσεις τῶν ὑπ' αὐτοῦς ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων.

ἄρθρον 13

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ οἱ Προϊστάμενοι Γραφείων ἀναφέρονται διὰ πᾶσαν ἐνέργειάν των εἰς τοὺς Διευθυντάς των, οἱ δὲ Διευθυνταί καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν ἀνεξαρτήτων Γραφείων ἀναφέρονται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ὑποβολὴν γραπτῶν εἰσηγήσεων.

ἄρθρον 14

Διεύθυνσις Διοικήσεως

Ἐπιλαμβάνεται τῶν γενικωτέρων θεμάτων Διοικήσεως καὶ Ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην ὑπάγονται:

1. Τμῆμα Διαχειρίσεως Προσωπικοῦ:

α. Παρακολουθεῖ τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ, εἰσηγεῖται καὶ ἐκτελεῖ τὰς νομίμους περὶ αὐτοῦ ἐνεργείas.

β. Τηρεῖ τοὺς ὑπηρεσιακοὺς φακέλους τοῦ προσωπικοῦ.

γ. Ἐπιμελεῖται τοῦ νομίμου καὶ κανονικοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς λή-

ξως της υπηρεσιακής σχέσεως τούτου και παρακολουθεί την καταλληλότητα και αποδοτικότητα του.

δ. Έποπτεύει τά της όρθης τηρήσεως των όρων ασφαλείας, ύγιεινής και καλής λειτουργίας των χώρων εργασίας, ως επίσης και τά της εύηρεπούς παρουσίας και συμπεριφοράς του πάσης φύσεως προσωπικού της Ε.Κ.Υ.Ο.

ε. Έκδίδει άπάσας τάς Βεβαιώσεις και τά Πιστοποιητικά της Ύπηρεσίας.

στ. Εισηγείται την κατάρτιση και τροποποίηση του Έσωτερικού Κανονισμού Άξιολογήσεως και Άποδόσεως Έργασίας του Προσωπικού.

ζ. Είναι υπεύθυνον διά τούς κλητήρας - όδηγούς της Ύπηρεσίας και διά τάς μετακινήσεις των, ως και διά τάς εύηρεπιστίας και την καθαριότητα των χώρων της Ύπηρεσίας.

2. Τμήμα Έκκαθαρίσεως Δαπανών

α. Συγκεντρώνει άπαντα τά παραστατικά των δαπανών και έλέγχει την κατ' άρχήν πληρότητα και νομιμότητά των.

β. Έν συνεχεία άποστέλλει ταύτα προς τό Τμήμα Έκκλησιαστικού Προληπτικού Έλέγχου (Τ.Ε.Π.Ε.) της Διευθύνσεως Δημοσιονομικού Έλέγχου της Έκκλησίας της Ελλάδος, διά τόν έλεγχον της νομιμότητος, συμφώνως προς τά όριζόμενα εις τόν περί αυτό Κανονισμόν.

γ. Έκδίδει και προσυπογράφει τάς Άποφάσεις πληρωμής των έν λόγω δαπανών.

3. Τμήμα Προμηθειών:

α. Επιλαμβάνεται άπασών των Προμηθειών κατά τάς νομίμους διαδικασίας.

β. Παρακολουθεί την παραλαβήν και ασφαλή αποθήκευση των ύλικών.

γ. Τηρεί τά Μητρώα Παγίων, ήτοι τά Βιβλία Επίπλων, Μηχανημάτων, Σκευών, Όχημάτων, Ηλεκτρομηχανολογικού Έξοπλισμού κ.λ.π.

δ. Έχει την εύθύνην των ύπηρεσιακών όχημάτων.

4. Τμήμα Μηχανοργανώσεως:

α. Παρακολουθεί την καλήν κατάσταση και έχει την εύθύνην της ασφαλείας και της εύρύθμου λειτουργίας του Ηλεκτρονικού Κεντρικού Άρχείου και έν γένει του ήλεκτρονικού έξοπλισμού, των όπτικών και ήλεκτρονικών δικτύων και των φωτοτυπικών και τηλεμοιοτυπικών μηχανημάτων, της Έρεās Συνόδου και της Ε.Κ.Υ.Ο. της άποτελεσματικότητος των Η/Υ και του λογισμικού των, και μεριμνά διά την άξιοποίηση και αναβάθμισιν αυτών.

β. Οργανώνει και παρακολουθεί την εκπαίδευση και μετεκπαίδευση του προσωπικού εις τούς Η/Υ και εις τά προγράμματα Πληροφορικής.

5. Γραφείον Πρωτοκόλλου και Διεκπεραιώσεως:

α. Παραλαμβάνει, πρωτοκολλεί, διανέμει και άρχειοθετεί πάντα τά εισερχόμενα και έξερχόμενα έγγραφα και Άποφάσεις της Ύπηρεσίας.

β. Φέρει την εύθύνην της έπισήμου Σφραγίδος της Ύπηρεσίας και του Έμπιστευτικού Πρωτοκόλλου, υπό την άμεσον επίβλεψην του Διευθυντού Διοικήσεως.

Άρθρον 15

Διεύθυνσις Περιουσίας

Μεριμνά διά την κτηματογράφηση και την κατά τόν προσηφώτερον τρόπον άξιοποίησην της άκινήτου εκκλησιαστικής περιουσίας.

Εις την Διεύθυνσην αυτήν υπάγονται:

1. Τμήμα Άξιοποιήσεως Περιουσίας:

α. Συντάσσει ήτιολογημένας προτάσεις (άπό οικονομικής, τεχνικής και νομικής άπόψεως) περί της άποδόσεως και άναπτύξεως της εκκλησιαστικής περιουσίας και της έν γένει ώφελείας έκ της άγοράς άκινήτων ή της άνοικοδομήσεως, άντιπαροχής, μακροχρονίου μισθώσεως ή πωλήσεως περιουσιακών στοιχείων της Έκκλησίας της Ελλάδος.

β. Τηρεί στατιστικά στοιχεία και προβαίνει εις άναλύσεις περί της άγοράς άκινήτων.

2. Τμήμα Κτηματολογίου:

α. Παρακολουθεί και καταγράφει την κατάσταση των άκινήτων της εκκλησιαστικής περιουσίας.

β. Καταρτίζει και τηρεί μετά πάσης υπευθυνότητος τό Άρχείον των άκινήτων πού διαχειρίζεται ή Ε.Κ.Υ.Ο., είναι υπεύθυνον διά την ασφαλή φύλαξην και άρχειοθέτησην των στοιχείων αυτού και διά την παρακολουθήσην και τήρησην της περί Έθνικού Κτηματολογίου νομοθεσίας.

γ. Έχει την εύθύνην της παρακολουθήσεως των φυλάκων των εκκλησιαστικών κτημάτων και της άμέσου λήψεως των αναγκαίων μέτρων, έν συνεργασία μετά του Γραφείου Νομικών Υποθέσεων, διά την προστασίαν άπό πάσης έπεμβάσεως.

3. Τμήμα Διαχειρίσεως άκινήτων:

α. Ένεργεί τά δέοντα διά την εκμίσθωση των άκινήτων και παρακολουθεί τάς μισθώσεις και την όρθήν εφαρμογήν των μισθωτικών συμβάσεων.

β. Λαμβάνει ή εισηγείται τά προσήκοντα μέτρα κατά των άσυνεπών μισθωτών έν συνεργασία μέ τό Γραφείον Νομικών Υποθέσεων.

γ. Παρακολουθεί την συντήρησην και καλήν λειτουργίαν των άκινήτων έν συνεργασία μέ τό Τμήμα Συντηρήσεων και Έπιβλέσεων της Διευθύνσεως Τεχνικών Ύπηρεσιών.

δ. Παρακολουθεί την εφαρμογήν του Προγράμματος Διαχειρίσεως των άκινήτων.

ε. Φροντίζει διά την ασφάλιση των δομημένων άκινήτων, πού διαχειρίζονται υπό της Ε.Κ.Υ.Ο.

στ. Τηρεί στατιστικά στοιχεία και προβαίνει εις άναλύσεις περί της μισθώσεως των άκινήτων.

ζ. Τηρεί υποχρεωτικῶς ἰδιαιτέρους λογαριασμούς χρεωπιστώσεως δι' ἕκαστον μισθωμένον ἀκίνητον, ὥστε νά προκύπτῃ ἡ καθαρὰ οἰκονομικὴ θέσις του.

η. Ἴχει τὴν εὐθύνην τῆς παρακολουθήσεως τῶν θυρωρῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

4. Τμήμα Τοπογραφίας:

α. Ἀποτυπώνει ἅπαντα τὰ ἀκίνητα τὰ διαχειριζόμενα ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ ὁ συντάξας τοπογράφος μηχανικός ὑπογράφει τὰ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα σχεδιαγράμματα.

β. Τηρεῖ τὰ τοπογραφικὰ στοιχεῖα καὶ μελετᾷ τὰ ἐκ τῆς πολεοδομικῆς καὶ δασικῆς νομοθεσίας προκύπτοντα προβλήματα.

γ. Ὅσακις εἰδικοί λόγοι ἢ σοβαραὶ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν τοῦτο, εἰσπράττει τὴν ἀνάθεσιν, εἰς ἐξωτερικὰ Γραφεῖα, ἢ εἰς ἑταιρείας εἰς τὰς ὁποίας μετέχει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τοπογραφικῶν ἀποτυπώσεων καὶ συναφῶν μελετῶν, πολεοδομικοῦ ἢ μὴ χαρακτῆρος.

ἄρθρον 16

Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν

Ἴχει τὴν γενικὴν εὐθύνην τῆς λογιστικῆς ἀποτυπώσεως καὶ παρακολουθήσεως τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων καὶ προσφορωτέρας ἀποδόσεως αὐτῶν.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτὴν ὑπάγονται:

1. Τμήμα Λογιστηρίου:

α. Ἐφαρμόζει τὸ ἐκάστοτε ἰσχύον Λογιστικὸν Σχῆδιον διὰ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.

β. Τηρεῖ μὲ ἐπιμέλειαν τὰ ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν φορολογικῶν διατάξεων ὀριζόμενα Βιβλία καὶ Στοιχεῖα.

γ. Φροντίζει διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν Φορολογικῶν Δηλώσεων.

δ. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν νόμων καταβολὴν τῶν πάσης φύσεως ὑποχρεώσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ε. Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τοὺς τραπεζικοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ὑπηρεσίας.

στ. Παρακολουθεῖ καὶ καταγράφει ἐπισταμένως μετὰ τῶν λοιπῶν λογαριασμῶν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς ἑνὸς ἐκάστου τῶν πωλουμένων ἢ ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων, κατόπιν σχετικοῦ ἐνημερωτικοῦ Σημειώματος τῆς Διευθύνσεως Περιουσίας.

ζ. Ἐλέγχει τὰ παραστατικά τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐκδίδει τὸ ἰσόποσον Γραμμάτιον Εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖον ὑπογράφει ὁ ἐκδότης ὑπάλληλος, ὁ Τμηματάρχης καὶ ὁ Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν.

η. Ἐλέγχει διεξοδικῶς τὴν νομιμότητα καὶ τὴν πληρότητα τῶν παραστατικῶν τῶν δαπανῶν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

θ. Ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις ἐκδίδει Χρηματικὸν Ἴνταλμα Πληρωμῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ἀναγράφεται ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς. Τὸ Χρηματικὸν Ἴνταλμα μονογράφει ὁ ἐκδότης ὑπάλληλος, ὁ Τμηματάρχης καὶ ὁ Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν.

φωσ καὶ ἀριθμητικῶς. Τὸ Χρηματικὸν Ἴνταλμα μονογράφει ὁ ἐκδότης ὑπάλληλος, ὁ Τμηματάρχης καὶ ὁ Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν.

ι. Μετὰ ἀπὸ ἐλεγχον τῆς ἀριθμητικῆς πληρότητος καὶ τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων τῶν παραστατικῶν, ἐνεργεῖ, βάσει τῶν Γραμματίων, τὰς εἰσπράξεις καὶ βάσει τῶν Ἴνταλμάτων, τὰς πληρωμὰς.

ια. Εὐθύνεται διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν κατάρτισιν, ἡμερησίως, Πινάκων τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν.

2. Τμήμα Προϋπολογισμοῦ - Ἀπολογισμοῦ:

Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμόν ἐκάστου ἔτους μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ τὸν Ἀπολογισμόν καὶ τὸν Ἴσολογισμόν ἐκάστου ἔτους μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τούτων ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς Τμηματάρχας ὑποβάλλεται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, προκειμένου νά συντάξῃ σχετικὴν Ἐκθεσιν καὶ ἐν συνέχειᾳ ἅπαντα ὑποβάλλονται εἰς τὴν Δ.Ε. Κατόπιν ὁ μὲν Προϋπολογισμὸς ὑποβάλλεται δι' Αὐτῆς εἰς τὴν Δ.Ι.Σ., ὁ δὲ Ἀπολογισμὸς ἀποστέλλεται εἰς τὸ Τμήμα Ἐκκλησιαστικοῦ Κατασταλτικοῦ Ἐλέγχου (ΤΕΚΕ) τῆς Διευθύνσεως Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νά τὸν ἐλέγξῃ καὶ νά συντάξῃ σχετικὴν Ἐκθεσιν, ἵνα ἀκολουθῶς ὑποβληθῇ εἰς τὴν ΔΙΣ πρὸς ἔγκρισιν.

3. Τμήμα Διαθεσίμων καὶ Ἀξιογράφων:

α. Παρακολουθεῖ τὰς χρηματοοικονομικὰς ἐξελίξεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὰς καταθέσεις καὶ τὰ ἀξιόγραφα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Εἰσπράττει τὴν ἐπωφελεστέραν ἀξιοποίησιν τῶν διαθεσίμων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ προτείνει τὰ ἐπωφελεστέρα δανειοληπτικὰ σχήματα εἰς τὸ πλαῖσιον τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

γ. Τηρεῖ στατιστικὰ στοιχεῖα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰς συναλλαγὰς τῆς Ὑπηρεσίας μὲ Πιστωτικὰ καὶ λοιπὰ Ἰδρύματα καὶ Χρηματοοικονομικοὺς Φορεῖς.

4. Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως Ἀποδοχῶν:

α. Ἐκκαθαρίζει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Παρακολουθεῖ τὰς πρὸς τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα ὑποχρεώσεις τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

γ. Τηρεῖ λογιστικῶς λογαριασμόν διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἀναλογοῦντος «ἐφ' ἅπαξ» ποσοῦ κατὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων.

ἄρθρον 17

Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν

Ἐπιμελεῖται τῆς συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν ὑπαρχόντων ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν κατασκευὴν νέων.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην ὑπάγονται:

1. Τμήμα Μελετών και Έργων:

α. Συντάσσει μελέτας και τεύχη δημοπρατήσεως έργων της Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Παρακολουθεί και ελέγχει την υλοποίηση των έργων.

γ. Οργανώνει και επιβλέπει τά έργα τά εκτελούμενα δι' αὐτεπιστίας εις κτίρια της Κεντρικῆς Διοικήσεως της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος.

δ. Εισηγείται εις τὴν Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, τὴν ἀνάθεσιν μελετῶν, τεχνικῶν δεητίων, τευχῶν δημοπρατήσεως, διακηρύξεων ἢ προδιαγραφῶν διαγωνισμῶν πολυεπιπέδων ἀπαιτήσεων ἢ τὴν ἐπιβλέψιν ἔργων εις ἐξωτερικὰ μελετητικὰ γραφεῖα καὶ ἑταιρείας Συμβούλων ἢ ἑταιρείας της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος συναφούς πρὸς τά ἔργα ἀντικειμένου, ὡσάκις ἡ σημασία τῶν ἔργων ἢ εἰδικοὶ τεχνικοὶ λόγοι ἢ ὑπηρεσιακαὶ ἀδυναμίαι ἢ σοβαρὰ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

2. Τμήμα Συντηρήσεων καὶ Ἐπιβλέψεων:

α. Εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν καλὴν, τεχνικὴν καὶ λειτουργικὴν, κατάστασιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀκινήτων, τά ὁποῖα διαχειρίζεται ἡ Ε.Κ.Υ.Ο.

β. Παρακολουθεῖ ἅπαντα τά ἐκτελούμενα ἔργα ἐπισκευῶν καὶ συντηρήσεων.

γ. Καταρτίζει μελέτας καὶ προτείνει λύσεις ἐπὶ τῶν ἀνακυπτόντων τεχνικῶν προβλημάτων εις τά κτίρια της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ - ΓΡΑΦΕΙΑ

ἄρθρον 18

Τεχνικὸν Συμβούλιον

α. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον εἶναι πενταμελὲς καὶ ὀρίζεται ὑπὸ της Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως της Δ.Ε. καὶ προηγουμένης Εἰσηγήσεως τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ.

Ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ Μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ὑπόλοιπον της θητείας των.

Ἡ θητεία τῶν Μελῶν αὐτοῦ εἶναι τριετής καὶ δύναται νὰ ἀνανεωθῇ.

Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ:

i. Τὸν ἐκάστοτε Τεχνικὸν Σύμβουλον της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος ἢ της Ε.Κ.Υ.Ο., ὡς Πρόεδρον,

ii. δύο Μέλη ἔχοντα τὴν ιδιότητα τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ,

iii. ἓνα ἐκπρόσωπον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου της Ἑλλάδος, καὶ

iv. τὸν Διευθυντὴν τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν της Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἐάν κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου δὲν ὑφίσταται Τεχνικὸς Σύμβουλος, ὡς Πρόεδρος ὀρίζεται εἷς μηχανικός.

Χρὲν Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὀριζόμενος ὑπὸ της Γενικῆς Διευθύνσεως ὑπάλληλος.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

β. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον:

i. Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ θεμάτων διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον γνώμη Τεχνικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ ἑτέρων τεχνικῆς φύσεως θεμάτων, τά ὁποῖα παραπέμπονται εις αὐτὸ πρὸς γνωμοδοτήσιν.

ii. Ἀποφαίνεται ἐπὶ ἐνστάσεων ἢ αἰτήσεων θεραπειῶν, ἐπὶ πάσης διαφορᾶς προκυπούσης ἐξ ἐργολαβικῆς συμβάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ τὴν λύσιν αὐτῆς, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ της ἐμφανίσεως της διαφορᾶς.

iii. Ἀποφαίνεται, μὲ νύξημένην πλειοψηφίαν, ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῶν εις τὴν προηγουμένην περίπτωσηιν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων αὐτῆς. Αἱ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως εἶναι δυνατόν νὰ ἀσκηθοῦν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνός (1) μηνός ἀπὸ της νομίμου ἐπιδόσεως της ἀποφάσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τῶν ἀνωτέρω (ὑπὸ στοιχ. ii. καὶ iii.) ἀποφάσεων τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον της Δ.Ε. της Ε.Κ.Υ.Ο., ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνός (1) μηνός ἀπὸ της νομίμου ἐπιδόσεως της ἀποφάσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 19

Γραμματεία Δ.Ε.

α. Ἡ Γραμματεία της Δ.Ε. ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εις τὸν Πρόεδρον, προετοιμάζει τά θέματα τῶν Συνεδριάσεων της Δ.Ε. καὶ ἐπιμελεῖται μὲ ἀπόλυτον ὑπευθυνότητα της τηρήσεως καὶ φυλάξεως τῶν Πρακτικῶν της Δ.Ε. κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ὀριζόμενα (ἄρθρ. 6 παρ. 4).

β. Ἐνημερώνει τὰ Μέλη της Δ.Ε. διὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Συνεδριάσεων αὐτῆς καὶ ἀποστέλλει τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν θεμάτων ἐκάστης Συνεδριάσεως.

ἄρθρον 20

Γραφεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο:

α. Ὑποστηρίζει τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, τὸσον ἐνώπιον παντός Δικαστηρίου ὅσον καὶ ἐξωδίκως, ὡς καὶ διὰ γνωμοδοτήσεων ἐπὶ πάσης Εἰσηγήσεως ὑποβαλλομένης εις τὴν Δ.Ε. ἢ ὅποτε ἄλλοτε ζητηθῇ.

β. Παρακολουθεῖ τὴν ὄλην πορείαν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, ἐνεργεῖ καὶ ἐνημερώνει ἀναλόγως τὰς ἀρμοδίας δι' ἐκάστην ὑπόθεσιν Διευθύνσεις.

γ. Τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον Νομικῶν Ὑποθέσεων της Ὑπηρεσίας καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἀφορῶσαν εις τὴν Ἐκκλησίαν της Ἑλλάδος νομοθεσίαν καὶ νομολογίαν.

δ. Συνεργάζεται μετά του Νομικού Συμβούλου της Ίερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

ἄρθρον 21

Γραφεῖον Μακεδονίας - Θράκης

α. Τό Γραφεῖον τοῦτο λειτουργεῖ διά τήν περιοχήν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἔχον ὡς ἔδραν τήν Θεσσαλονίκην.

β. Παρακολουθεῖ, συνεργαζόμενον μετά τῶν Διευθύνσεων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τήν καλήν λειτουργίαν τῶν αὐτόθι μισθωμένων ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, τήν πιστήν ἐφαρμογήν τῶν μισθωτικῶν συμβάσεων καί τās δικαστικὰς ὑποθέσεις τās ἀφορῶσας εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικά ἀκίνητα τὰ ὁποῖα διαχειρίζεται ἡ Ε.Κ.Υ.Ο.

γ. Ἐπιμελεῖται, ἐν συνεργασίᾳ μετά τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν καί ὑπό τήν ἐποπτείαν αὐτῆς, τῆς διαδικασίας ἐκδόσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν, τῆς συντηρήσεως τῶν ἀκινήτων, τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν καί διαγωνισμῶν καί παρακολουθεῖ τήν ἐκτέλεσιν τῶν κατασκευῶν τās ὁποῖας ἀναλαμβάνει ἡ Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τήν Βόρειον Ἑλλάδα.

δ. Παρακολουθεῖ τήν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων καί εἰσγγεῖται, πρὸς τόν Γενικόν Διευθυντήν καί τήν Διεύθυνσιν Περιουσίας τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τρόπους καλυτέρας ἀξιοποιήσεως αὐτῶν.

ε. Καταθέτει δὲς τοῦ ἔτους ἑκθεσιν Πραγματῶν καί κάθε Σεπτέμβριον ἐτήσιον Προγραμματισμὸν τῶν στόχων του διά τὸ ἐπόμενον ἔτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

ἄρθρον 22

Διορισμός, προαγωγή, τοποθέτησις ὑπαλλήλων καί ἄσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπ' αὐτῶν

1. Ὁ διορισμός, ἡ πρόσληψις, ἡ προαγωγή καί ἡ ἐν γένει ὑπηρεσιακὴ κατάστασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΚΥΟ γίνεται κατὰ τās διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται, κατόπιν Εἰσγγήσεως τῆς Δ.Ε., καί πρὸς κάλυψιν ἀπροβλέπτων καί ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν (ἄρθρ. 103 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος), νά προσλάβῃ, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων καί δι' ὠρισμένην χρονικὴν περίοδον, προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὁποῖου καθορίζονται διά τῆς ἀποφάσεως περὶ προσλήψεως κατὰ τήν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν.

3. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΚΥΟ καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσης νομοθεσίας περὶ

Δημοσίων ὑπαλλήλων (ἄρθρον 42 παρ. 2 ν. 590/1977).

4. Ἡ ἄσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΚΥΟ γίνεται κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν των, μέ τήν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 17 τοῦ παρόντος.

Προσφυγὴν κατὰ ἀποφάσεων τῶν Διευθυντῶν δύνανται νά κάμουν κατὰ σειράν εἰς τόν Γενικόν Διευθυντήν, εἰς τήν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν, εἰς τὸ Τριμελὲς Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον καί εἰς τὸ ΑΥΣΕ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

ἄρθρον 23

Ὑπαλληλικά καθήκοντα εἰς Κληρικούς

1. δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., μετ εἰσγγήσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καί πρότασιν τῆς Δ.Ε., δύνανται νά ἀνατίθενται καθήκοντα ὑπαλλήλων εἰς τήν ΕΚΥΟ καί εἰς κληρικούς παραλλήλως πρὸς τὰ ἐφημεριακὰ των καθήκοντα.

Ἡ ἀνάθεσις γίνεται δι' ὠρισμένην χρονικὴν περίοδον, δυναμένην νά ἀνανεωθῇ ἢ νά παύσῃ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τῆς Δ.Ε. καί τῆς Δ.Ι.Σ. Οἱ ἐπὶ θτεία Κληρικοὶ ὑπαλλήλοι λαμβάνουν τήν ἀμοιβὴν τήν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Κληρικοὶ δύνανται ἐπίσης νά διορισθοῦν εἰς τήν Ε.Κ.Υ.Ο., συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 42 παρ. 6 τοῦ ν. 590/1977 καί τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

Εἰς τοὺς κληρικούς αὐτοὺς καταβάλλεται, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ, μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δύο τρίτων τῶν ἀκαθαρίστων ἀποδοχῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἐφημεριακῆς (κυρίας) θέσεως τῶν (ἄρθρ. 42 παρ. 6 τοῦ ν. 590/1977).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

ΠΟΡΟΙ

ἄρθρον 24

Πόροι καί διάθεσις τῶν

1. Πόροι τοῦ καθ' ὄλου νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 46 παρ. 1 τοῦ ν. 590/1977, ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύει, οἱ νομοθετημένοι εἰδικῶς δι' Αὐτήν, ὡς ἐπίσης δωρεαί, κληρονομίαί καί κληροδοσίαι.

2. Οἱ πόροι τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ διατίθενται, δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τῆς Δ.Ε., καί συμφώνως πρὸς τās διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, διά:

α. Τὸ ἐν γένει ποιμαντικόν, πνευματικόν, ἱεραποστολικόν, κοινωνικόν καί φιланθρωπικόν ἔργον τῆς Ἐκ-

κλήσις, ως και την ανάπτυξιν τών δημοσίων και διεθνών σχέσεων τής Ἐκκλησίας.

β. Τά λειτουργικά έξοδα τής Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ. και Ι.Σ.Ι.).

γ. Τάς ἀποδοχάς τών ὑπηρετούντων εἰς τήν Ἀρχιγραμματεῖαν τής Ἱερᾶς Συνόδου και εἰς ἀπάσας τās Ὑπηρεσίας τής Κεντρικῆς Διοικήσεως τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος.

δ. Τά λοιπά έξοδα λειτουργίας τών Ὑπηρεσιῶν τής Ἱερᾶς Συνόδου και τών Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν.

ε. Τήν συμμετοχήν τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος εἰς τήν κατά τό δυνατόν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, προερχομένων ἐκ φυσικῶν και ἄλλων καταστροφῶν.

στ. Τήν ἐνίσχυσιν, ἀνάπτυξιν και δημιουργίαν τών ἐκκλησιαστικῶν ὑποδομῶν τής Κεντρικῆς Διοικήσεως τής Ἐκκλησίας, ως ἐνδεικτικῶς Ἱατρικῶν Κέντρων και Ἐκπαιδευτικῶν Συγκροτημάτων ὄλων τών βαθμίδων τής Ἐκπαιδεύσεως, ως και τήν σύμπραξιν μετὰ τρίτων πρὸς πραγμάτωσιν τών ως ἄνω στόχων.

ζ. Τήν ἐνίσχυσιν τών οικονομικῶς ἀδυνάτων Ἱερῶν Μητροπόλεων και Ἱερῶν Μονῶν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Κανονισμοῦ 151/2002, ως ἐκάστοτε ἰσχύει.

η. Τās πάσης φύσεως ἐπισκευάς, συντηρήσεις και βελτιώσεις κινητῶν και ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων τής Κεντρικῆς Διοικήσεως τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος.

θ. Τήν οικονομικήν ἐνίσχυσιν διὰ τήν ἀνέγερσιν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν ἢ τήν ἀλλαγὴν χρήσεως κτιρίων διὰ τήν δημιουργίαν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν.

ι. Τήν ἴδρυσιν Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και λοιπῶν ἐταιρειῶν συμφώνως πρὸς τό ἄρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, και τήν πραγμάτωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τούς σκοπούς τών Καταστατικῶν τών.

ια. Τήν οικονομικήν στήριξιν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν και Φορέων και ἐκκλησιαστικῶν και πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων.

ιβ. Τήν οικονομικήν ἐνίσχυσιν τών λόγῳ γήρατος ἢ ἀσθενείας σχολαζόντων Ἀρχιερέων, ἀναλόγως τών δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ και μετ' εἰδικὴν Ἀπόφασιν τής ΔΙΣ.

ιγ. Τήν ἀνάπτυξιν τής ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως, τήν χορήγησιν ὑποτροφιῶν και τήν μετεκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ τών Κεντρικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ιδ. Τās λογίας πρὸς ἄλλας Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας.

ιε. Εἴ τι ἕτερον ἤθελε καθορίσει ἡ Δ.Ι.Σ. δι' ἀποφάσεών Της.

3. Τά ἀρμόδια Ὄργανα τής Ε.Κ.Υ.Ο. ὑποχρεοῦνται εἰς τήν ἄμεσον ἐκτέλεσιν και ἐφαρμογήν τών Ἀποφάσεων τής Δ.Ι.Σ. και τής Δ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 25

Ἀναπροσαρμογαὶ χρηματικῶν ὀρίων
και λοιπαὶ διατάξεις

1. Τά ἀναφερόμενα ἐν τῷ παρόντι ὄρια χρηματικῶν ποσῶν (ἀρμοδιότητος Δ.Ε., Πρόεδρου και Γενικοῦ Διευθυντοῦ) δύνανται νά ἀναπροσαρμῶζονται ἅπαξ τοῦ ἔτους δι' ἀποφάσεων τής Δ.Ε. και ἐγκρίσεων τής Δ.Ι.Σ. δημοσιευομένων διὰ τής Ἐφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

2. δι' ἀποφάσεων τής Δ.Ι.Σ. καθορίζεται και ἀναπροσαρμῶζεται ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Προέδρου και τών Μελῶν τής Δ.Ε. και τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, ως και τὰ κατά τήν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν έξοδα μετακινήσεως και διαμονῆς τών Μελῶν ἐτέρων Ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι συνιστῶνται εἴτε ὑπὸ τής ΔΙΣ εἴτε ὑπὸ τής ΔΕ και ἐπικουροῦν τό ἔργον τών.

ἄρθρον 26

Ἐναρξῆς ἰσχύος - Μεταβατικαὶ Διατάξεις

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τής δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δημοσιεύεται και εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ὁ Κανονισμὸς 211/2010, ως και πᾶσα εἰδικὴ κανονιστικὴ διάταξις, ἡ ὁποία ἀντιβαίνει εἰς τās διατάξεις τοῦ παρόντος, καταργοῦνται ἀπὸ τής ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ὁ Κανονισμὸς 165/2005 «Περὶ ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας και συστάσεως θέσεων προσωπικοῦ τής Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οικονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)» ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύη μέχρι τής ἀντικαταστάσεώς του δι' ἑτέρου, ὁ ὁποῖος θά ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τās διατάξεις τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 27

Κάλυψις δαπάνων

Ἐκ τής δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος.

Ὁ Κανονισμὸς οὔτος νά δημοσιευθῇ διὰ τής Ἐφημερίδος τής Κυβερνήσεως και τοῦ ἐπισήμου δελτίου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 6ῃ Ὀκτωβρίου 2012

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 242/2013
Τροποποίησης του υπ' αριθμ. 180/2007 Κανονισμού
περί συστάσεως και λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος
υπό την επωνυμίας Ένοριακών Έκκλησιαστικών Μουσείων
Ίερού Ναού Αγίας Τριάδος Αδάμαντος Μήλου,
της Ίερας Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίερού Ναού Αγίας Τριάδος Αδάμαντος Μήλου,
 της Ίερας Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου,
 Άνδρου, Κέας και Μήλου».

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 2, 36 παρ. 6 και 45 παρ. 5 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977).

2. Τάς υποχρεώσεις της Ποιμανούσης Εκκλησίας προς τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα, αί όποίαι άπορρέουν από τας Ευαγγελικές Έπιταγάς, τούς Ίερούς Κανόνας και τούς Νόμους του Κράτους.

3. Τάς ύφισταμένες κοινωνικές και πνευματικές ανάγκας της Ίερας Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου.

4. Τήν υπ' αριθμ. 2458/19.9.2013 Πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου κ. Δωροθέου.

5. Τήν από 1.10.2013 Γνωμοδότησιν του Νομικού Γραφείου της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

6. Τήν από 11.10.2013 Έγκριτικήν Απόφασιν της Διαρκούς Ίερας Συνόδου.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 242/2013 Κανονισμόν έχοντα ούτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 242/2013
 «Τροποποίησης του υπ' αριθμ. 180/2007
 Κανονισμού περί συστάσεως και λειτουργίας του
 Έκκλησιαστικού Ίδρύματος υπό την επωνυμίας
 Ένοριακών Έκκλησιαστικών Μουσείων

Άρθρον 1

Τό στοιχείο α' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 4 του υπ' αριθμ. 180/2007 Κανονισμού λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος υπό την επωνυμίας «Ένοριακών Έκκλησιαστικών Μουσείων Ίερού Ναού Αγίας Τριάδος Αδάμαντος Μήλου», της Ίερας Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου (Φ.Ε.Κ. 246/2007/τχ. Α'), τροποποιείται ως εξής:

«α. Έκ του έκαστοτε Μητροπολίτου Σύρου και Μήλου, ως Προέδρου».

Άρθρον 2

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο παρών Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης στο Έπίσημον Δελτίον της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 3

Μέ τον παρόντα Κανονισμό δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ίερας Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου.

Άθηναι, 18η Όκτωβρίου 2013

† Ο Άθηνών Ίερώνυμος, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεός
 Ο Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 245/2013
Περί συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου Μικρασιαστικοῦ Πολιτισμοῦ,
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2, 45 παρ. 5 καί 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977).
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.
3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
4. Τὴν υπ' ἀριθμ. 435/19.2.2013 Πράξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
5. Τὴν υπ' ἀριθμ. 789/9.5.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.
6. Τὴν ἀπὸ 3.6.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
7. Τὴν ἀπὸ 5.6.2013 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν υπ' ἀριθμ. 245/2013 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' ἀριθμ. 245/2013
«Περί συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ
Μουσείου Μικρασιαστικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ Ἱεροῦ
Προσκυνηματος Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς, Σκοποί

Ἄρθρον 1

1. Συνιστᾶται εἰς τὸ ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου (Ν.Π.Δ.Δ.) τὸ εἰς τὸ υπ' ἀριθμ. 17 ἄρθρον τοῦ υπ' ἀριθμ. 235/2012 Κανονισμοῦ «Περί διοικήσεως, δια-

χειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας Ἱεροῦ προσκυνηματος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος» (Φ.Ε.Κ. 207/30.10.2012 τ. Α') προβλεπόμενον Μουσεῖον Μικρασιατικοῦ, κυρίως, Πολιτισμοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργεῖ εἰς τὸ ὑπὸ ἀνακαίνισιν κτίριον τοῦ παλαιοῦ Ξενῶνος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τὸ ὁποῖον καταλλήλως διαρρυθμιζόμενον θὰ πληροῖ τὰς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις.

2. Τὸ Μουσεῖον ἀνήκει κατ' ἀποκλειστικὴν κυριότητα εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου καὶ διοικεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Τὸ Μουσεῖον ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα μὲ δύο ἐπαλλήλους κύκλους, ἡ ὁποία εἰς τὸ κέντρον ἔχει τὴν εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου. Εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον ἀναγράφονται αἱ λέξεις «ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ» καὶ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν «ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ».

4. Σκοποὶ τοῦ Μουσείου εἶναι: α) ἡ συγκέντρωσις, διαφύλαξις, συντήρησις, ἐκθεσις καὶ προβολὴ πάσης φύσεως ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, τὰ ὁποῖα μετέφεραν οἱ πρόσφυγες τοῦ Προκοπίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὸ ἔτος 1924, ἀλλὰ καὶ ἄλλων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποκτηθοῦν μὲ νόμιμο τρόπο, ἥτοι: ἱερῶν εἰκόνων, σκευῶν, ἀμφίων, χειρογράφων, ἐντύπων βιβλίων, ἐγγράφων, ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν, ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν καὶ λοιπῶν, ὑποκειμένων εἰς κινδύνους φθορᾶς ἢ κλοπῆς ἐκ μέρους ἱεροσύλων. Ὁμοίως τῶν πάσης φύσεως ἀντικειμένων λαϊκῆς τέχνης καὶ λαογραφικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς, τέχνης, ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ πολιτισμοῦ τῆς περιοχῆς τοῦ Προκοπίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔχει ἀδελφοποιηθεῖ τὸ Νέον Προκόπιον τῆς Εὐβοίας καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀξίαν καὶ συνιστοῦν στοιχεῖον ἐλληνορθόδοξου παραδόσεως καὶ κληρονομίας, β) ἡ ὀργάνωσις ἐκδηλώσεων, πραγματοποιήσεως ἐκδόσεων καὶ πάσα ἕτερα δραστηριότης, σχετιζομένη πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τέχνην καὶ ἱστορίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος καὶ ἐν γένει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γ) ἡ ἐκθεσις, ἀνάδειξις, παρουσιάσις καὶ προβολὴ τῶν ἀνωτερῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, μελετητὰς καὶ ἐπιστήμονας, ἰδίως εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιαίτερον ἐνδιαφέ-

ρον διά τήν μελέτην καί ἔρευαν τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν, δ) ἡ καλλιέργεια τοῦ θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ καί τῶν καλῶν σχέσεων μετά τῶν γειτονικῶν κυρίως λαῶν, οἱ ὅποιοι ἐπισκέπτονται τό Ἱερόν Προσκύνημα καί ζητοῦν νά πληροφορηθοῦν τήν ἱστορίαν του, ε) ἡ καλλιέργεια, προώθησις καί διάδοσις τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως καί τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως, ἰδιαιτέρως δέ τῆς τιμῆς καί τῆς προσκυνήσεως τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, διά τῆς ἀναδείξεως τῶν ἀντικειμένων καί τῆς διαθέσεως ἐποπτικοῦ ὑλικοῦ, ἥτοι βιβλίων, καρτῶν, συγχρόνων ἠλεκτρονικῶν καί ψηφιακῶν μέσων κ.λπ., στ) ὁ ἐμπλουτισμός τῶν ἀνωτέρω συλλογῶν, καθῶς καί ἡ διάθεσις τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45, παρ. 9 καί 11 τοῦ Ν. 3028/2002.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καί ἀρμοδιότητες αὐτῆς

ἄρθρον 2

1. Τό Μουσεῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καί ὡς ἐξηρημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου καί διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Χαλκίδος, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ κληρικοῦ καί ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν), ὡς τακτικῶν μελῶν, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν.

2. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων εἰδικὴν κατάρτισιν ἢ ἀσχολουμένων μέ θέματα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης καί ἱστορίας. Ἡ θητεία τούτων εἶναι τριετής, παράλληλος, ἀπὸ χρονικῆς πλευρᾶς, πρὸς τὴν θητείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, δυναμένη νά ἀνανεωθῇ καί τό ἀξίωμα τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τυγχάνει τιμητικόν καί ἀμισθόν.

3. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νά παύει ἢ νά ἀντικαθιστᾷ μέλη τῆς διοικουσῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας τῶν, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἡ ὁποία δέον νά εἶναι ἠτιολογημένη.

ἄρθρον 3

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἢ εἰς Νέον Προκόπιον Εὐβοίας, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται τουλάχιστον τρία μέλη τῆς καί ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ὀριζομένων διὰ τῆς προσκλήσεως θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δυναμένη νά ἐπιληφθῇ τοιοῦτων ἐκτὸς ἡμερησίας διατάξεως μόνον κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην συνεδριάσιν τῆς ὀρίζει μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Γραμματέα καί τὸν Ταμίαν.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 4

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τό Μουσεῖον ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς καί δικαστικῆς ἀρχῆς, συγκαλεῖ τό Συμβούλιον εἰς συνεδριάσιν, ὀρίζων τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως τὰ ἐγγράφα, ἐποπτεύει τὴν λειτουργίαν τοῦ Μουσείου καί ἐπιβλέπει καί ἐλέγχει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καί τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος ἐναντι παντὸς τρίτου δύναται νά ἀνατεθῇ καί εἰς οἰονδήποτε μέλος δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποίαν συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, τηρεῖ τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καί τό Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

4. Ὁ Ταμίαι διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Μουσείου, εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καί τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία καί τὰ παραστατικά ἐγγράφα πληρωμῶν καί εἰσπράξεων, καθῶς καί τὰ βιβλία κινήτης καί ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Μουσείου, μετὰ τῶν ἀναλόγων παραστατικῶν.

ἄρθρον 5

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ διοικεῖ καί διαχειρίζεται τό Μουσεῖον καί εἰδικώτερον:

1. Ὀρίζει τὴν χρῆσιν τῶν χώρων τοῦ Μουσείου, τὸν ἀριθμὸν καί τὸν τρόπον ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων, τὰς ἡμέρας καί ὥρας ἐπισκέψεως τοῦ Μουσείου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νά εἶναι προκαθορισμένοι καί νά ἔχουν εὐρέως γνωστοποιηθῇ εἰς τό κοινόν.

2. Ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν καί λοιπῶν ἔργων, τὴν ἐκδοσιν βιβλίων, φωτογραφιῶν, διαφανειῶν, ἀντιγράφων τῶν κειμηλίων, σχετικοῦ ψηφιακοῦ ὑλικοῦ κ.λπ.

3. Ἀποφασίζει περὶ τῆς ὀργανώσεως ἐκδηλώσεων, προγραμμάτων καί πάσης δραστηριότητος τοῦ Μουσείου.

4. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καί τὸν Ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ Μουσείου, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τό Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου καί δι' αὐτοῦ εἰς τό Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

5. Ἀποδέχεται τὰς κληρονομίας, κληροδοσίας καί δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

6. Μεριμνᾷ διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τοῦ Μουσείου μέ δωρεὰς ἢ καί ἀγορὰς ἀντικειμένων, καθῶς καί διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀντικειμένων συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ ἄρθρου 5, παρ. 6 τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΑΠΚ/ΔΙΝΕΠΟΚ/Δ/93783/1682 Ἀποφάσεως

του Υπουργού Πολιτισμού καί Τουρισμού «Ίδρυση καί αναγνώριση μουσείου κατ' ἐξουσιοδότηση του άρθρου 45 του Ν. 3028/2002» (Φ.Ε.Κ. 2385/26.10.-2011 (τ. Β'), συνεργαζόμενο πάντοτε μέ τας ἀρμοδίους υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού καί Τουρισμού, ιδίως δέ μετά τῆς ἐν Χαλκίδι ἐδρευούσης 23ης Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων.

7. Καταρτίζει σχέδιον ἀντιμετώπισεως καταστάσεων ἐκτάκτου ἀνάγκης καί ἐφαρμόζει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα ἀσφαλείας διά τήν διαφύλαξιν τῶν ἐκθεμάτων ἀπό παντός κινδύνου καί κλοπῆς.

8. Ἀποφασίζει ἐπί παντός θέματος, τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τό Μουσεῖον καί δέν προβλέπεται ὑπό του παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 6

Γενικῶς δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπομάκρυνσις κειμηλίων ἐκ του Μουσείου. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν μόνον εἰς εἰδικάς περιπτώσεις καί μετ' ἠτιολογημένην ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆ ἐγκρίσει του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι, περιουσία του Μουσείου
καί διαχειρίσις αὐτῶν

ἄρθρον 7

Πόροι του Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι:

α. Ἐπιχορήγησις του Ἱεροῦ Προσκυνήματος του Ὁσίου Ἰωάννου του Ρώσου.

β. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

γ. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν καί Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ. Αἱ εἰσφοραὶ Δήμων, Κοινοτήτων, Ὄργανισμῶν καί Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ε. Αἱ ἐπιχορηγήσεις του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

στ. Αἱ διατιθέμεναι ὑπέρ αὐτοῦ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν κληρονομία, κληροδοσία καί δωρεαί.

ζ. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τυχόν εἰσιτηρίου εἰσόδου εἰς τό Μουσεῖον, ἐκ πωλήσεως βιβλίων, καρτῶν, διαφανειῶν, ἀντιγράφων κειμηλίων καί παντός ἑτέρου σχετικοῦ ἀντικειμένου.

η. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων ὁργανουμένων ὑπό του Μουσείου.

θ. Πᾶν νόμιμον ἔσοδον μὴ προβλεπόμενον εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν.

ἄρθρον 8

1. Ἡ διοίκησις καί διαχειρίσις τῆς περιουσίας του Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἐνεργεῖται ὑπό τῆς Διοικη-

τικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἐλέγχεται ὑπό του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Πρὸς εἰσπραξιν παντός ἐσόδου ἐκδίδεται γραμματίον εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενον ὑπό του Προέδρου καί του Ταμίου καί καταχωρίζεται εἰς τό βιβλίον Ταμείου.

3. Πρὸς παραλαβὴν οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, προερχομένου ἐκ δωρεᾶς, ἀγορᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας, συντάσσεται πρωτόκολλον παραλαβῆς, καταχωριζόμενον εἰς τό εἰδικόν βιβλίον του Μουσείου.

4. Ἡ καταχώρησις ἐσόδων καί ἐξόδων, καθὼς καί παντός κινητοῦ ἢ ἀκινήτου περιουσιακοῦ στοιχείου δύναται νά τηρεῖται εἰς ἠλεκτρονικὴν μορφήν.

5. Πᾶσα πληρωμὴ διενεργεῖται βάσει ἐντάλματος πληρωμῆς ὑπογραφομένου ὑπό του Προέδρου καί του Ταμίου.

ἄρθρον 9

Οἱ πόροι του Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου διατίθενται:

α. Διά τήν πληρωμὴν τῶν μισθῶν καί ἀποζημιώσεων του προσωπικοῦ.

β. Διά τήν συντήρησιν τῶν κειμηλίων του Μουσείου.

γ. Διά τήν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξωραϊσμοῦ καί συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεών του.

δ. Διά τήν κατασκευὴν εἰδικῶν ἐπίπλων φυλάξεως καί ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων.

ε. Διά τὰς δαπάνας κλιματισμοῦ, φωτισμοῦ καί τηλεφωνικῆς συνδέσεως του Μουσείου.

στ. Διά πᾶσαν δαπάνην προβλεπομένην ὑπό του προϋπολογισμοῦ του Μουσείου.

ζ. Διά τήν ἀγοράν ἐξ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων κειμηλίων πρὸς ἐμπλουτισμόν τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Βιβλία - Προσωπικόν - Γενικαὶ διατάξεις

ἄρθρον 10

1. Τό Μουσεῖον τηρεῖ ἠριθμημένα καί τεθεωρημένα ὑπό του Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἑξῆς βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, β) Βιβλίον Ταμείου, γ) Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας, δ) Βιβλίον μητρώου κειμηλίων, περιέχον πλήρη περιγραφὴν αὐτῶν, ε) Στελλῆχν Γραμματίων Εἰσπράξεων, στ) Στελλῆχν Ἐνταλμάτων πληρωμῶν, ζ) Βιβλίον καταγραφῆς ἀκινήτου περιουσίας καί η) Βιβλίον καταγραφῆς κινήτου περιουσίας, εἰς τό ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ ἀνήκοντα εἰς τό Μουσεῖον πάσης φύσεως κινητὰ πράγματα.

2. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἀνωτέρω Βιβλίων δύναται νά καταχωρίζονται καί εἰς προσκτηθόσμενον ἠλεκτρονικόν ὑπολογιστήν.

Άρθρον 11

1. Διά τήν αντιμετώπισιν τών αναγκών λειτουργίας του Μουσείου συνιστώνται αἱ ἑξῆς θέσεις:

α) Μία (1) θέσις Ἐπιστημονικοῦ Ὑπευθύνου, καταλαμβανομένη ὑπό εἰδικοῦ ἐπιστήμονος, πτυχιούχου Ἀνωτάτης Σχολῆς διαθέτοντος σχετικὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπιστημονικὸν ἔργον. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύναται νά ὀρισθῆ ἄνωτερος Κληρικὸς ἢ μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον κατέχει τὰ προσόντα αὐτά.

β) Μία (1) θέσις ἐπιμελητοῦ, καταλαμβανομένη ὑπό πτυχιούχου Ἀνωτάτης Σχολῆς. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύναται νά ὀρισθῆ ἄνωτερος Κληρικὸς ἢ μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον κατέχει τὰ προσόντα αὐτά.

γ) Μία (1) θέσις συντηρητοῦ τῶν κειμηλίων, καταλαμβανομένη ὑπό πτυχιούχου συντηρητοῦ, ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ μητρώον συντηρητῶν τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Τουρισμοῦ.

δ) Μία (1) θέσις φύλακος - γραφέως καταλαμβανομένη ὑπό ἀποφοίτου Δευτροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως.

ε) Μία (1) θέσις εὐτρεπιστρίας, καταλαμβανομένη ὑπό ἀποφοίτου Ὑποχρεωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

2. Ἡ πλήρωσις τῶν ὡς ἄνω θέσεων γίνεται δι' ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται οἰκονομικὴ δυνατότης. Εἰς τὰς θέσεις αὐτάς δύναται νά ὑπηρετοῦν καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νά προσφέρουν ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας των, ἐξ ἰδιαίτερας ὑποχρεώσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ὅσιον Ἰωάννην, διαθέτοντα ὅμως καὶ τὰ ἀνωτέρω προβλεπόμενα προσόντα. Εἰδικῶς διὰ τὴν θέσιν τοῦ συντηρητοῦ, εἶναι δεκτὴ καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς 23ης Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων.

3. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἐποχικὴ καὶ δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα πλήρωσις τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Άρθρον 12

1. Ὁ Ἐπιστημονικὸς Ὑπεύθυνος διευθύνει τὸ προσωπικὸν τοῦ Μουσείου, μεριμνᾷ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν του, τὴν μελέτην, προβολὴν καὶ ἐμπλουτισμὸν τῶν κειμηλίων αὐτοῦ, ἐποπτεύει τῶν ἐκδόσεων καὶ λοιπῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ, εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ παντός θέματος ἀφορῶντος εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ τὰς δραστηριότητας αὐτοῦ.

2. Ὁ Ἐπιμελητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταγραφήν καὶ μελέτην τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Μουσείου, τὴν τήρησιν τοῦ Βιβλίου Μητρώου Κειμηλίων τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐκδόσεων καὶ λοιπῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ καὶ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν.

3. Ὁ Συντηρητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἱερῶν κειμηλίων, κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ τῆς ἐπιστήμης του προβλεπόμενα.

4. Ὁ φύλαξ-γραφεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κειμηλίων, τὴν ἔκδοσιν τυχόν εἰσιτηρίων

εἰσόδου καὶ εἴσπραξιν τοῦ ἀντιτίμου, τὴν δακτυλογράφησιν τῶν ἐγγράφων τοῦ Μουσείου καὶ διὰ πᾶσαν συναφῆ ἐργασίαν.

5. Ἡ εὐτρεπίστρια εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καθαρότητα τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἀνατιθέμενης αὐτῇ παρὰ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ὑπευθύνου.

Άρθρον 13

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Μουσείου ἢ ἀκίνυτος καὶ κινήτῃ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνητάτου τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου. Κειμήλια παραχωρηθέντα ὑπό σχετικοῦ εἰδικοῦ ὄρου, ἐπιστρέφονται εἰς τὰ νομικά ἢ φυσικά πρόσωπα ἃτινα παρεχώρησαν ταῦτα.

2. Ἡ ἀπόφασις περὶ διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, δεόν ὅπως εἶναι ὁμόφωνος καὶ ἀπολύτως ἠτιολογημένη.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας ἢ ἀπροθυμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνητάτου τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου νά ἀποδεχθῆ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ διαλυθέντος Μουσείου, ταῦτα περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Άρθρον 14

Ἄρμοδιὰ διὰ τὴν ρύθμισιν παντός θέματος μὴ προβλεπόμενου ὑπὸ τοῦ παρόντος εἶναι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνητάτου τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου καὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Άρθρον 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως». Δημοσιεύεται ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 16

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος ἢ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνητάτου τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

**Τροποποιήσις Κανονισμοῦ λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
Παιδικός Σταθμός «Στήν Παλάμη τοῦ Θεοῦ»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου**

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τās ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τό Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3) Τάς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου.

4) Τήν ὑπ' ἀριθμ. 2450/18.9.2013 Ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωροθέου.

5) Τήν ἀπό 1.10.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τροποποιεῖ τόν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: Παιδικός Σταθμός «Στήν Παλάμη τοῦ Θεοῦ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου, ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1

Στό τέλος τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:

μίαν: Παιδικός Σταθμός «Στήν Παλάμη τοῦ Θεοῦ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου (Φ.Ε.Κ. 216/2005/τχ. Β'), προστίθεται ἐδάφιο ὡς ἐξῆς:

«Νά παρέχει ὑπηρεσίες ἐκπαίδευσης καί κατάρτισης, σύμφωνα μέ τό ἐδάφιο β' τῆς περίπτωσης 6, τῆς ὑποπαραγράφου Θ3 τῆς παραγράφου Θ' τοῦ ἀρθροῦ πρώτου τοῦ Ν. 4093/2012, μέ τήν ἴδρυση καί λειτουργία Νηπιαγωγείου».

Ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπό τήν δημοσίευσή του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρὼν Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης στό Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 3

Ἀπό τή δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου. Κάθε μελλοντική δαπάνη εἰς βάρος τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου, θά ἐγγράφεται στόν οἰκείον προϋπολογισμό.

Ἀθῆναι, 11 Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώλυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ὁ Διακονητής Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 243/2013
Περί τροποποίησης του υπ' αριθμ. 42/ 1972 Κανονισμού λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καί 45 παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977).
2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τάς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τό Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου.
4. Τήν υπ' αριθμ. 283/22.3.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου.
5. Τήν ἀπό 3.4.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
6. Τήν ἀπό 14.5.2013 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 243/2013 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 243/2013
 «Περί τροποποίησης τοῦ υπ' αριθμ. 42/5.7.1972 Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου»

ἄρθρον 1

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ υπ' αριθμ. 42/5.7.1972 Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησια-

στικοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου (Φ.Ε.Κ. 159/5.7.1972), τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Τό Ἐκκλησιαστικόν Μουσεῖον διοικεῖται ὑπό πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου διοριζομένου ἐπὶ τριετῆ θητεία δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Μυτιλήνης καί ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τούτου μὴ ὑπάρχοντος ὑπὸ ἐνός ἐκ τῶν Ἱεροκρυκτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς Ἀντιπροέδρου, τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Λέσβου καί ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν ἢ τὰ Γυμνάσια τῆς πόλεως, τῶν κεκτημένων κατὰ τό δυνατόν σχετικὰς γνώσεως καί πείραν εἰς θέματα ἀρμοδιότητος τοῦ Μουσείου ἢ ἀσκούντων λειτουργήματα συναφῆς πρὸς τὰς ἀρμοδιότητας τούτου».

ἄρθρον 2

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.
2. Ὁ παρῶν Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης στό Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 3

Μέ τόν παρόντα Κανονισμό δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου.

Ἀθῆναι, 18ῆ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 Ὁ Διαυλεῖας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 244/2013
Περί καταργήσεως τῆς Κανονιστικῆς Διατάξεως 37/1973
καί ἀντικαταστάσεως τοῦ Κανονισμοῦ διοικήσεως, διαχειρίσεως καί
λειτουργίας τοῦ ἐν Νέᾳ Ἀρτάκη Ἱεροῦ Προσκυνημάτων
“Παναγία ἡ Φανερωμένη”,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρον 1

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 2 καί 4, 45 παρ. 5 καί 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγάς, τοῦς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοῦς Νόμους τοῦ Κράτους.
3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
4. Τήν ὑπ' αριθμ. 138/5.11.2012 Πράξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων «Παναγία ἡ Φανερωμένη» Ν. Ἀρτάκης.
5. Τήν ὑπ' αριθμ. 649/19.12.2012 ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
6. Τήν ὑπ' αριθμ. 82/28.1.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.
7. Τήν ἀπό 26.3.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
8. Τήν ἀπό 2.4.2013 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Καταργεῖ τήν ὑπ' αριθμ. 37/1973 Κανονιστικὴν Διατάξιν (Φ.Ε.Κ. 24/1973/τ. Α') καί ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 244/2013
«Κανονισμός διοικήσεως, διαχειρίσεως καί
λειτουργίας τοῦ ἐν Νέᾳ Ἀρτάκη Ἱεροῦ
Προσκυνημάτων “Παναγία ἡ Φανερωμένη”,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος».

1. Ὁ δυνάμει τῆς ὑπ' αριθμ. 37/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως (Φ.Ε.Κ. 24/Α'/26.1.1973), λειτουργῶν, ἐν Νέᾳ Ἀρτάκη Εὐβοίας, Προσκυνηματικὸς Ἱερός Ναὸς τῆς Παναγίας Φανερωμένης, μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ τεθησαυρισμένης Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας Φανερωμένης, ἀποτελεῖ Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1, παραγρ. 4, τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/Α'/1977), ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερόν Προσκύνημα Παναγία ἡ Φανερωμένη».

2. Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

3. Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν εἰς τό μέσον τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί γύρωθεν ἐγκεκαραγμένας τās λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ - ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ».

4. Ἐδρα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἶναι ἡ Νέα Ἀρτάκη.

Ἄρθρον 2

Σκοποῖ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1. Ἡ προώθησις καί διάδοσις τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς Πίστεως καί τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως, καί ἡ καλλιέργεια τοῦ λειτουργικοῦ καί λατρευτικοῦ βίου. Ἰδιαιτέρως δέ ἡ τιμὴ καί ἡ προσκύνησις τῆς ἱερᾶς καί θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας καί τοῦ τόπου τῆς Παναγιοφανείας.

2. Ἡ συμφώνως πρὸς τās παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας συντήρησις, ἀνακαίνισις καί ἐπέκτασις τοῦ ὑπάρχοντος Ἱεροῦ Ναοῦ, καί ὅλως τῶν πέριξ αὐτοῦ ὑφισταμένων Ἱερῶν Προσκυνημάτων καί λοιπῶν κτισμάτων, καθὼς καί ἡ ἀνέγερσις νέων, εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης.

3. Ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος χώρου καί τοῦ πρασίνου.

4. Ὁ προγραμματισμός καί ἡ ἐκτέλεσις ὄλων τῶν ἔργων ἐκείνων, ἅτινα θέλουσι συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος εἰς πνευματικόν καί θρησκευτικόν κέντρον Πανελληνίου ἀκτινοβολίας τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας.

5. Ἡ ἐκτέλεσις τουριστικῶν καί ἄλλων ἔργων οικονομικῆς κυρίως ἀποδόσεως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τῆς περιοχῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος γενικώτερον καί τῶν οικονομικῶν πόρων τούτου εἰδικώτερον.

6. Ἡ ἐν τῷ πνεύματι τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης ἀνάληψις καί ἐκτέλεσις πρωτοβουλιῶν προνοιακοῦ χαρακτήρος, ἡ ἠθικὴ συμπαράστασις καί ὑλικὴ περίθαλψις τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τοιαύτης καί ἀνηκόντων κυρίως εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ἀρτάκης καί τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Χαλκίδος. Πρὸς τοῦτο δύνανται νὰ χορηγοῦνται, ἀναλόγως πρὸς τὶς οικονομικὰς δυνατότητες καί μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, βοηθήματα καί ὑποτροφίες εἰς σπουδαστάς, φοιτητάς, μεταπτυχιακοὺς καί ὑποψηφίους διδάκτορας, εἰς ἀπόρους, υπερέλικας καί ἀσθενεῖς, ἔχοντας ἄμεσον ἀνάγκην νοσοκομειακῆς ἢ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

7. Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ἐξυπηρετούντων προνοιακοὺς, φιланθρωπικοὺς καί κοινωφελεῖς σκοποὺς.

8. Ἡ λειτουργία Πνευματικοῦ Κέντρου καί ἴδρυσις καί λειτουργία Βιβλιοθήκης.

9. Ἡ ἴδρυσις καί λειτουργία Μουσείου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ φυλάσσονται καί θὰ προβάλῃονται κειμήλια καί ἄλλα εἶδη, προερχόμενα κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀρτάκη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί εὐρισκόμενα εἰς Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Νέας Ἀρτάκης ἢ καί ἄλλοι.

10. Ἡ λειτουργία ἐκθέσεως, προκειμένου, διὰ τῆς προβολῆς καί διαδόσεως χριστιανικῶν βιβλίων, ἱερῶν εἰκόνων, ψηφιακῶν δίσκων καί ἄλλων εἰδῶν εὐλαβείας, νὰ καλλιερῆθῇ ἡ πνευματικὴ ζωὴ καί νὰ τονωθῇ τὸ λατρευτικὸν ἦθος τῶν προσκυνητῶν, ὑποκειμένης εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καί 3 τοῦ Ν. 2859/2000 (Φ.Ε.Κ. 248/Α' / 2000).

ἄρθρον 3

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος:

α) Προσφοραὶ ἐκ τῆς προσκυνήσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Φανερωμένης καί ἐκ τῆς διαθέσεως κηρίων εἰσπράξεις.

β) Αἱ ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν προσφερομένου ἐλαίου, ὡς καί τῶν λοιπῶν ἀφιερωμάτων εἰσπράξεις.

γ) Τυχόν δωρεαὶ καί εἰσφοραὶ ἀπὸ τὴν λειτουργίαν Ἐκθέσεως-προβολῆς ὠφελίμων χριστιανικῶν βιβλίων, ἱερῶν Εἰκόνων κ.λπ. χειροτεχνιμάτων, ἀναμνηστικῶν κ.ἄ.

δ) Αἱ ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τελοῦμένων ἱεροπραξιῶν εἰσπράξεις.

ε) Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος δωρεαὶ, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καί πάσης φύσεως ἔτεροι χορηγίαι τῶν πιστῶν, ὡς καί αἱ εἰσφοραὶ καί τὰ παντός εἶδους χρηματικὰ ἐμβάσματα τῶν ἀπανταχοῦ χριστιανῶν καί διαφόρων Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου.

στ) Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πρόσδοσις ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καί ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

ζ) Ἐκ τοῦ κυτίου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἔργων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (ἀγιογραφία, ἐξωραϊσμός Ἱεροῦ Ναοῦ).

η) Ἐκ τῆς τυχόν ἐκποιήσεως τιμητῶν, ἀφιερωμάτων καί εἰδῶν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί

θ) Κάθε νόμιμον ἔσοδον, συνᾶδον πρὸς τὸν χαρακτήρα καί τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

ἄρθρον 4

1. Οἱ πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διατίθενται:

α) Διὰ τὴν χρηματοδότησιν καί ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιουσῶν ἐκάστοτε ἔργασιῶν, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καί ἐξέλιξιν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὡς πνευματικοῦ θρησκευτικοῦ καί ἐθνικοῦ κέντρου Πανελληνίου ἀκτινοβολίας.

β) Διὰ τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ἔργων ἐξυπηρετήσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, κατὰ κύριον λόγον, ὡς καί τουριστικῶν ἔργων καί ἐγκαταστάσεων, ἀπάντων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τούτου ἀπὸ θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς καί τουριστικῆς ἀπόψεως, ἥτοι ἀνεγέρσεως, συντηρήσεως καί λειτουργίας διαφόρων κτιρίων πρὸς ἐξυπρέτησιν ἐκκλησιαστικῶν, διοικητικῶν καί οικονομικῶν ὑπηρεσιῶν Αὐτοῦ (ὡς π.χ. Ξενῶνων, Πνευματικοῦ Νεανικοῦ Κέντρου, Βιβλιοθήκης, Μουσείου, ἐργαστηρίων Κηροπλαστείου καί κατασκευῆς εἰδῶν εὐλαβείας κ.λπ.), ὡς καί τῶν ἐξυπηρετούντων ἐκκλησιαστικούς, ἐθνικούς καί κοινωφελεῖς σκοποὺς.

γ) Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κοινωνικῶν-φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος (ἐνίσχυσιν μαθητῶν, φοιτητῶν, ἀσθενῶν καί ἀπόρων).

δ) Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἐξόδων καί τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

ε) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν κοινωφελῶν ἐκκλησιαστικῶν, προνοιακῶν καί φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

στ) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς λειτουργίας τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

ζ) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν (Ἀποστολικὴ Διακονία, Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.) καί τῶν λοιπῶν, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις.

ν) Διά τήν προμήθειαν τῶν εἰδῶν τῆς ἐκθέσεως καί τῶν εἰδῶν ἐξοπλισμοῦ τῆς Βιβλιοθήκης, τοῦ Πνευματικοῦ Νεανικοῦ Κέντρου, τοῦ Κυλικείου καί τοῦ Μουσείου.

θ) Διά τήν ἐνίσχυσιν πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀλλὰ καί τοπικῶν φορέων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἰδιαίτερον κοινωφελῆ σκοπὸν καί ἐθελοντικὸν -ἀφιλοκερδῆ- χαρακτῆρα καί συντελοῦν εἰς τήν διατήρησιν καί διάδοσιν τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

ι) Διά τήν συντήρησιν καί λειτουργίαν τῶν Ἱερῶν Παρεκκλησίων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

ια) Δι' ἐκδόσεις βιβλίων καί ἄλλων ἐντύπων, CD, DVD κ.λπ., ἅτινα προάγουν τὸν πολιτισμὸν καί τὸν ἄνθρωπον.

2. Διά τήν συντήρησιν καί καλὴν λειτουργίαν τοῦ κτιρίου εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον στεγάζεται τὸ Κέντρο Στηρίξεως Οἰκογενείας (ΚΕ.Σ.Ο.) καί παλαιότερον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Θηλέων, καθὼς ἐπίσης καί διὰ τήν συντήρησιν καί περαιτέρω ἀνάπτυξιν καί ἀξιοποίησιν τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Ἰδρυμα τοῦτο χώρου.

3. Διά τήν ἴδρυσιν, ἀνέγερσιν καί συντήρησιν Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου καί βιβλιοθήκης τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

4. Διά τήν ἴδρυσιν, ἀνέγερσιν καί λειτουργίαν Πνευματικοῦ Κέντρου Νεότητος.

ἄρθρον 5

1. Ὁ χώρος τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τοῦ συγκροτήματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, μέ κέντρον τὸν Ἱερόν Ναόν, θεωρεῖται ἱερός καί ἀπαραβίαστος, διὸ καί ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἀναμνηστικῶν, εἰδῶν τροφίμων καί πάσης φύσεως ἐμπορευμάτων ἐντὸς περιοχῆς ἀκτίνας 500 μέτρων, ὡς καί ἡ ἐγκατάστασις κέντρων ψυχαγωγίας, κινηματοθεάτρων καί λοιπῶν κτισμάτων, ἅτινα ἀλλοιώνουν τὸν ἱερόν χαρακτῆρα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος εἰς ὀλόκληρον τήν ὡς ἄνω ἔκτασιν.

2. Ἀπαγορεύεται, ἐπίσης, ἡ χρῆσις μουσικῶν ὀργάνων καί λοιπῶν ἠχητικῶν μέσων εἰς ἀκτίνα 500 μέτρων, καθὼς καί ἡ πώλησις κηρίων ἐντὸς του συγκροτήματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καί πέριξ αὐτοῦ εἰς ἀκτίνα 500 μέτρων. Οἱ παραβάται ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῶν ἄρθρων 411, 417, 419 καί τῶν ἄρθρων 458 καί 459 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

ἄρθρον 6

1. Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καί ἡ διαχείρισις ἐν γένει τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τήν ἔδραν του ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ἀρτάκης καί συνεδριάζει ἐν Αὐτῇ, ἢ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἅπαξ τοῦ μηνός, τουλάχιστον, καθ' ἡμέραν καί ὥραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου μετέχει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, τηρῶν τὰ πρακτικά τῶν εἰσηγήσεων, γενομένων ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων δι' ἕκαστον θέμα μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν συζητήσεων καί τῶν ἀποφάσεων Αὐτοῦ.

ἄρθρον 7

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον (Δ.Σ.) ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε (5) μέλη, ἥτοι:

α) Τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Χαλκίδος, ὡς Προέδρου, ἀναπηρουμένου ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκλήτου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, κατόπιν γραπτῆς ἐξουσιοδοτήσεώς του.

β) Ἐνός ἐκ τῶν Ἐφημερίων τῆς Πόλεως τῆς Νέας Ἀρτάκης, ὡς Ἀντιπροέδρου, καί

γ) ἐκ τριῶν (3) ἐγκρίτων ἐλλήνων πολιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, δυναμένων καί προθυμοποιουμένων νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπίτευξιν καί εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

2. Τὸ λειτούργημα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον, δύνανται ὅμως νὰ καταβάλλωνται παραστατικά ἔξοδα, προτάσει τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος καί ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (ἥτοι ὁ κληρικὸς καί τὰ τρία ἄλλα λαϊκὰ μέλη) διορίζονται, ἐπὶ τριετῆ θητεία, παρὰ τοῦ Μητροπολίτου. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Μητροπολίτου ἐναπόκειται ὁ ἐπαναδιορισμὸς μέλους ἢ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των, συνέρχονται καί ἐκλέγουσι μεταξὺ αὐτῶν τὸν Γραμματέα καί τὸν Ταμία.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον παρίστανται τουλάχιστον τρία μέλη, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

6. Μετὰ τὴν συγκρότησιν εἰς σῶμα, τὸ Συμβούλιον ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του καί ὀρίζει διὰ τὴν ἐπιτέλειον τούτων τακτὴν κατὰ μῆνα ἡμέραν συνεδριάσεως. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ συγκαλέσῃ τοῦτο καί ἐκτάκτως, κοινοποιῶν ἐγκαίρως τὴν πρόσκλησιν πρὸς τοὺς συμβούλους, ὑποχρεοῦται δὲ εἰς τοῦτο καί ὁσάκις ἤθελε ζητηθῆ ὑπὸ τριῶν συμβούλων.

7. Ἐν περιπτώσει οἰασθήποτε παραβάσεως τῶν καθόντων ἐκ μέρους μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-

βουλήν ἢ ἐν ὀλιγωρίᾳ ἢ ἀδικαιολογήτῳ ἀπουσίᾳ ἢ ἐν συνδρομῇ λόγου ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, ὁ Μητροπολίτης δέον νά ἀπομακρύνῃ τοῦτο, ὀρίζων ἅμα τόν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ.

8. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τό ὁποῖον συνεκροτήθη κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1356/19.9.2012 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύῃ καί μετὰ τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἕως τό τέλος τῆς θτείας του, ἥτοι τήν 31.10.2015, ἐκτός καί ἄν παραστῇ ἀνάγκη ἀντικαταστάσεως ἐνός μέλους, ὅποτε παύει ἰσχύον.

ἄρθρον 8

1. Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος διορίζεται ὁ ἔχων συμπληρώσει τό 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καί διακρινόμενος διά τό ἐκκλησιαστικόν του ἥθος, τήν ἐπιστημονικήν ἢ ἐπαγγελματικήν καί ἐν γένει κοινωνικήν του δρᾶσιν, ἐκπίπτει δέ τοῦ λειτουργήματος, ἐάν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογήτως ἐπί τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου.

2. Κατά τά ἄλοιπά, τά ἐν ἄρθροισ 7, 8, παραγρ. 1 καί 2, 9, 10, 11 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», κωλύματα διορισμοῦ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων καί οἱ ἐν ἄρθροισ 131, 132 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ λόγοι ἐκπτώσεως αὐτῶν, ἀποτελοῦσι κωλύματα διορισμοῦ καί λόγους ἐκπτώσεως τῶν συμβούλων.

ἄρθρον 9

Ἐν περιπτώσει μή ἀποδοχῆς τῆς θέσεως τοῦ Συμβούλου, δηλομένους εἰς τόν Μητροπολίτην Χαλκίδος καί Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, ἐντός ἀποκλειστικῆς προθεσμίας 10 ἡμερῶν, ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ, ὡς καί ἐν περιπτώσει παραιτήσεως, ἐκπτώσεως ἢ θανάτου αὐτοῦ, οὗτος ἀντικαθίσταται διά τόν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς θτείας τοῦ ὑφ' ἑτέρου, διοριζομένου κατὰ τά ἐν παραγράφοις 1 καί 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 10

1. Τό Συμβούλιον διοικεῖ τό Ἱερόν Προσκύνημα καί διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αὐτοῦ συμφώνως τοῖς κειμένοις Νόμοις καί τῷ παρόντι Κανονισμῷ.

2. Τό Συμβούλιον εἰδικώτερον:

α) Ἀσκεῖ καθήκοντα πειθαρχικοῦ καί ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, κατὰ τās διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ (ΚΕΥ), τῶν ὑπηρεσιακῶν φακέλων τῶν ὑπαλλήλων, τηρουμένων ὑπό τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου.

β) Προσλαμβάνει, ἀναλόγως πρὸς τās οικονομικὰς δυνατότητας αὐτοῦ, τό ἐκάστοτε ἀναγκαιοῦν ὑπαλλήλικόν (κληρικοκλαϊκόν) καί ὑπηρετικόν προσωπικόν (ἐμμισθον ἢ καί ἐθελοντικόν), διά τās ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καί προσδιορίζει τὰ καθήκοντα καί τήν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ, κατὰ τās διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

γ) Καταρτίζει καί ψηφίζει τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καί ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκρισιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον· τόν μὲν Προϋπολογισμόν ἐντός τοῦ Α' 15νθημέρου τοῦ μηνός Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, τόν δέ Ἀπολογισμόν, ὡσαύτως, κατὰ μήνα Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους.

δ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐπενδύσεως (π.χ. ἀγοραὶ ἀκινήτων) ἢ τῆς ἐπωφελεστερας τοποθετήσεως τῶν χρηματικῶν ἀποθεμάτων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, τῆς ἐκποίσεως ἢ ὑποθηκεύσεως περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων καί τῶν τιμητῶν, τῆς ἐκμισθώσεως ἀκινήτων του, ἀγορᾶς μετοχῶν ἢ ἄλλων ἐπενδυτικῶν πακέτων, δέχεται δωρεάς, κληρονομίας κ.λπ., ἐγείρει ἀγωγὰς καί συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπό ἀγωγῶν.

ε) Ἐκπροσωπεῖ τό Ἱερόν Προσκύνημα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καί τῶν Δικαστηρίων, διά τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἢ τοῦ νομίμως ἐξουσιοδοτουμένου παρὰ τούτου καί διορίζει, ἐπ' ἀμοιβῇ, τοὺς διά τήν διεξαγωγήν δικαστικῶν ὑποθέσεων καί διά τήν μελέτην θεμάτων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος ἀναγκαιοῦντας ἐκάστοτε πληρεξουσίους δικηγόρους.

στ) Ἀποφασίζει καί ἐνεργεῖ πᾶσαν διά λογαριασμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος προμήθειαν, ὡς καί τήν ἐκτέλεσιν παντός ἔργου, συμφώνως πρὸς τās κειμένης διά τὰ ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. διατάξεις.

ζ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, κατὰ τās διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

η) Μελετᾷ, ὑποδεικνύει καί λαμβάνει μέτρα πρὸς βελτιώσιν καί ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καί αὔξησιν τῶν πόρων αὐτοῦ, ὡς ἀρμόδιον ἐπὶ παντός ζητήματος, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα.

θ) Δύναται νά διορίζῃ ἐπιτροπὰς ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων καθορίζον καί τόν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν, δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ ἐκδοθησομένου κατόπιν ἀποφάσεως του καί προσδιορίζον καί τυχόν ἀμοιβὰς τούτων κατὰ τήν κρίσιν του.

ι) Ἀνακηρύσσει μεγάλους εὐεργέτας, εὐεργέτας καί δωρητὰς.

ια) Ἀποφασίζει διά κάθε θέμα ἢ πρόβλημα, τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τήν λειτουργίαν καί τήν ἀναβάθμισιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

Άρθρον 11

Άρμοδιότητες Προέδρου,
Αντιπροέδρου καί Ταμίου

1. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου άσκει τás κάτωθι άρμοδιότητες:

α) Καταρτίζει τήν ήμερησίαν διάταξιν τών Συνεδριάσεων του Συμβουλίου, τή εισηγήσει του Γραμματέως του Διοικητικού Συμβουλίου, καί καλεϊ τοϋτο καί έκτάκτως, κατά τούς όρους τής παραγράφου 6 του άρθρου 7 του παρόντος.

β) Έπιμελείται, έν συνεργασία μετά του Γραμματέως, τής έκτελέσεως τών υπό του Συμβουλίου λαμβανομένων αποφάσεων.

γ) Έκπροσωπεϊ τό Ίερόν Προσκύνημα, κατά τά όριζόμενα έν τῷ άρθρω 10, παρ. ε΄, του παρόντος Κανονισμού.

δ) Ύπογράφει άπαντα τά έξερχόμενα έγγραφα καί αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, καθώς καί πάντα τά γραμμάτια εισπραξέων καί τά έντάληματα πληρωμών, ως καί τás έπιταγás καί πán άλλη έγγραφον, σχετικόν μέ τήν διαχείρισιν του Ίερού Προσκυνήματος καί διακινεί, διά του Ταμίου, τούς παρά Τραπεζαίς λογαριασμούς. Τά έν τή παρούση παραγράφω αναφερόμενα καί άφορώντα εις τήν οικονομικήν διαχείρισιν του Ίερού Προσκυνήματος παραστατικά συνυπογράφονται καί υπό του Ταμίου.

ε) Προσκαλεϊ εις τás συνεδριάσεις τά Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου καί διευθύνει τás συζητήσεις.

στ) Τόν Πρόεδρον, άπόντα ή κωλυόμενον, αναπληροϊ ό δεόντως παρ΄ αϋτου έξουσιοδοτηθείς νόμιμος αναπληρωτής του, κατά τά έν τῷ άρθρω 7, παρ. 1 του παρόντος προβλεπόμενα, έχων τás αϋτάς άρμοδιότητας ή τás ειδικάς, έν τῷ έξουσιοδοτικῷ έγγράφω αναφερομένας, πλὴν τής ισχύος τής ψήφου του έν ίσοψηφία.

2. Άρμοδιότητες Άντιπροέδρου.

Ο Άντιπρόεδρος βοηθεϊ τόν Πρόεδρον εις τό έργον του καί άσκει καί οϊανδήποτε άνατιθεμένην αϋτῷ υπό του Σεβασμιωτάτου Προέδρου ύπηρεσίαν, έξυπηρετικήν τών σκοπών καί τής εύρύθμου λειτουργίας του Ίερού Προσκυνήματος.

3. Άρμοδιότητες Γραμματέως.

Ο Γραμματέυς:

α) Εισηγεϊται εις τόν Σεβασμιώτατον Πρόεδρον θέματα διά τήν κατάρτισιν τής ήμερησίης διατάξεως τών συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

β) Τηρεϊ τά πρακτικά τών συνεδριάσεων.

γ) Διεκπεραιώνει όλη τήν γραφική ύπηρεσία καί τήν άλληλογραφία του Ίερού Προσκυνήματος.

Τόν Γραμματέα προσωρινῶς άπόντα ή κωλυόμενον άντικαθιστá έτερον μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, υπό του Προέδρου όριζόμενον.

4. Άρμοδιότητες του Ταμίου, ό όποιος πρέπει νά διαθέτη γνώσιν ή έμπειρίαν του άντικειμένου:

α) Έχει τήν εύθύνην καί τήν έποπτεϊαν έφ΄ όλων τών άφορώντων εις τό Ίερόν Προσκύνημα οικονομικών καί διαχειριστικών θεμάτων.

β) Προσυπογράφει μετά του Σεβασμιωτάτου Προέδρου τά γραμμάτια εισπραξέων, τά έντάληματα πληρωμών καί τás έπιταγás.

γ) Τηρεϊ καί ενημερώνει ύπευθύνως καί λεπτομερῶς τά διαχειριστικά βιβλία καί διεξάγει καί τήν λογιστικήν ύπηρεσίαν. Εις περίπτωση άδυναμίας τηρήσεως τής διεξαγωγής τής λογιστικής ύπηρεσίας υπό τών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου δύναται νά άνατεθῆ ή έργασία αϋτη εις λογιστήν, έθελοντήν ή άμειβόμενον.

δ) Συντάσσει Προϋπολογισμούς, Άπολογισμούς καί Ίσολογισμούς, τούς όποιους ύποβάλλει έγκαιρως καί εισηγεϊται εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον.

ε) Εισηγεϊται όσα άφοροϋν εις τήν άσφαλιστέραν καί άποδοτικωτέραν άξιοποίησιν τών άποθεματικών του Προσκυνήματος, καθώς καί τήν έκμετάλληυσιν τής κινητής καί άκινήτου περιουσίας αϋτου.

στ) Ένεργεϊ προχείρους διαγωνισμούς διά τήν προμήθειαν τών άπαραιτήτων ύλικών καί τών ειδών τής Έκθέσεως, φροντίζων διά τήν έξασφάλισιν τής καλύτερας ποιότητος καί μικροτέρου κόστους, καί έπιβλέπει τήν τήρησιν τών κατά Νόμον προβλεπομένων προϋποθέσεων διά πάσαν εισπραξιν καί πληρωμήν καί τήν έξασφάλισιν καί διαφύλαξιν τών άπαραιτήτων παραστατικών στοιχείων.

ζ) Εις περίπτωση προσωρινής άπουσίας ή άδυναμίας, τόν άντικαθιστá έτερον μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, υπό του Προέδρου όριζόμενον.

Άρθρον 12

Προσωπικόν του Ίερού Προσκυνήματος

1. Αϊ όργανικά θέσεις προσωπικοϋ του Ίερού Προσκυνήματος είναι:

Μία (1) θέσις ΠΕ Έφημερίου.

Μία (1) θέσις ΠΕ Διακόνου.

Δύο (2) θέσεις Ίεροψαλτών, κατά τά υπό του Κανονισμού περι Ίεροψαλτών όριζόμενα.

Μία (1) θέσις ΥΕ Νεωκόρου.

Μία (1) θέσις ΥΕ Βοηθού Νεωκόρου.

Μία (1) θέσις ΥΕ Φύλακος - Κηπουροϋ.

Μία (1) θέσις ΔΕ Γραφέως.

Δύο (2) θέσεις ΥΕ Καθαριστριών.

2. Η κάλυψις τών ως άνω θέσεων διενεργεϊται, άναλόγως πρὸς τás οικονομικές δυνατότητας του Ίερού Προσκυνήματος καί συμφώνως ταϊς διατάξεσι του Κανονισμού 5/1978 «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Ύπαλληλων».

3. Εἰς τὰς θέσεις τῶν Κληρικῶν δύναται νά διορίζωνται καί μετακλητοί Ἐφημέριοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

4. Εἰς τὰς ὡς ἄνω θέσεις δύναται νά προσλαμβάνωνται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ὑπάλληλοι μέ συμβάσεις ἔργου ἢ ἐργασίας ὠρισμένου χρόνου, τηρουμένων ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν τῶν κειμένων διατάξεων περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

5. α. Εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος δύναται νά προσλάβῃ, κατόπιν ἀποφάσεώς του, ἕκτακτον καί δι' ὠρισμένον χρόνον λαϊκὸν ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν.

β. Οἱ διοριζόμενοι εἰς ὀργανικὰς θέσεις ἐντάσσονται εἰς βαθμὸν καί κατηγορίαν, ἀνάλογον πρὸς τὰ τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα των, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

6. Δύναται νά προσλαμβάνονται καί ἐθελοντικὸν προσωπικόν, τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου θά καθορίζωνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7. Δύναται τὸ Συμβούλιον, δι' ἀποφάσεώς του, νά πληροῖ ἐκάστοτε ὅσας ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέσεων θεωρεῖ ἀναγκαίας, μὴ ὑποχρεωμένου εἰς πλήρωσιν ἀπασῶν τῶν θέσεων, οὐδέ τῶν δι' οἰονδήποτε λόγον κενουμένων τοιοῦτων.

8. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, τὸ ὁποῖον ἤδη ὑπηρετεῖ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τοποθετεῖται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς θέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀκόμη καί ἐάν δέν συντρέχουν οἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καί πάντως μὴ μεταβαλλομένης τῆς ἐργασιακῆς αὐτῶν σχέσεως.

ἄρθρον 13

1. Τὸ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καί διοίκησιν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου Κληρικῶν προσωπικόν καί τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καί διοίκησίν του ἐντάσσεται καί ἐξελισσεται βαθμολογικῶς καί μισθολογικῶς, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις, διεπόμενον ἀναλόγως ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων».

2. Προκειμένου περὶ τοῦ λαϊκοῦ προσωπικοῦ, ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν, τὴν ἔνταξιν καί τὴν ἐξέλιξιν, βαθμολογικὴν καί μισθολογικὴν, τὰ δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, τὴν ἀποχώρησιν, τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων».

3. Τὰ εἰδικότερα καθήκοντα τοῦ Κληρικολαϊκοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱδρύματος καθορίζονται εἰδικώτερον δι' Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 14

Προσόντα διορισμοῦ:

1. Ἐφημέριος καί Ἱεροδιάκονος διορίζονται οἱ κεκτημένοι πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου ἢ ἄλλης ἰστίμου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, διὰ πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἐπὶ τριετεί θτεία δυναμένη νά ἀνανεωθῇ. Προτιμῶνται οἱ γήλωσσομαθεῖς.

2. Ἱεροψάλται διορίζονται οἱ κεκτημένοι πτυχίον τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος ἢ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἢ ἄλλου τύπου Μουσικοῦ Σχολείου ἀνεγνωρισμένου, καλλιφῶνοι δεδοκιμασμένης πείρας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος.

3. Νεωκόροι διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Φύλαξ - Κηπουρός, Καθαρίστρια, διορίζονται οἱ κεκτημένοι Ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

5. Γραφεὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διορίζεται ὁ κεκτημένος Ἀπολυτήριον Γενικοῦ Λυκείου ἢ ἄλλης ἰστίμου Σχολῆς.

ἄρθρον 15

1. Τὰ εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τιμηθῆ καί πάσης φύσεως ἕτερα ἀφιερῶματα ὑλικῆς ἀξίας ἐκποιοῦνται, μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν παρ' εἰδικῶν, διὰ προφορικοῦ πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, ἐνώπιον Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνός μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνός κληρικοῦ καί ἐνός λαϊκοῦ, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὃν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεώς του, προκρίνει ἐπωφελέστερον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

2. Τὰ πρακτικά τοῦ ἀνωτέρω διαδικασιῶν ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτός ἐάν ἀποφάσει τούτου δέν χρήζον ἐγκρίσεώς του, τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσόν, ἀπαλλοττώμενον πάσης κρατήσεως, εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἐκδιδομένου σχετικοῦ Γραμματίου εἰσπράξεως, εἰς εἰδικὴν στήλην, προορίζεται δὲ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί κυρίως διὰ τὰ ἔργα του.

Άρθρον 16
Προϋπολογισμός, Άπολογισμός,
Λογιστικά Βιβλία.

1. Τό οικονομικόν έτος του Ίεροϋ Προσκυνήματος συμπίπτει μέ τό έκάστοτε ισχύον διά τό Δημόσιον καί τά Ν.Π.Δ.Δ.

2. Δύο μήνας πρό τής λήξεως του οικονομικού έτους, τό Δ.Σ. καταρτίζει τόν Προϋπολογισμόν διά τήν χρῆσιν του έπομένου οικονομικού έτους καί υποβάλλει τουτόν άρμοδίως εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον πρός έγκρισιν.

3. Έντός δύο μηνών από τής λήξεως του οικονομικού έτους, τό Δ.Σ. συντάσσει τόν Άπολογισμόν του λήξαντος οικονομικού έτους καί υποβάλλει τουτόν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον πρός έλεγχον καί έγκρισιν.

4. Διά πάσαν είσπραξιν εκδίδεται γραμμάτιον εισπράξεως, διά πάσαν δέ πληρωμήν ένταλμα πληρωμῆς. Τά γραμμάτια εισπράξεων καί τά έντάλματα πληρωμῆς, εις ά επισυνάπτονται άπαντα τά νόμιμα παραστατικά, φέρουν τήν υπογραφήν του Προέδρου καί του Ταμίου.

5. Οί πόροι του Ίεροϋ Προσκυνήματος κατατίθενται παρ' οιαδήποτε ασφαλεί Τραπεζή, μέσω τής οποίας ένεργείται ή ταμειακή διαχείρισις αυτού. Κατά τήν καταμέτρησην των χρημάτων του παγκαρίου δύναται νά κρατῆται εις τό χρηματοκιβώτιον του Ίεροϋ Προσκυνήματος ποσόν, καθοριζόμενον έκάστοτε υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, διά τήν κάλυψιν των τρεχουσών αναγκών. Η διαχείρισις - διακίνησις του ποσού τούτου καί ή σχετική λογοδοσία θά γίνεται υπό του Ταμίου ή άλλου τινός, έξουσιοδοτημένου υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, εις τόν όποιον θά χρεώνεται τό ποσόν.

6. Παρά του Διοικητικού Συμβουλίου τηρούνται τά εξής βιβλία:

- α) Βιβλίον Βαπτίσεων.
- β) Βιβλίον Γάμων.
- γ) Βιβλίον πρακτικῶν Διοικητικού Συμβουλίου.
- δ) Βιβλίον ταμείου καί αναλυτικού καθολικού.
- ε) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εισερχομένων καί έξερχομένων έγγραφων.
- στ) Βιβλίον προσωπικού.
- ζ) Βιβλίον μισθοδοσίας προσωπικού.
- η) Βιβλίον άδειών προσωπικού.
- θ) Βιβλίον ειδῶν καί υλικῶν ή αποθήκης.
- ι) Γραμμάτια εισπράξεων.
- ια) Έντάλματα πληρωμῶν.
- ιβ) Μηλόκ εισπράξεων έκ τελέσεως μυστηρίων διά τόν Ίερόν Ναόν καί τήν άμοιβήν του προσωπικού.
- ιγ) Κτηματολόγιον εις ό καταχωρείται ή άκίνητος περιουσία του Ίεροϋ Προσκυνήματος.

ιδ) Βιβλίον κινητής περιουσίας.

ιε) Βιβλίον τιμαλφῶν.

ιστ) Βιβλίον Πρακτικῶν Καταμετρήσεως Παγκαρίων.

ιζ) Δελτίον παραγγελίας διαφόρων ειδῶν.

Τόν τύπον καί τās λεπτομερείας τηρήσεως των άνωτέρω Βιβλίων καθορίζει δι' άποφάσεώς του τό Διοικητικόν Συμβούλιον (χειρογράφως ή ηλεκτρονικῶς), συμφώνως πρός τās ισχυούσας κατά περίπτωσιν διατάξεις, ήτοι τηρουμένου του όρου τής θεωρήσεως των χειρογράφων βιβλίων υπό τής Ίερας Μητροπόλεως Χαλκίδος, καί τής κειμένης νομοθεσίας περί τής τηρήσεως ηλεκτρονικῶν άρχείων, βιβλίων καί βάσεων δεδομένων.

Άρθρον 17

Προβλέπεται ή ίδρυσις Μουσείου Μικρασιατικού Πολιτισμού, πρός διαφύλαξιν καί εκθεσιν Ίερών Κειμηλίων καί άλλων πολιτιστικῶν ειδῶν, τά όποία οι ξεριζωμένοι έκ τής Άρτάκης τής Μικρῆς Άσίας πρόσφυγες, μετά πολλῶν θυσιῶν καί κινδύνων, εκόμισαν εις τήν Νέαν Άρτάκην Εύβοίας. Επιτρέπεται ή συγκέντρωσις παιδιῶν εικόνων καί Ίερών έν γενεί σκευῶν έκ των εύρισκομένων εις τήν Νέαν Άρτάκην καί δὴ καί των προερχομένων έκ τής Μικρῆς Άσίας, κατόπιν άδείας του οικείου Μητροπολίτου, πρός προστασίαν καί διαφύλαξιν αυτών καί εμπλουτισμόν του υπό ίδρυσιν Μουσείου του Ίεροϋ Προσκυνήματος. Η εύθύνη διαφυλάξεως καί συντηρήσεως τούτων βαρύνει τό Ίερόν Προσκύνημα.

Άρθρον 18

Άπαγορεύεται ή παραμονή προσκυνητῶν καί άπόρων έν γενεί εις ξενώνας ή έτερα κτίσματα του Ίεροϋ Προσκυνήματος πέραν των 48 ώρων, εκτός καί άν έχουν τήν εύλογίαν του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 19

Τό Ίερόν Προσκύνημα «Παναγία ή Φανερωμένη» απολαμβάνει πάντων των προνομίων, ως καί φορολογικῶν άπαλλαγῶν καί λοιπῶν άτελειῶν, των οποίων απολαμβάνουν καί τά λοιπά Έκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα, έν τῇ έννοιᾷ του άρθρου 1, παράγρ. 4, του Ν. 590/1977 καί είναι θρησκευτικόν νομικόν πρόσωπον άυτόχρηματοδοτούμενον υπό τήν έννοιαν του άρθρου 37 του Ν. 1591/1986 (Α' 50).

Άρθρον 20

Ειδικῶς, πρός διευκόλυνσιν των παρά του Ίεροϋ Προσκυνήματος εκτελουμένων εργασιῶν, όρίζονται τά εξής:

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται:

α) Νά διενεργῇ ἐλευθέρως προχείρους μειοδοτικούς διαγωνισμούς διά τήν προμήθειαν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκαίων ὑλικῶν.

β) Νά ζητῇ καί νά ἐγκρίνῃ προσφορᾶς κατασκευῆς ἔργων, ἀφορώντων εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτοῦ, μέχρι ποσοῦ, τό ὁποῖον ἰσχύει ἐκάστοτε διά τά Ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ., δι' αὐτεπιστάσις ἢ δι' ἀναθέσεως εἰς ἐργολάβους. Εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις, ὅπως καί διά τήν ἐκτέλεσιν καλλιτεχνικῶν ἔργων, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσις, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται ὡσαύτως νά διενεργῇ ἐλευθέρως δημοπρασίας ἐκποιήσεως κινητῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, κατακυροῦν ταῦτα εἰς τόν τελευταῖον πλειοδότῃν.

3. Ὁ Πρόεδρος δύναται νά διενεργῇ ἐλευθέρως τήν διαχείρησιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ἐπί τῇ βάσει τῶν κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῆρῶν τούς ὅρους τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 21

Πᾶν θέμα μή προβλεπόμενον εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν διευθετεῖται δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 22

1. Ὁ παρῶν Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθῇ δι' Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δημοσιευομένης εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ἔπειτα ἀπό ὁμόφωνον πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καί ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιεύεται δέ καί εἰς τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

3. Ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτόν καί δῆ ἡ Κανονιστική Διάταξις 37/1973 (Φ.Ε.Κ. 24/Α'/1973).

ἄρθρον 23

Ὁ παρῶν Κανονισμός δέν προκαλεῖ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 241/2013
Κανονισμός Λειτουργίας, Διοικήσεως και Διαχειρίσεως
του Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Ἁγίου Ἀνδρέου Πατησίων
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Ἁγίου Ἀνδρέου
περιοχῆς Πατησίων
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 2-4, 29, 36 παρ. 6, 59 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 (ΦΕΚ Α' 146),

2. Τὸ ἀρθρον 73 παρ. 1 τοῦ ν. 3028/2002 (ΦΕΚ Α' 153)

3. Τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λευκωσίας ἀρ. 40 περιοχῆς Πατησίων Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ μνημεῖον μεταβυζαντινῶν χρόνων τοῦ 16ου αἰῶνος καὶ τόπον μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, γόνου τῆς οἰκογενείας τῶν Μπενιζέλων, ἔχει ἀναστηλωθεῖ ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν Ἀναστάσιον Ὀρλάνδον καὶ ἔχει ἀγιογραφηθεῖ ὑπὸ τοῦ Φωτίου Κόντογλου.

4. Τὴν ἔκπαλαι ὑπαρξίν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου περιοχῆς Πατησίων Ἀθηνῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ὡς τόπος μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας ἔχει καταστῆ ὑπερτοπικῆς σημασίας Ἱερός Ναός μαρτυρομένης τῆς σημασίας του ἀπὸ τὸ ἐπιτελούμενον πνευματικὸν ἔργον τῶν Ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Ναοῦ μέ ὁμάδας νέων, τὴν προσέλευσιν πιστῶν ἐκ τοῦ ἡκανοπεδίου Ἀττικῆς, τὴν διάθεσιν περιουσιῶν διὰ διαθηκῶν πρὸς ὄφελος τῆς χριστιανικῆς νεότητος τῆς περιοχῆς, ὅπου καὶ ὁ Ἱερός Ναός.

5. Τὴν ἀνάγκην τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ,

6. Τὴν υπ' ἀριθμ. 2523/2.10.2013 Ἀπόφασιν καὶ τὴν υπ' ἀριθμ. 2581/8.10.2013 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

7. Τὴν ἀπὸ 10.10.2013 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ψηφίζομεν τὸν παρόντα Κανονισμόν Λειτουργίας, Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Ἁγίου Ἀνδρέου περιοχῆς Πατησίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός
Λειτουργίας, Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως

Ἄρθρον 1

Ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λευκωσίας ἀρ. 40 περιοχῆς Πατησίων Ἀθηνῶν Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τόπος μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ὁ ὁποῖος ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καὶ εὐσεβείας τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν, ἔχει ἀπὸ ἐτῶν καταστῆ προσκυνηματικὸς τόπος καὶ Ἱερός χώρος τελέσεως Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ ἀγιαστικῶν πράξεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀνακηρύσσεται Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἀποτελεῖ ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διοικούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2
Σκοποί

Σκοποὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἶναι:

α. Ἡ προαγωγή καὶ ἐξυπηρέτησις τῆς πάσης φύσεως λειτουργίας, ἡ συντήρησις, ἀναστήλωσις, ἀνάδειξις, μελέτη καὶ διάσωσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Πατησίων Ἀθηνῶν (ὁδὸς Λευκωσίας ἀρ. 40) καὶ ἡ οἰκονομικὴ στήριξις αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐτησίων προσόδων του.

β. Ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἐνίσχυσις χριστιανικοῦ πνευματικοῦ, φιλιανθρωπικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ ιεραποστολικοῦ ἔργου πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τοῦ Προσκυνημάτων καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

γ. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς χριστιανικῆς διαπαιδαγωγώσεως τῆς νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (κατασκηνώσεις Ι.Α.Α., Γραφεῖον Νεότητος Ι.Α.Α. κ.λπ.) δι' ἀπολήψεως ποσοστοῦ 20% ἐκ τῶν κατ' ἔτος καθαρῶν ἐσόδων τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων.

δ. Ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ στήριξις εἰς ἀπόρους ἢ ἡ χορήγησις ὑποτροφῶν σὲ ἀπόρους σπουδαστάς.

Άρθρον 3 Πόροι

Πόροι του Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἶναι:

α) Αἱ πρόσοδοι τοῦ Ἱ. Προσκυνημάτων ἐκ κηροῦ, ἀφιερωμάτων, δωρεῶν κ.λπ. καί ἐκ τῆς ἀκινήτου καί κινητῆς περιουσίας αὐτοῦ.

β) Αἱ ἐπιχορηγήσεις καί αἱ ἐν γένει εἰσφορές τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, τῶν ἀλλῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν.

γ) Αἱ ἀφιερώσεις καί δωρεαὶ τῶν φιλοanthρώπων, οἱ κληρονομίαι καί κληροδοσίαι, ὡς καί πάσα ἑτέρα πρὸς τὸ Ἱ. Προσκύνημα προσφορά εἰς χρῆμα ἢ εἶδος.

δ) Αἱ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἐπιχορηγήσεις ἢ χρηματοδοτήσεις.

Άρθρον 4 Διοίκησις

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί διοικεῖται ἀπὸ τριμελῆς (3) Διοικητικόν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἀπὸ:

α) τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ὡς Πρόεδρον, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τὸν νόμιμον ἢ τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένον ἀναπληρωτὴν του.

β) δύο ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Ἀνδρέου ἐφημερίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὡς Συμβούλους, ὀριζομένους ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἢ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους ἀναπληρωτάς των, κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Προσκυνημάτων ἢ ἀλλοίως αὐτῶν ἐξ ἑτέρων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἢ ἐξ ἐρέων τῶν ἐνοριῶν τῆς περιοχῆς.

Άρθρον 5 Καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα καί μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του. Εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν ἀπασῶν τῶν υποθέσεων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τὴν ὁποῖαν διεξάγει αὐτοτελῶς, ὥστε νὰ μὴ συγχέεται μὲ ἑτέρας ὑπηρεσίας ἢ διαχειρίσεις εὐαγῶν Ἰδρυμάτων ἢ Κληροδοτημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Εἰδικώτερον:

α) Ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν Ἐσόδων καί Ἐξόδων, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν.

β) Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ ἑτέρας εἰσφορᾶς ὑπὸ ὄρον ἢ μὴ.

γ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν σύναψιν παντός εἴδους συμβάσεων, ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐσόδων καί δαπανῶν

τοῦ Προσκυνηματος, προσλαμβάνει καί ἀπολύει τὸ προσωπικόν τοῦ Προσκυνηματος.

δ) Λαμβάνει πᾶσαν δυνατὴν μέριμναν διὰ τὴν συντήρησιν, ἀνάδειξιν, μελέτην, διάσωσιν τοῦ μνημείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου.

ε) Λαμβάνει ἀποφάσεις περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἡλιατρειοῦ ἔργου, τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν τῆς διοικήσεως καί διαχειρίσεως καί τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καί τοῦ Προσκυνηματος, καί τὰς πάσης φύσεως χριστιανικὰς, φιλοanthρωπικὰς, φιλοκοινωνικὰς, μορφωτικὰς καί πολιτιστικὰς δραστηριότητάς του καί συνεργασίας του μετὰ τρίτων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

στ) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντός ἑτέρου θέματος, μὴ προβλεπομένου εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται παρόντων καί τριῶν Μελῶν τακτικῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

Άρθρον 6 Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἐκτός ἀπὸ τῶν προαναφερθεισῶν ἀρμοδιοτήτων του, ἐνεργεῖ καί τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα:

α) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἱ. Προσκύνημα ἐνώπιον ἀπασῶν τῶν ἀρχῶν ἢ ἐκχωρεῖ ἐγγράφως κατὰ περίπτωσιν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καί εἰς πρόσωπον ἐκτός αὐτοῦ.

β) Προσκαλεῖ τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον καί διευθύνει τὰς συνεδριάσεις του.

γ) Ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

δ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἐντελλόμενος ὑπ' αὐτοῦ ὑπογράφει ἀπάσας τὰς πράξεις καί τὰ ἔγγραφα, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸ προσωπικόν, τὰ χρηματικὰ ἐντάληματα, τὰς πάσης φύσεως συμβάσεις, ὡς καί πάντα τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Οἱ κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μετὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τυχόν πράξεις καί ἔγγραφα τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἐντελλομένου ὑπ' αὐτοῦ ἐγκρίνονται κατὰ τὴν ἀμέσως προσηχῆ συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος.

Άρθρον 7 Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ Πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί φυλάσσει τὸ βιβλίον τῶν Πρακτικῶν. Τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου τῆς ἀλληλογραφίας, τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος καί φυλάσσει τὴν σφραγίδα αὐτοῦ. Συντάσσει ἐτησίως τὴν Ἐκθεσιν πεπραγμένων τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος.

Γραμματέας καί Εἰσηγητὴς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ τοῦ παρόντος εἰς ἐκ τῶν ἐφημερίων του Προσκυνηματος.

Ἔαρθρον 8
Καθήκοντα τοῦ Ταμίου

α. Ὁ Ταμίας, ὀριζόμενος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προσκυνήματος, εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπογράφει τίς ἀποδείξεις. Ὁ Ταμίας δύναται νὰ εἶναι καὶ Σύμβουλος - μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰ. Προσκυνήματος.

Ἐπίσης ἐνεργεῖ τὰς πληρωμάς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκδοθῆ τὸ ἀνάλογον χρηματικὸν Ἔνταλμα Πληρωμῆς, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται προηγουμένως εἴτε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο εἴτε ἀπὸ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένον Σύμβουλο.

Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Προσκυνήματος, φυλάσσει ταῦτα, ὡς καὶ τὰ παραστατικὰ τῶν Εἰσπράξεων καὶ τῶν Πληρωμῶν. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω νόμιμα. Κρατεῖ τὸ βιβλίον ταμείου, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται μὲ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν λογιστικὴν τάξιν τὰ Ἔσοδα καὶ τὰ Ἐξοδα, τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν ἐκάστης οικονομικῆς χρήσεως. Τηρεῖ τὸ στέλεχος διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως καὶ τὸ στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος ἀριθμοῦνται καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

β. Τὸ Ἰ. Προσκύνημα χρησιμοποιεῖ τὰ ἐξῆς Λογιστικὰ βιβλία:

Βιβλίον Ταμείου ἐσόδων καὶ ἐξόδων

Γραμμάτια Εἰσπράξεω

Ἐντάλματα πληρωμῶν

Βιβλίον Ἀφιερωμάτων - Τιμηφῶν

Βιβλίον Κτηματολογίου

γ. Τὰ χρήματα τοῦ Ἰ. Προσκυνήματος, εἴτε αὐτὰ προέρχονται ἐξ ἰδίων ἐσόδων εἴτε ἐξ ἐτέρων πηγῶν,

κατατίθενται σὲ λογαριασμὸν ταμειυτηρίου ἢ ὄψεως, εἰς λογαριασμοὺς ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ μερίδια ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἰς ἓνα ἢ πλεῖονα ὑποκαταστήματα τῶν τραπεζῶν ἢ εἰς ἕτερα χρηματοπιστωτικὰ ἰδρύματα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰ. Προσκυνήματος. Οἱ βεβαιούμενοι τόκοι καταχωρίζονται ὡς ἔσοδον.

Ἔαρθρον 9
Σφραγίς

Τὸ Προσκύνημα ἔχει δικὴ του κυκλικὴν σφραγίδα, ἢ ὁποῖα γύρωθεν φέρει τὰ ἐξῆς: «Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν Ἱερὸν Προσκύνημα Ἁγίου Ἀνδρέας» καὶ εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἔαρθρον 10
Ἑορτὴ

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ἑορτάζει πανδήμως τὴν 30ην Νοεμβρίου.

Ἔαρθρον 11
Κάλυψις δαπάνης

Διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται οικονομικὴ δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἔαρθρον 12

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήνησι τῆ 18ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώλυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

**Κανονισμός Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἔπωνυμία:
Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τās ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρός τό Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

4. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 875/18.9.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος.

5. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 84/2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τροποποιεῖ καί κωδικοποιεῖ τόν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἔπωνυμίαν: «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς (Φ.Ε.Κ. 127/Α'/1957), ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός Λειτουργίας

Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἔπωνυμία:
«Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
Σύστασις-Ἔδρα

Ἄρθρον 1

Συνιστάται παρά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς Ἐκκλησιαστικό Φιλανθρωπικό Ἰδρυμα μέ τήν ἔπωνυμία «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς».

Τό Ἰδρυμα τελεῖ ὑπό τήν διοίκηση καί ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, εἶναι

Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καί αὐτοτελοῦς διαχείρισης, καί ἔχει ἔδρα τήν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς καί δῆ καί τά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

**Ἄρθρον 2
Σκοποί**

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ οικονομική παροχή καί ἡ περίθαλψη ἐνδεῶν καί ἀπόρων οἰκογενειῶν καί ἀτόμων.

2. Ἡ ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη ἀσθενῶν παρεχόμενη τόσο στό ἐσωτερικό ὅσο καί στό ἐξωτερικό.

3. Ἡ οικονομική ἐνίσχυση ἀπόρων, ἀλλά καί ἀριστούχων μαθητῶν καί σπουδαστῶν καί παιδιῶν πολιτέκνων.

4. Ἡ οικονομική ἐνίσχυση τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων.

5. Ἡ οικονομική ἐνίσχυση ἀπόρων ἡλικιωμένων πού διαβιοῦν σέ γηροκομεία.

6. Ἡ ἐνίσχυση Φιλανθρωπικῶν καί Εὐαγῶν Ἰδρυμάτων πού ἤδη ὑφίστανται ἢ πρόκειται νά συσταθοῦν στό μέλλον.

7. Ἡ ἐνίσχυση συλλόγων ἀτόμων πού πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκη ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (ἐνδεικτικά σύλλογοι ἀτόμων μέ κινητικά προβλήματα, νεφροπαθῶν, κωφῶν κ.λπ.).

8. Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀπαραίτητων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καί λοιπῶν Συνεργατῶν, πού ἐργάζονται γιά τήν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν.

9. Ἡ οικονομική ἐνίσχυση καί λειτουργία τῶν βρεφονηπιακῶν σταθμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

10. Ἡ ἐπιχορήγηση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων γιά τήν κάλυψη τῶν ἐξόδων λειτουργίας τους.

11. Ἡ χρηματική βοήθεια σέ φυλακισμένους καί πρόσφατα ἀποφυλακισθέντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

**Ἄρθρον 3
Διοίκηση**

1. Τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο διοικεῖται ἀπό Πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, πού ἀποτελεῖται ἀπό

α) Τόν Μητροπολίτη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, ὡς Πρόεδρο, β) τόν Πρωτοσύγκελλο ἢ τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο, ὡς Ἀντιπρόεδρο, γ. ἀπό ἕναν κληρικό τῆς Μητροπόλεως καί δ) ἀπό δύο λαϊκοὺς (ἄνδρες ἢ γυναῖκες), πού ὀρίζονται ἀπό τόν Μητροπολίτη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

2. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, τὸ ἀξίωμα τιμητικό καί ἄμισθο καί δύναται νά ἐπαναδιορισθοῦν μετὰ τὴν λήξη τῆς θητείας τους. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἐκλείπῳν ἢ παραιτούμενο πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας του, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τόν Μητροπολίτη. Μέλος πού ἀπέχει ἀδικαιολόγητα ἀπὸ τρεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. δύναται νά ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τόν Μητροπολίτη.

ἄρθρον 4

Πρόεδρος - Ἀντιπρόεδρος

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο ἐνώπιον κάθε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καί διὰ λογαριασμό τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου, μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφία καί ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τόν Πρόεδρο ὅταν αὐτὸς ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται νά παρευρεθεῖ.

ἄρθρον 5

Ταμίας - Γραμματέας

Οἱ Ταμίας καί Γραμματέας, ἐκλέγονται στὴν πρώτη Συνεδρίαση καί τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου ἀπὸ τὸ Διοικητικό Συμβούλιο. Ὁ Γραμματέας φυλάσσει ὅλα τὰ βιβλία Διοίκησης καί Διαχείρισης, συντάσσει τὰ πρακτικά τοῦ Συμβουλίου, τὴν ἀλληλογραφία, τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ τόν Πρόεδρο, κρατᾷ τὴν σφραγίδα.

Ὁ Ταμίας κρατεῖ τὸ ταμεῖο τὸ ὁποῖο βρίσκεται κατατεθειμένο σὲ τραπεζικό λογαριασμό, δύναται ὅμως νά κρατεῖ στὰ χέρια τοῦ μέχρι τὸ ποσὸ τῶν πεντακοσίων (500) εὐρώ γιὰ τὶς τρέχουσες ἀνάγκες.

ἄρθρον 6

1. Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο συνέχεται τακτικά κάθε δίμηνο, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὡς ἀναπληρωτῆ αὐτοῦ, ἔκτακτα δὲ ὅποτε τὸ κρίνει ἀναγκαῖο ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπὸ τρία τουλάχιστο μέλη, ἀναφέροντας τὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ σύγκληση τοῦ Συμβουλίου. Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρευρίσκονται τὰ τρία ἀπὸ τὰ πέντε μέλη αὐτοῦ.

2. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται μὲ ἀπλή πλειοψηφία, σὲ περίπτωση δὲ ἰσοψηφίας κατ'ἰσχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

3. Τὰ πρακτικά διαβάζονται καί ὑπογράφονται ἀπὸ τοὺς παρόντες στὴν ἀμέσως ἐπόμενη συνεδρίαση τοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει γιὰ ὅ,τιδήποτε ἀφορᾷ στὸ Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο καί δέν περιλαμβάνεται στὸν παρόντα Κανονισμό ὡς καί γιὰ τὰ ἀνακύπτοντα προβλήματα τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ἄρθρον 7

Οἰκονομικὴ διαχείριση

1. Ἡ διαχείριση τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου ἐνεργεῖται βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας καί σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων. Τὰ βιβλία διαχείρισης, ὡς καί τὰ ἐντάλματα εἰσπράξεως καί πληρωμῶν, θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη καί ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἡ ἐκμίσθωση ἀκινήτων ὡς καί ἡ ἐκποίηση αὐτῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὶς διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καί ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Γιὰ κάθε εἰσφορά σὲ χρήμα ἐκδίδεται γραμμάτιο εἰσπράξεως ὑπογραφόμενο ἀπὸ τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμίας, γιὰ κάθε δὲ εἰσφορά τρίτων σὲ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παραλαβῆς πού ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἴδιους καί ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρηση στὰ οἰκεία βιβλία.

ἄρθρον 8

Πόροι

1. Πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις διαφόρων φορέων, ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

β) Τὸ 30% ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

γ) Τὸ ἐφ' ἅπαξ καταβαλλόμενον ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Ναοὺς ποσὸ, ὡς εἰσφορά, μετὰ ἀπὸ ἔγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, βάσει προϋπολογισμοῦ τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

δ) Κάθε προσφορά ἰδιωτῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κληρονομίες, κληροδοσίες καί οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων.

ε) Ποσοστὸ πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) ἐκ δισκοφορίας πού διενεργεῖται δύο φορές τὸ χρόνο στοὺς Ἱερούς Ναοὺς.

στ) Ἐκ δισκοφορίας σὲ περιπτώσεις ἐκτάκτων ἀναγκῶν ἢ περιστάσεων καί πρὸς ἐκπλήρωση συγκεκριμένου σκοποῦ φιλανθρωπίας.

ζ) Ποσοστὸ σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».

η) Κάθε ἄλλο ἔσοδο πού προέρχεται ἀπὸ νόμιμη πηγὴ.

2. Οί πόροι του Γενικού Φιλόπτωχου Ταμείου διατίθενται προς εκπλήρωση του σκοπού του άρθρου 2 του παρόντος Κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Άρθρον 9 Διοίκηση

Πρός ευχερέστερη εκπλήρωση του σκοπού του Γενικού Φιλόπτωχου Ταμείου συνίσταται σε κάθε Ένορσία άνω των πενήντα οικογενειών, ειδικό Ταμείο ονομαζόμενο «Ένορσιακό Φιλόπτωχο Ταμείο» με έδρα τον κεντρικό Ναό της Ένορσίας. Άπαντα τά Ένορσιακά Φιλόπτωχα Ταμεία αποτελούν παραρτήματα του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ίερās Μητροπόλεως.

Άρθρον 10

Κάθε Ένορσιακό Φιλόπτωχο Ταμείο διοικείται από την Διαχειριστική Έπιτροπή αποτελούμενη από: α) τον Έφημέριό του Ναού ως Πρόεδρο, β) έναν εκκλησιαστικό σύμβουλο ως Άντιπρόεδρο και γ) από τρία μέλη που τά διορίζει ο Μητροπολίτης Μαρωνας και Κομοτηνής, μετά από πρόταση του Προέδρου του Ένορσιακού Φιλόπτωχου Ταμείου. Κατά την πρώτη συνεδρία ή Διαχειριστική Έπιτροπή συγκροτείται σε σώμα, όριζουσα Γραμματέα, Ταμιά και ένα Μέλος αυτής.

Άρθρον 11

Τά μέλη της Διαχειριστικής Έπιτροπής των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων διορίζονται με τριετή θητεία από τον Μητροπολίτη, ό οποίος δύναται να αντικαταστήσει τά μέλη και πριν τή λήξη της θητείας τους, τά όποια για λόγους υγείας ή άλλης αιτίας δέν μπορούν να προσφέρουν τίς υπηρεσίες τους. Τό άξιωμα είναι τιμητικό και άμισθο. Μετά τή λήξη της τριετούς θητείας τους τά μέλη των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων μπορούν να έπαναδιορίζονται.

Άρθρον 12

Η Διαχειριστική Έπιτροπή των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων συνέρχεται τακτικά κάθε μήνα και επιλαμβάνεται των υποθέσεων που τήν άφορούν, έκτακτα δέ όποτε τό κρίνει αναγκαίο ο Πρόεδρος ή ζητηθεί έγγραφως από δύο τουλάχιστο μέλη. Η Έπιτροπή βρίσκεται σε άπαρτία όταν παρευρίσκονται τά τρία από τά πέντε μέλη αυτής. Οί αποφάσεις της Έπιτροπής λαμβάνονται με σχετική πλειοψηφία των παρόντων, σε περίπτωση δέ ίσοψηφίας κατισχύει ή ψηφος του Προέδρου. Κάθε έγγραφό της Έπιτροπής υπογράφεται από τον Πρόεδρο.

Άρθρον 13

Πόροι των Έπιτροπών των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων

Πόροι των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων είναι:

- α) Οί εκούσιες εισφορές από τό κυτίο του φιλοπτώχου ταμείου.
- β) Οί εκούσιες εισφορές από τούς περιαγόμενους στον Ίερό Ναό δίσκους κατά τίς Κυριακές και έορτές.
- γ) Οί δωρεές σε χρήμα ή σε είδος από τούς πιστούς, ως και πάσης φύσεως έπιχορηγήσεις.
- δ) Τά εισπρατόμενα ποσά από φιλανθρωπικές άγορές ή άλλης έκδηλώσεις.
- ε) Ποσοστό πενήντα τοίς εκατό (50%) έκ δυσκοφίας που διενεργείται δύο φορές τό χρόνο στους Ίερούς Ναούς, ήτοι τήν 15ην Αύγουστου και τήν Κυριακή των Βαΐων.
- στ) Ποσοστό έξήντα τοίς εκατό (60%) επί των προσόδων του Γενικού Έράνου της «Ήμέρας της Άγάπης».
- ζ) Κάθε άλλο έσοδο που προέρχεται από νόμιμη πηγή.

Άρθρον 14

Οί πόροι των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

- α) Πρός περίθαλψη των πτωχών της Ένορσίας, διά της παροχής σε αυτούς τακτικού ή έκτακτου βοηθήματος, ειδών ένδυσης, ιατρικής περίθαλψης και φαρμάκων.
- β) Για άγορά βιβλίων, σχολικών ειδών και για τήν παροχή χρηματικών βοηθημάτων σε άπορους μαθητές της Ένορσίας.
- γ) Με έπισκέψεις στους φυλακισμένους και στους άβιούντες σε ευαγή ιδρύματα προς ένίσχυσή τους.
- δ) Στην περίπτωση κατά τήν όποια σε έναν Ίερό Ναό δέν υπάρχει κίνηση αναγκών και δέν παρέχονται βοηθήματα δύναται τό προϊόν των πόρων να άποσταλεί στο Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο.

Άρθρον 15 Διαχείριση

1. Η διαχείριση των Ένορσιακών Φιλοπτώχων Ταμείων ένεργείται με τήν τήρηση των έξης:

- α) Διπλοτύπων Γραμματίων Εισπράξεως και Πληρωμής, άριθμημένων και θεωρημένων από τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο της Ίερās Μητροπόλεως.
- β) Φακέλιου διαφύλαξης τιμολογίων, άποδείξεων κ.λπ.
- γ) Βιβλίου Πρακτικών, θεωρημένου από τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο της Ίερās Μητροπόλεως.
- δ) Βιβλίο Κτηματολογίου (κιντών και άκινήτων).
- ε) Πρωτόκολλον άλληλογραφίας.
- στ) Οί εισπράξεις έκ των κυτίων και των δίσκων καταμετρώνται σε ειδικό πρακτικό καταμετρήσεως τό όποιο υπογράφεται από τά μέλη της Διαχειριστικής Έπιτροπής. Οί έκδιδόμενες άποδείξεις ή προαιρετικές εισφορές υπογράφονται από τον Πρόεδρο και τον Ταμία.

2. Ἡ ἐξακρίβωση τῆς οικονομικῆς κατάστασης κάθε ἐνδεοῦς ἐνορίτη πρέπει νά γίνεται τό ταχύτερο δυνατόν καί μέ μεγάλη προσοχή, κατόπιν νά ἐγγράφεται αὐτός σέ εἰδικό βιβλίο τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου, τηρουμένου ὑπό τοῦ Προέδρου ἀπορρήτως, μέ σημειώσεις καί χρήσιμες παρατηρήσεις. Τόν βαθμό ἀπορίας καί τό ἀναηγοῦν πρὸς ἐνίσχυση ποσό ἐγκρίνει ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου ἐφημερίου. Τὴν πληρωμὴ καί τὴν εἴσπραξη κάθε ποσοῦ ἐνεργεῖ ὁ ταμίης, μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Προέδρου, ἐκδίδεται δέ σχετικὸ ἔνταλμα πληρωμῆς πού ὑπογράφεται καί ἀπὸ τοὺς δύο. Γιά κάθε τί χορηγούμενο σέ εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ πού ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἴδιους παραπάνω.

3. Ἐάν τό πρὸς ἐνίσχυση ποσό πού χορηγεῖ τό Ἐνοριακὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο ὑπερβαίνει τό ποσό τῶν τριακοσίων (300) εὐρώ, τότε προαπαιτεῖται γιά τὴν ἐγκριση χορήγησής του, αἰτιολογημένη ἔκθεση τοῦ οἰκείου ἐφημερίου τῆς ἐνορίας στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ δικαιούχος πρὸς τὴν Ἱερά Μητρόπολη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 16 Γενικὲς Συνεληύσεις-Λογοδοσία

Ἡ Γενικὴ συνέλευση τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων συνέρχεται μία φορά κατ' ἔτος καί κατὰ τὸν μήνα Μάρτιο, ἐκτάκτως δέ μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου Μητροπολίτη κατὰ τὴν ὁποία ἀναγιγνώσκεται ἡ ἔκθεση πεπραγμένων καί προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότητα τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων, συντασσομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ πού ὑπογράφεται ἀπὸ τό Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καί τῶν Προέδρων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων.

ἄρθρον 17 Προϋπολογισμός-Ἀπολογισμός

1. Ὁ Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου καταρτίζεται ἀπὸ τό Διοικητικὸ Συμβούλιο καί ἐγκρίνεται ἀπὸ τό Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, ἐφαρμοζομένων ἀνάλογα τῶν διατάξεων «Περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καί Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

2. Κάθε Ἐνοριακὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο καταρτίζει προϋπολογισμό καί ἀπολογισμό, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκριση στό Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο.

ἄρθρον 18 Ἐλεγχος ἐτήσιας διαχείρισης

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτήσιας διαχείρισης τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴ Διεύθυνση

Οικονομικῆς Ἐπιθεώρησης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 163/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ἄρθρον 19 Περιουσία μετὰ τὴν διάλυση

1. Σέ περίπτωση διάλυσης τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου κάθε περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδίκαια στό Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς καί διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωση τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

2. Σέ περίπτωση διάλυσης τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου κάθε περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδίκαια στό Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο.

ἄρθρον 20 Σφραγίδα

Κάθε Ἐνοριακὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο χρησιμοποιεῖ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, τό δέ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο φέρει ἰδίαν στρογγυλὴ σφραγίδα μέ τίτλο «ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ». Στό κέντρο αὐτῆς φέρει παράσταση τοῦ Κυρίου, κρατοῦντος εἰλητῆριον μέ τὴν ἐπιγραφή «ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ» .

ἄρθρον 21 Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν κανονισμός καταργεῖται ἢ τροποποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου, σέ συνεδρίαση ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μητροπολίτη.

ἄρθρον 22 Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται ἐπίσης καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

ἄρθρον 23 Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

Ἀθῆναι, 11 Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

**Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικόν - Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ
Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας**

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τās ἀπορροῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμόν τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

4. Τήν ἀπό 2.9.2013 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 402/192/27.9.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλιπικού.

5. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 99/2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ Ἐκκλησιαστικόν Ἴδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικόν - Πνευματικόν Κέντρον (Ε.Π.Κ.) Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, τὸ ὁποῖο θά λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικόν - Πνευματικόν Κέντρον
Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου
Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας

Ἄρθρον 1

Τίτλος - Ἔδρα - Σφραγίς

Εἰς τήν Ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος νήσου Νάξου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, καί ὑπὸ τόν ἐλεγχον καί ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικόν

Ἴδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικόν - Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου», τὸ ὁποῖον θά λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) νήσου Νάξου, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καί θά διέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμόν.

Ἔδρα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι ἡ κάτωθι τοῦ αὐθινοῦ χώρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Αἵθουσα, ἀνεγερθεῖσα κατόπιν πρωτοβουλίᾳ καί δραστηριοποιήσεως τοῦ τότε Ἐφημερίου τῆς ὡς ἄνω Ἐνορίας, ἐν ἔτει 1977, ὅπως ἀναγράφεται καί εἰς τήν ἐκτοτε ἐντοικισμένην, ἔξωθι αὐτοῦ, μαρμαρίνην πλάκα.

Τὸ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικόν - Πνευματικόν Κέντρον, ἐν συντομίᾳ "Ε.Π.Κ. Γενεσίου Θεοτόκου Νάξου" ἔχει ἰδικήν του σφραγίδα στρογγύλην, εἰς τήν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται εἰς τρεῖς σειρᾶς «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Ε.Π.Κ.) ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΡΩΝΙΔΟΣ (ΚΩΜΙΑΚΗΣ) ΝΑΞΟΥ», εἰς τὸ κέντρον δέ αὐτῆς φέρεται τήν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἄρθρον 2

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος

Σκοποί τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Ἡ θεραπεία τῶν πάσης φύσεως πνευματικῶν, λειτουργικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, κατηχητικῶν ἢ καί ἐν γένει ὑλικῶν ἀναγκῶν, πού ἤθελαν ἀνακύψει ἐν σχέσει μέ τὸ ἐν νήσῳ Νάξου πραγματοποιούμενο ποιμαντικόν, ἐν γένει θρησκευτικόν, μορφωτικόν, πολιτιστικόν, φιλανθρωπικόν καί φιλοκοινωνικό ἔργον τῆς Ἐνορίας Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος Νάξου,

2. Ἡ καλλιέργεια καί προώθησις τῆς Ἐκκλησιαστικότητος, τῆς φιλαδελφίας, τῆς πρὸς τοὺς πάντας ἀγάπης καί βοηθείας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐποΐας, τοῦ ὑγιοῦς διαλόγου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τῆς καταλλαγῆς, τῆς θεολογίας, τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐπιμορφωτικῆς προσπάθειας, τῶν ὑποτροφῶν, τῶν τεχνῶν,

ιδίᾳ δέ τῶν ἐκκλησιαστικῶν (καί ὄλως ἰδιαίτερως τῆς Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς), πρὸς σπουδὴν καί ἀνάδειξιν τῆς εὐρυτέρας πολιτισμικῆς τους συμβολῆς, τῶν πάσης φύσεως ἐκδόσεων, τῆς ἰατρικῆς φροντίδας καί περιθάλψεως ἀσθενούντων καί ἐξηρημένων, τῆς ἐπιστηρίξεως τῆς νεότητος, τῆς παντοειδοῦς ἐνισχύσεως τοῦ ἐν νήσῳ Νάξῳ διακονούντος Κλήρου τῆς τοπικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς περικρατήσεως τοῦ γήρατος, τῆς ἐπανεντάξεως τῶν πεπληνημένων,

3. Ἡ συνεργασία μὲ τὰς κρατικές, δημοσίας ὑπηρεσίας, περιφερειακάς, καί δημοτικές ἀρχάς, πολιτιστικούς συλλόγους καί ἰδρύματα διὰ τὴν ὁργάνωσιν ἀπὸ κοινοῦ δραστηριοτήτων καί πραγματοποιήσιν ἐκδηλώσεων διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν προβολὴν τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁρθοδόξου πολιτισμοῦ καί τὴν ἔρευναν, ἀνάδειξιν, παρουσίαν καί προστασίαν τῆς θρησκευτικῆς, πολιτιστικῆς, ἱστορικῆς, λαογραφικῆς καί φυσικῆς κληρονομιάς τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς.

4. Ἡ πραγματοποίησις ὁμιλιῶν, χριστιανικῶν συνάξεων καί ἐκδρομῶν.

5. Ἡ φιλοξενία ἐκδρομῶν ἀπὸ ἄλλης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐνορίας, ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα καί συλλόγους.

6. Ἡ παραχώρησις τῆς Αἰθούσης σέ Συλλόγους καί ἄλλους φορεῖς γιὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐκδηλώσεων καί ἄλλων δραστηριοτήτων πού ἀσφαλῶς πρέπει νὰ συνάδουν πρὸς τὴν ἱερότητα ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Ἐξαιροῦνται τὰ κόμματα καί κάθε εἶδους κομματικές ὁργανώσεις ἢ ἄλλες ὁργανώσεις μὲ κομματικὸν προσανατολισμόν.

7. Τὰ ἀναφερόμενα στὶς προηγούμενες (ἤτοι 4,5 καί 6) παραγράφους καθὼς καί ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐνέργεια πραγματοποιοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ ἐπιτυγχάνονται:

1. Διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς ἐνορίας καί τῆς αἰτήσεως συνδρομῆς ὑπὸ ἱκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καί λαϊκῶν.

2. Διὰ τῆς διοργανώσεως τμημάτων καλλιτεχνικῶν καί ἐπιστημονικῶν δραστηριοτήτων.

3. Διὰ τῆς συγκεντρώσεως ὑλικοῦ ἱστορικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ, λαογραφικοῦ, φυσικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος πρὸς ἀποτύπωσιν καί συνέχισιν τῆς ἱστορικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, λαϊκῆς τοπικῆς παραδόσεως τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς καί ἔρευναν τῆς ἱστορίας τῆς.

4. Διὰ τῆς ὁργανώσεως φιλιανθρωπικῶν, ψυχαγωγικῶν, πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων καί ἐκθέσεων.

6. Διὰ τῆς λειτουργίας αἰθούσης δεξιώσεων, μνημωσύνων κ.λπ.

7. Διὰ τῆς λειτουργίας ἀναψυκτηρίου - κυλικείου.

8. Διὰ τῆς λειτουργίας ξενώνας.

9. Διὰ τῆς ὑλοποιήσεως Εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων.

10. Διὰ παντός ἐτέρου προσφόρου μέτρου, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀποφασίσει ἐκάστοτε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος (Ε.Π.Κ.).

ἄρθρον 4

Ὁργάνωσις - Διοικήσις - Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καί τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας καί διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελές) Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐφ' ἑξῆς Δ.Σ., πού διορίζεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας καί ἐπὶ τριετεί θτεία καί ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτην Παροναξίας, ὡς Πρόεδρον, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

β) Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ὡς Ἀντιπρόεδρον.

γ) Ἐν μέλος τοῦ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

δ) Δύο μέλη ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἐκ τῶν ἐνοριτῶν, καλῆς τῆς ἑξωθεν μαρτυρίας ἄτομα, ἀνεπίληπτα, δεδοκιμασμένου ἥθους καί προσφορᾶς πρὸς τὴν κοινωvίαν, διακρινόμενα διὰ τὴν πίστιν των καί τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καί μὲ διάθεσιν προσφορᾶς πρὸς τὸ Πνευματικὸν Κέντρο.

2. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἐκλέγει μὲ ψηφοφορίαν τὸν Γραμματέα καί τὸν Ταμίαν καί ἀναφέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Παροναξίας.

4. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

α) Ἔχει τὴν εὐθύνην ὄλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καί τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν του.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καί ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί εἰς τὰς σχέσεις του μὲ τὰ ἄλλα ἰδρύματα, ὁργανισμοὺς, νομικά καί φυσικά πρόσωπα,

γ) Λαμβάνει γνῶσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καί συνυπογράφει μετὰ τοῦ ταμίου τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. εἰς συνεδριάσεις, διευθύνει τὰς συζητήσεις καί συνυπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων.

5. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.:

Ἐκπροσωπεύει τὸ βιβλίον πρωτοκόλλου, συντάσσει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος τὴν ὁποῖαν

συνυπογράφει με τόν Πρόεδρον. Ἐπίσης τηρεῖ τό βιβλίον πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., συνυπογράφει με τόν Πρόεδρον τά ἐν λόγῳ πρακτικά, τά ὁποῖα συντάσσει καί φυλάττει σέ ἀσφαλές μέρος τήν σφραγίδα τοῦ ἰδρύματος.

6. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.:

α) Τηρεῖ τό Βιβλίον Ταμείου καθὼς καί τά Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τά ὁποῖα συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου.

β) Εἰσπράττει μετὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων πᾶν ἔσοδον τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Διενεργεῖ τὰς πληρωμὰς πού ἀποφασίζει τό Δ.Σ. βάσει Διπλότυπων Ἐντάλματων Πληρωμῶν, τά ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, ὅπως ἀλλῶστε καί ὅλα τά οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα,

δ) Εὐθύνεται διὰ τήν φύλαξιν τῶν χρημάτων, διενεργεῖ καταθέσεις καί ἀναλήψεις χρημάτων μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καί γενικά διαχειρίζεται κατὰ τήν ὑπόδειξιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τήν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος,

ε) Ἐπίσης, τηρεῖ τό Βιβλίον Κτηματολογίου καί τό Βιβλίον Ὑλικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες - Καθήκοντα τοῦ Δ.Σ.

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ε.Π.Κ. ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Συνέρχεται τακτικῶς ἀνά δίμηνον καί ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ὕστερα ἀπό πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου.

β) Ἀποφασίζει διὰ κάθε θέμα πού ἀφορᾷ εἰς τήν εκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Συνεργάζεται μετὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, μετὰ τὸ Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου, μετὰ πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς, φιλανθρωπικούς συλλόγους καί ἰδρύματα καθὼς καί μετὰ τήν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν καί τοὺς τοπικοὺς φορεῖς διὰ τήν προαγωγὴν καί ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Μεριμνᾷ διὰ τήν ἐξέυρεσιν οικονομικῶν πόρων, ἀπαραιτήτων διὰ τήν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν, τοὺς ὁποίους καί ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

στ) Δύναται νά παραχωρῇ μέρος τῶν κτιριακῶν του ἐγκαταστάσεων δωρεάν πρὸς χρῆσιν εἰς τοπικοὺς φορεῖς διὰ τήν πραγματοποιήσιν ἐκδηλώσεων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δέν παραβιάζονται: ἡ ἱερότης τοῦ χώρου, ἡ καθαριότης, οἱ σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος καί τὸ πρόγραμμα Λειτουργίας αὐτοῦ.

ζ) Δέν δύναται νά παραχωρήσῃ μόνιμον στέγασιν εἰς ἄλλους φορεῖς, εἴτε δωρεάν εἴτε ἐπ' ἐνοικίῳ.

η) Δύναται νά παράσῃ πρὸς στέγασιν δωρεάν τμήμα αἰθούσης ἢ αἴθουσαν τοῦ κτιρίου αὐτοῦ εἰς πολιτιστικούς συλλόγους καί ἐκκλησιαστικά ἢ ἄλλα εὐαγῆ ἰδρύματα, πρὸς προσωρινὴν χρῆσιν καί διὰ τὴν δωρεάν ἔκθεσιν ἱστορικοῦ, λαογραφικοῦ, φωτογραφικοῦ ἢ ἄλλου ὕλικου, τὸ ὁποῖον δέν ἔχουν παραχωρήσει εἰς τὸ Ἴδρυμα, κατόπιν σχετικῆς πρὸς τοῦτο ὡς πρὸς τὴν χρονικὴν διάρκειαν συμφωνίας, μετὰ εὐθύνην ὅμως τῶν ὡς ἄνω πολιτιστικῶν συλλόγων ἢ ἰδρυμάτων.

θ) Ἐπιλαμβάνεται κάθε ὑποθέσεως ἢ ὁποῖα ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνδεχομένην συμπληρωματικὴν ἀνέγερσιν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων.

ι) Τό Δ.Σ. δύναται ἐπίσης νά συγκροτήσῃ ὑποεπιτροπὰς κατὰ τομεῖς Διακονίας, νά καθορίζει τὰς ἀρμοδιότητάς των καί νά διορίζει τοὺς ὑπευθύνους καί τὸ προσωπικόν αὐτῶν, ἐκτιμῶν τὸ ἥθος, τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν καί τὴν προσφορὰν των πρὸς τὸ Πνευματικόν Κέντρον.

ια) Δύναται νά προσλαμβάνῃ ἔμμισθον προσωπικόν ἀναλόγως τῶν στόχων καί τῶν προγραμμάτων του.

ιβ) Ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, τὸ ὁποῖον δέν προβλέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμόν.

Ἄρθρον 6

Τηρούμενα βιβλία

Τό Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν, τηρεῖ δέ μετὰ τὴν μέριμναν τοῦ Δ.Σ. τὰ Διαχειριστικά αὐτοῦ βιβλία, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένα διὰ πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἥτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Βιβλίον Ταμείου καί Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τά ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος.

4. Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ἅπασα ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

5. Βιβλίον Ὑλικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ἅπασα ἡ κινήτη περιουσία.

6. Φακέλους ἀρχείου.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις ὑπὸ τῆς Ἑνορίας (Γενεσίου Θεοτόκου).

2. Τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα ἐκ τῶν δεξιῶσεων, μνημοσύνων καί ἄλλων ἐκδηλώσεων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Αι πρόσοδοι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως ἐκδηλώσεων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, ἐκθέσεων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων ὡς καὶ ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ κυλικείου.

4. Κληρονομία, κληροδοσία καὶ δωρεαί, ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

5. Κρατικά ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς Κεντρικῆς, Ἀποκεντρωμένης καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις καὶ συνδρομαὶ ἐκ μέρους φυσικῶν προσώπων καὶ πᾶσα νόμιμος ἐπιχορήγησης ἐκ προγραμμάτων Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἢ ἐξ ὑλοποιήσεως Εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων.

6. Πᾶν ἕτερον ἔσοdon, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ἀνωτέρω καὶ προέρχεται ἐκ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 8

Διάθεσις πόρων

Α. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.:

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν - ἀνακαίνισιν τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου καὶ τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἑνορίας Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος Νάξου.

2. Διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτοῦ καὶ τὴν προμήθειαν βιβλίων, ἐντύπων καὶ ἄλλων ὑλικῶν ἀπαραιτῶν διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν του.

3. Διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρέπεια τῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

4. Διὰ τὴν διοργάνωσιν ἑορτῶν, ὁμιλιῶν, συνεδρίων, ἐκδηλώσεων, ἐκδρομῶν καὶ ἐν γένει δραστηριοτήτων ἀπαραιτῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του.

5. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐμίσητου προσωπικοῦ.

6. Διὰ τὴν φιλοξενίαν ὁμιλητῶν, χορωδιῶν, νέων κ.ἄ.

7. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς προγράμματα πού ἄπτονται τῶν σκοπῶν του.

8. Διὰ τὰς ἀνάγκας συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος.

9. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐντύπων ἐχόντων σκοπὸν καὶ στόχον τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν καὶ προώθησιν τοῦ ἐπιτελουμένου ὑπὸ τοῦ «Ε.Π.Κ.» ἔργου του καὶ διανομὴν εἰς τοὺς συνδρομητὰς.

Β. Τὸ τυχόν χρηματικὸν πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν περὶ τοῦ ὁποῖου ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ., κατατίθεται εἰς λογαριασμὸν τραπέζης εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 9

Δωρηταί - Εὐεργέται

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου δύναται νὰ ἀνακηρύξῃ Δωρητὰς καὶ Εὐεργέτας,

εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε μετὰ θάνατον, πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐβόηθησαν ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον, ἀναγράφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς σχετικὴν θέσιν τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Ἰδρύματος.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 10

Τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τῆς ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος (Ε.Π.Κ.) καὶ ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος Νάξου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας.

ἄρθρον 11

Κατάργησις τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται κατόπιν αἰτιολογημένης προτάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἐγκρινόμενης ἀπαιρητῶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας, καὶ τελικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δὲν ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν του, ὅταν παρεκκλίνῃ τοῦ σκοποῦ του ἢ καταστῇ ἀνέφικτος ἢ λειτουργία του.

Εἰς κάθε περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος πᾶν κίνητον ἢ ἀκίνητον περιουσιακὸν αὐτοῦ στοιχεῖον καθὼς καὶ κάθε δικαίωμα καὶ ἀξίωσις αὐτοῦ, ἀκόμη καὶ οικονομικὴ, περιέρχεται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἑνορίας Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου.

ἄρθρον 12

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

ἄρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου, ἐνῶ ὁποιαδήποτε μελλοντικὴ δαπάνη θὰ ἐγγράφεται στὸν οἰκεῖο Προϋπολογισμὸς.

Ἀθῆναι, 11 Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

**Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ
Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας**

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τās ἀπορροούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τās ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

4. Τήν ἀπό 2.9.2013 Πράξιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 402/193/27.9.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλιπικού.

5. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 98/2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Νομικῆς Ἑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Παροναξίας Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου», τὸ ὁποῖο θά λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ
Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος
(Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας**

Ἄρθρον 1

Τίτλος - Ἔδρα - Σφραγίς

Εἰς τήν Ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (Παντανάσσης) Ναούσης νήσου Πάρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, καί ὑπό τόν ἔλεγχον καί ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνιστᾷται Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:

«Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας» ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος Ναούσης Πάρου, αὐτελθοῦς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, τὸ ὁποῖον θά διέπεται ἀπὸ τόν παρόντα Κανονισμόν.

Ἔδρα τοῦ Πνευματικοῦ τούτου Κέντρου εἶναι τὸ παραπλευρῶς (νοτίως) τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος οἰκοδόμημα, θεμελιωθέν τῇ 8ῃ Μαΐου 2011 καί ἐγκαινιασθέν τῇ 9ῃ Νοεμβρίου 2013 ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλιπικού.

Τὸ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικόν - Πνευματικόν Κέντρον, ἐν συντομίᾳ «*Ε.Π.Κ., Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος Ναούσης Πάρου*» ἔχει ἰδικήν τοῦ σφραγίδα στρογγύλην, εἰς τήν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται εἰς τρεῖς σειρᾶς «Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Ε.Π.Κ.) ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ (ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ) ΝΑΟΥΣΗΣ ΠΑΡΟΥ», εἰς τὸ κέντρον δέ αὐτῆς φέρεται τὴν Εἰκόνα τῆς Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄρθρον 2

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος

Σκοποί τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Ἡ θεραπεία τῶν πάσης φύσεως πνευματικῶν, λειτουργικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, κατηχητικῶν ἢ καί ἐν γένει ὑλικῶν ἀναγκῶν, πού ἤθελαν ἀνακύψει ἐν σχέσει μέ τὸ ἐν νήσῳ Πάρου πραγματοποιούμενο ποιμαντικόν, ἐν γένει θρησκευτικόν, μορφωτικόν, πολιτιστικόν, φιλανθρωπικόν καί φιλοκοινωνικόν ἔργον τῆς Ἐνορίας Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου,

2. Ἡ καλλιέργεια καί προώθησις τῆς Ἐκκλησιαστικότητος, τῆς φιλαδελφίας, τῆς πρὸς τοὺς πάντας ἀγάπης καί βοηθείας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐποΐας, τοῦ ὑγιοῦς διαλόγου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τῆς καταλλαγῆς, τῆς θεολογίας, τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐπιμορφωτικῆς προσπάθειας, τῶν ὑποτροφιῶν, τῶν τεχνῶν, ἰδίᾳ δέ τῶν ἐκκλησιαστικῶν (καί ὄλως ἰδιαίτερος τῆς Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς), πρὸς σπου-

δὴν καὶ ἀνάδειξιν τῆς εὐρυτέρας πολιτισμικῆς τους συμβολῆς, τῶν πάσης φύσεως ἐκδόσεων, τῆς ἱατρικῆς φροντίδας καὶ περιθάλψεως ἀσθενούντων καὶ ἐξηρημένων, τῆς ἐπιστηρίξεως τῆς νεότητος, τῆς παντοειδοῦς ἐνισχύσεως τοῦ ἐν νήσῳ Πάρῳ διακοινοῦντος Κλήρου τῆς τοπικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς περικρατήσεως τοῦ γήρατος, τῆς ἐπανεντάξεως τῶν πεπληνημένων,

3. Ἡ συνεργασία μὲ τὰς κρατικές, δημοσίας ὑπηρεσίας, περιφερειακάς, καὶ δημοτικές ἀρχάς, πολιτιστικούς συλλόγους καὶ ἰδρύματα διὰ τὴν ὁργάνωσιν ἀπὸ κοινοῦ δραστηριοτήτων καὶ πραγματοποιήσιν ἐκδηλώσεων διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν προβολὴν τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁρθοδόξου πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἔρευναν, ἀνάδειξιν, παρουσίαν καὶ προστασίαν τῆς θρησκευτικῆς, πολιτιστικῆς, ἱστορικῆς, λαογραφικῆς καὶ φυσικῆς κληρονομίας τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς.

4. Ἡ πραγματοποίησις ὁμιλιῶν, χριστιανικῶν συνάξεων καὶ ἐκδρομῶν.

5. Ἡ φιλοξενία ἐκδρομῶν ἀπὸ ἄλλης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐνορίας, ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα καὶ συλλόγους.

6. Ἡ παραχώρησις τῆς Αἰθούσης σὲ Συλλόγους καὶ ἄλλους φορεῖς γιὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐκδηλώσεων καὶ ἄλλων δραστηριοτήτων πού ἀσφαλῶς πρέπει νὰ συνάδουν πρὸς τὴν ἱερότητα ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Ἐξαιροῦνται τὰ κόμματα καὶ κάθε εἶδους κομματικές ὁργανώσεις ἢ ἄλλες ὁργανώσεις μὲ κομματικό προσανατολισμόν.

7. Τὰ ἀναφερόμενα σὲς προηγούμενες (ἦτοι 4,5 καὶ 6) παραγράφους καθὼς καὶ ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐνέργεια πραγματοποιοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ ἐπιτυγχάνονται:

1. Διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς ἐνορίας καὶ τῆς αἰτήσεως συνδρομῆς ὑπὸ ἱκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

2. Διὰ τῆς διοργανώσεως τμημάτων καλλιτεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν δραστηριοτήτων.

3. Διὰ τῆς συγκεντρώσεως ὑλικοῦ ἱστορικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ, λαογραφικοῦ, φυσικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος πρὸς ἀποτύπωσιν καὶ συνέχισιν τῆς ἱστορικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, λαϊκῆς τοπικῆς παραδόσεως τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς καὶ ἔρευναν τῆς ἱστορίας τῆς.

4. Διὰ τῆς ὁργανώσεως φιλιανθρωπικῶν, ψυχαγωγικῶν, πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐκθέσεων.

6. Διὰ τῆς λειτουργίας αἰθούσης δεξιῶσεων, μνημωσύνων κ.λπ.

7. Διὰ τῆς λειτουργίας ἀναψυκτηρίου - κυλικείου.

8. Διὰ τῆς λειτουργίας ξενώνας.

9. Διὰ τῆς ὑλοποιήσεως Εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων.

10. Διὰ παντός ἐτέρου προσφόρου μέτρου, τὸ ὅποιον ἤθελεν ἀποφασίσει ἐκάστοτε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος (Ε.Π.Κ.).

ἄρθρον 4

Ὁργάνωσις - Διοίκησις - Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελές) Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐφ' ἑξῆς Δ.Σ., πού διορίζεται ἀπὸ τὴν Μητροπολιτικὴν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας καὶ ἐπὶ τριετεί θητεία καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτην Παροναξίας, ὡς Πρόεδρον, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ὑπ αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

β) Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ.

γ) Ἐν μέλος τοῦ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

δ) Δύο μέλη ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἐκ τῶν ἐνοριτῶν, καλῆς τῆς ἔξωθεν μαρτυρίας ἄτομα, ἀνεπίληπτα, δεδοκιμασμένου ἤθους καὶ προσφορᾶς πρὸς τὴν κοινωvίαν, διακρινόμενα διὰ τὴν πίστιν των καὶ τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ μὲ διάθεσιν προσφορᾶς πρὸς τὸ Πνευματικὸ Κέντρο.

2. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἐκλέγει μὲ ψηφοφορίαν τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν καὶ ἀναφέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Παροναξίας.

4. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

α) Ἔχει τὴν εὐθύνην ὄλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν του.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὅποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ εἰς τὰς σχέσεις του μὲ τὰ ἄλλα Ἰδρύματα, ὁργανισμούς, νομικά καὶ φυσικά πρόσωπα,

γ) Λαμβάνει γνῶσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχόμενων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ ταμίου τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγράφα.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. εἰς συνεδριάσεις, διευθύνει τὰς συζητήσεις καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων.

5. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.:

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ βιβλίον πρωτοκόλλου, συντάσσει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος τὴν ὅποιαν συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον. Ἐπίσης τηρεῖ τὸ βιβλίον πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά, τὰ

όποια συντάσσει και φυλάττει σέ ασφαλές μέρος την σφραγίδα του ιδρύματος.

6. Ο Ταμίας του Δ.Σ.:

α) Τηρεί το Βιβλίον Ταμείου καθώς και τα Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάλματα Πληρωμών, τά όποια συνυπογράφει μετά του Προέδρου.

β) Εισπράττει μέ Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων πάν έσοδον του Ίδρύματος.

γ) Διενεργεί τās πληρωμάς πού άποφασίζει τό Δ.Σ. βάσει Διπλότυπων Ένταλμάτων Πληρωμών, τά όποια επίσης συνυπογράφει μετά του Προέδρου, όπως άλλωστε και όλα τά οικονομικής φύσεως έγγραφα,

δ) Εύθύνεται διά την φύλαξιν των χρημάτων, διενεργεί καταθέσεις και αναλήψεις χρημάτων μόνον κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ. και γενικά διαχειρίζεται κατά την ύπόδειξιν του Προέδρου του Δ.Σ. την περιουσίαν του Ίδρύματος,

ε) Επίσης, τηρεί τό Βιβλίον Κτηματολογίου και τό Βιβλίον Υλικού του Ίδρύματος.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες - Καθήκοντα του Δ.Σ.

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Ε.Π.Κ. έχει τās ως κάτωθι άρμοδιότητας:

α) Συνέρχεται τακτικώς ανά δίμηνον και έκτάκτως όταν παρίσταται ανάγκη ύστερα από πρόσκλησιν του Προέδρου.

β) Άποφασίζει διά κάθε θέμα πού άφορά εις την εκπλήρωσιν των σκοπών του Ίδρύματος.

γ) Συνεργάζεται μετά του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίερās Μητροπόλεως Παροναξίας, μέ τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ίεροϋ Ναου Ύπαντης του Σωτήρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου, μέ πολιτιστικούς, επιστημονικούς, φιλανθρωπικούς συλλόγους και ιδρύματα καθώς και μέ την τοπική αυτοδιοίκησιν και τούς τοπικούς φορείς διά την προαγωγήν και επίτευξιν των σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Μεριμνά διά την έξεύρεσιν οικονομικών πόρων, άπαραίτητων διά την όμαλήν λειτουργίαν του Ίδρύματος.

ε) Καταρτίζει τόν ετήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν, τούς όποιους και υποβάλλει προς έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

στ) Δύναται νά παραχωρή μέρος των κτιριακών του έγκαταστάσεων δωρεάν προς χρήσιν εις τοπικούς φορείς διά την πραγματοποίησιν έκδηλώσεων, υπό την προϋπόθεσιν ότι δεν παραβιάζονται: ή ιερότης του χώρου, ή καθαριότης, οι σκοποί του Ίδρύματος και τό πρόγραμμα Λειτουργίας αυτού.

ζ) Δεν δύναται νά παραχωρήση μόνιμον στέγασιν εις άλλους φορείς, είτε δωρεάν είτε επ' ένοικίω.

η) Δύναται νά παράσχη προς στέγασιν δωρεάν τμήμα αίθουσας ή αίθουσαν του κτιρίου αυτού εις πολιτιστικούς συλλόγους και έκκλησιαστικά ή άλλα εύαγή ιδρύματα, προς προσωρινήν χρήσιν και διά την

δωρεάν έκθεσιν ιστορικού, λαογραφικού, φωτογραφικού ή άλλου υλικού, τό όποιον δεν έχουν παραχωρήσει εις τό Ίδρυμα, κατόπιν σχετικής προς τουτο ως προς την χρονικήν διάρκειαν συμφωνίας, μέ ευθύνην όμως των ως άνω πολιτιστικών συλλόγων ή ιδρυμάτων.

θ) Επιλαμβάνεται κάθε υποθέσεως ή όποια άφορά εις την ένδεχομένην συμπληρωματικήν άνέγερσιν κτιριακών έγκαταστάσεων.

ι) Τό Δ.Σ. δύναται επίσης νά συγκροτήσει υποεπιτροπās κατά τομείς Διακονίας, νά καθορίζει τās άρμοδιότητάς των και νά διορίζει τούς υπεύθυνους και τό προσωπικόν αυτών, έκτιμών τό ήθος, την πνευματικήν κατάρτισιν και την προσφοράν των προς τό Πνευματικόν Κέντρον.

ια) Δύναται νά προσλαμβάνη έμμισθον προσωπικόν αναλόγως των στόχων και των προγραμμάτων του.

ιβ) Άποφασίζει διά πάν έτερο θέμα, τό όποιον δεν προβλέπεται από τόν παρόντα κανονισμόν.

Άρθρον 6

Τηρούμενα βιβλία

Τό Ίδρυμα έχει ιδίαν διαχείρισιν, τηρεί δέ μέ την μέριμναν του Δ.Σ. τά Διαχειριστικά αυτού βιβλία, συμφώνως προς τό σύστημα τηρήσεως των λογιστικών βιβλίων των Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων, θεωρημένα διά πάσαν νόμιμον χρήσιν υπό της Ίερās Μητροπόλεως Παροναξίας, ήτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Άλληλογραφίας.

2. Βιβλίον Πρακτικών των Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

3. Βιβλίον Ταμείου και Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάλματα Πληρωμών, τά όποια είναι έκτελεστέα επ' όσον φέρουν την υπογραφήν του Προέδρου και του Ταμίου του Ίδρύματος.

4. Βιβλίον Κτηματολογίου, εις τό όποιον αναγράφεται άπασα ή ακίνητος περιουσία του Ίδρύματος.

5. Βιβλίον Υλικού, εις τό όποιον αναγράφεται άπασα ή κινητή περιουσία.

6. Φακέλους άρχείου.

Άρθρον 7

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

1. Η ετήσια έπιχορήγησις υπό της Ένορίας (Ύπαντης του Σωτήρος).

2. Τά πάσης φύσεως έσοδα εκ των δεξιώσεων, μνημοσύνων και άλλων έκδηλώσεων εις την αίθουσαν του Ίδρύματος.

3. Αι πρόσοδοι εκ της πραγματοποιήσεως έκδηλώσεων, λαχειοφόρων άγορών, έράνων νομίμως διενεργουμένων, έκθέσεων και άλλων έκδηλώσεων ως και εκ της λειτουργίας του κυλικείου.

4. Κληρονομία, κληροδοσία και δωρεά, υπέρ του Ίδρύματος και τά εξ αυτών προερχόμενα ξσοδα.

5. Κρατικά έπιχορηγήσεις εκ μέρους τής Κεντρικής, Άποκεντρωμένης και Τοπικής Αυτόδιοικήσεως, Όργανισμών και άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, έπιχορηγήσεις και συνδρομαί εκ μέρους φυσικών προσώπων και πᾶσα νόμιμος έπιχορήγησης εκ προγραμμάτων Δημοσίων Έπενδύσεων ή εξ ύλοποίησης Ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

6. Πᾶν έτερον έσοδον, τό όποϊον δέν προβλέπεται άνωτέρω και προέρχεται εκ χρσστης πηγής.

Άρθρον 8

Διάθεσις πόρων

Α. Οι άνωτέρω πόροι του Ίδρύματος διατίθενται κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ.:

1. Διά τήν έπισκευήν - άνακαίνισιν του κτιριακού συγκροτήματος του Ίεροϋ Ένοριακού Ναοϋ τής Ύπαπαντής του Σωτήρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου και τήν συντήρησιν τών Ίερών Παρεκκλησιών τής Ένορίας.

2. Διά τόν έξοηλισμόν τών έγκαταστάσεων αυτού και τήν προμήθειαν βιβλίων, έντύπων και άλλων υλικών άπαραιτήτων διά τήν όμαλήν λειτουργίαν του.

3. Διά τήν καθαριότητα και τήν ευπρέπεια τών χώρων του Ίδρύματος.

4. Διά τήν διοργάνωσιν έορτών, όμιλιών, συνεδρίων, εκδηλώσεων, εκδρομών και έν γένει δραστηριοτήτων άπαραιτήτων διά τήν έπιτυχίαν τών σκοπών του.

5. Διά τήν καταβολήν τής μισθοδοσίας του έμμισθου προσωπικού.

6. Διά τήν φιλοξενίαν όμιλητών, χορωδιών, νέων κ.ά.

7. Διά τήν συμμετοχήν εις προγράμματα που άπτονται τών σκοπών του.

8. Διά τās άνάγκας συντηρήσεως και λειτουργίας τών κτιριακών έγκαταστάσεων του Ίδρύματος.

9. Διά τήν έκτύπωσιν έντύπων έχόντων σκοπόν και στόχον τήν όμαλήν λειτουργίαν και προώθησιν του έπιτελούμενου υπό του «Ε.Π.Κ.» έργου του και διανομήν εις τούς συνδρομητάς.

Β. Τό τυχόν χρηματικόν πλεόνασμα άπό τήν οικονομικήν διαχείρισιν, τό όποϊον υπερβαίνει τό ποσόν περί του όποϊου άποφασίζει τό Δ.Σ, κατατίθεται εις λογαριασμόν τραπεζής εις τό όνομα του Ίδρύματος.

Άρθρον 9

Δωρηταί - Ευεργέται

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Πνευματικού Κέντρου δύναται νά άνακήρυξη Δωρητάς και Ευεργέτας, είτε έν ζωή είτε μετά θάνατον, πρόσωπα τά όποια έβοήθησαν υλικώς ή ήθικώς τό Πνευματικόν Κέν-

τρον, άναγράφον τά όνόματα αυτών εις σχετικήν θέση τής μεγάλης αίθουσας του Ίδρύματος.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 10

Τροποποίησις του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθῆ υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Εκκλησίας τής Ελλάδος κατόπιν προτάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος (Ε.Π.Κ.) και ήτιολογημένης άποφάσεως του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίεροϋ Ναοϋ Ύπαπαντής του Σωτήρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου τῆ έγκρίσει του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας.

Άρθρον 11

Κατάργησις του Ίδρύματος

Τό παρόν Ίδρυμα καταργείται κατόπιν αίτιολογημένης προτάσεως του Δ.Σ. αυτού, έγκρινομένης άπαιρητήτως υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας, και τελικής άποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, όταν δέν έκπληροί τήν άποστολήν του, όταν παρεκκλήνη του σκοπού του ή καταστή άνέφικτος ή λειτουργία του.

Εις κάθε περίπτωση καταργήσεως του Ίδρύματος πᾶν κίνητον ή άκίνητον περιουσιακόν αυτού στοιχείον καθώς και κάθε δικαίωμα και άξίωσις αυτού, άκόμη και οικονομική, περιέρχεται εις τό νομικόν πρόσωπον τής Ένορίας Ίεροϋ Ναοϋ Ύπαπαντής του Σωτήρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου.

Άρθρον 12

Ίσχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός ισχύει άπό τής δημοσιεύσεως αυτού εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται επίσης και εις τό έπίσημον Δελτίον τής Εκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 13

Κάλυψις δαπάνων

Έκ τής δημοσιεύσεως τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ένορίας του Ίεροϋ Ναοϋ Ύπαπαντής του Σωτήρος (Παντανάσσης) Ναούσης Πάρου, ένῶ όποιαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά έγγράφεται στόν οικείο Προϋπολογισμό.

Άθήναι, 11 Όκτωβρίου 2013

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεός

Ό Διαυλείας Γαβριήλ

Κανονισμός Λειτουργίας Σχολής Βυζαντινής Μουσικής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 494/27.8.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Χρυσοστόμου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 93/2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ψηφίζει τὸν Κανονισμόν λειτουργίας τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός Λειτουργίας
Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως
καί Πρεβέζης

Ἄρθρον 1

Ἰδρυση τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης εἶναι ἀναγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Κράτος, δυνάμει τῆς Δ/52468/6.2.1995 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 162/τ. Β'/9.3.1995), καί ὁ πλήρης τίτλος τῆς Σχολῆς εἶναι: «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης». Ἐχει ὡς ἔδρα τῆς τὸ Πνευματικὸν Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χρήστου Κοντοῦ 74, στὴν Πρέβεζα, καί λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀποτελοῦσα ἰδίᾳ ὑπηρεσία αὐτῆς, μὴ αὐτοτελοῦς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος.

Ἄρθρον 2

Σφραγίδα

Ἡ Σχολὴ διαθέτει δική της σφραγίδα, κυκλικὴ στό σχῆμα, στὴν ὁποία ἀναγράφονται τὰ ἐξῆς: ἐξωτερικὰ «Ἱερὰ Μητρόπολις Νικοπόλεως καί Πρεβέζης»· καί ἐσωτερικὰ «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς», μέ τὸν Δικέφαλο στό κέντρο.

Ἄρθρον 3

Σκοποὶ τῆς Σχολῆς

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζεται ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνορθόδοξης Ἐθνικῆς μουσικῆς παραδόσεως, ἐκκλησιαστικῆς καί θύραθεν, ἡ διατήρηση καί ἡ διάδοσή της.

Εἰδικότεροι σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ μελέτη, διατήρηση, διάδοση καί προβολὴ τῆς πατρῶας ψαλτικῆς τέχνης, ὅπως αὐτὴ διασώθηκε ἀνά τοὺς αἰῶνες ἕως τῆς σήμερον.

β) Ἡ μουσικὴ καί λειτουργικὴ κατάρτιση νέων Ἱεροψαλτῶν μέ σκοπὸ τὴν ἐπánδρωση τῶν ἀναηολόγων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ παράλληλη καλλιέργεια καί διάδοση τοῦ ἐτέρου κλάδου τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς, δηλαδή τῆς δημοτικῆς μας παραδόσεως. Στό πλῆθισιο αὐτὰ ἡ Σχολὴ δύναται νά συστήσει Χορωδιακὰ Σχήματα Παραδοσιακοῦ Τραγουδιοῦ, καθὼς καί Τμήματα ἐκμαθήσεως παραδοσιακῶν ὀργάνων καί χορῶν.

δ) Ἡ κατάρτιση καί ἡ συστηματικὴ ἐπιμόρφωση καθηγητῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καί διευθυντῶν Ψαλτικῶν Χορῶν καί Χορωδιῶν Παραδοσιακοῦ Τραγουδιοῦ.

ε) Ἡ ἀναζωπύρωση τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς καί ἐθνικῆς κληρονομιάς στὴν συνείδηση τοῦ λαοῦ.

Άρθρον 4

Επίτευξη τών σκοπών τής Σχολής

Μέσα γιά τήν επίτευξη τών σκοπών τής Σχολής είναι:

α) Ἡ συστηματική καί υπεύθυνα διδασκαλία τής Ψαλτικῆς Τέχνης καί τής Παραδοσιακῆς Μουσικῆς ἀπό διδασκάλους κατηρτισμένους θεωρητικά καί πρακτικά.

β) Ἡ προβολή τής Βυζαντινῆς Ψαλτικῆς παραδόσεως καί τής δημόδους μέσω ἐκδηλώσεων, ἐντύπων καί ἠλεκτρονικῶν ἐκδόσεων, καί κυκλοφορήσεως ψηφιακῶν δίσκων.

γ) Ἡ συγκρότηση Χοροῦ Ψαλτῶν.

δ) Ἡ τέλεση ὑποδειγματικῶν –λειτουργικῶς καί μουσικῶς– ἀκολουθιῶν, καί ἡ πραγματοποίηση ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν.

ε) Ἡ συνεργασία μέ ἀλλοῦς φορεῖς πολιτισμοῦ γιά τήν ἀπό κοινοῦ ὀργάνωση καλλιτεχνικῶν σεμιναρίων ἢ ἐκδηλώσεων πού προωθοῦν καί προβάλλουν τόν Ἑθνικό μουσικό πλοῦτο.

Άρθρον 5

Διοίκηση τής Σχολής

1. Τήν Σχολή διοικεῖ τριμελές Διοικητικό Συμβούλιο, πού συγκροτεῖται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρο ἢ τόν νόμιμο αὐτοῦ ἀναπληρωτή, καί ἔτερα δύο λαϊκά ἢ κληρικά Μέλη –κατά προτίμηση ἕναν κληρικό καί ἕναν λαϊκό– γνῶστες τής παραδοσιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἢ Δημόδους Μουσικῆς. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά μία φορά τόν μήνα, κατά τήν ἑναρξη καί τήν λήξη τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, καί ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. παρίστανται ὁ Γραμματεὺς τής Σχολῆς, ὁ ὁποῖος τηρεῖ τὰ πρακτικά τοῦ Δ.Σ., καί ὁ Διευθυντής τής Σχολῆς. Ἀκόμη, ὅταν κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπό τό Δ.Σ., παρίσταται στίς συνεδριάσεις καί ὁ Ταμίας τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2. Τά δύο λαϊκά ἢ κληρικά Μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἀπό τόν Μητροπολίτη μέ τριετή θτεία, πού μπορεῖ νά ἀνανεωθεῖ. Τό ἀξίωμα τών μελῶν τοῦ Δ.Σ. καί τοῦ Γραμματέως τής Σχολῆς εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

3. Τό Δ.Σ. μεριμνᾷ γιά τήν ὁμαλή λειτουργία τής Σχολῆς καί ἐπιλαμβάνεται παντός ζητήματος πού τήν ἀφορᾷ. Ἐάν κάποιος Μέλος τοῦ Δ.Σ. δέν ἀνταποκρίνεται στίς ὑποχρεώσεις του, ἀντικαθίσταται καί πρὶν ἀπό τήν λήξη τής θτείας του μέ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου.

4. Τό Δ.Σ. τής Σχολῆς δύναται, κατόπιν αἰτήματος τοπικῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων, νά δημιουργήσει περιφερειακά Παραρτήματα, μέ τήν εὐθύνη τοῦ ἐκεῖ διδάσκοντος Καθηγητοῦ καί τόν ἔλεγχο τοῦ Δ.Σ. καί τοῦ Διευθυντοῦ.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. συγκαλεῖ σέ πρώτη συνεδρία ἐντός μηνός ἀπό τήν ἡμέρα τής κοινοποιήσεως τής ἀποφάσεως διορισμοῦ τών Μελῶν του.

6. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τήν Σχολή ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Συγκαλεῖ τό Δ.Σ. σέ συνεδρίαση καί προεδρεύει αὐτοῦ. Εἶναι υπεύθυνος γιά ὅλα τὰ θέματα τής Σχολῆς. Ὑπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα, τούς τίτλους σπουδῶν τής Σχολῆς (ἀπό κοινοῦ μέ τόν Διευθυντή), καθώς καί τίς διπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπράξεως καί πληρωμῆς.

7. Ὁ Γραμματεὺς τής Σχολῆς συντάσσει κάθε ἀπαραίτητο ἔγγραφο, ἀναλαμβάνει τήν διεκπεραίωση τής ἀλληλογραφίας τής Σχολῆς, καί τηρεῖ: α. Βιβλίο Πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας, β. Βιβλίο Μητρώου καί προόδου τών μαθητῶν Μαθητολόγιο, γ. Βιβλίο Πράξεων τοῦ Δ.Σ. καί δ. Βιβλίο Ἐξετάσεων.

Άρθρον 6

Πόροι τής Σχολῆς

1. Πόροι τής Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ μηνιαία εἰσφορά τών σπουδαστῶν, τό ὕψος τής ὁποίας καθορίζεται στήν ἀρχή κάθε σχολικοῦ ἔτους ἀπό τό Δ.Σ. καί ἀφορᾷ στίς ἀμοιβές τών Καθηγητῶν καί στά λοιπά λειτουργικά ἔξοδα τής Σχολῆς.

β) Κάθε δωρεά ἢ ἐπιχορήγηση ἀπό Φυσικά ἢ Νομικά Πρόσωπα.

γ) Οἱ ἐτήσιες εἰσφορές τών ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν, πού ὀρίζονται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

δ) Τό ποσό πού προβλέπεται ἀπό τόν Προϋπολογισμό τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ε) Ἐσοδα ἀπό τίς μουσικές ἐκδόσεις, ἐφ' ὅσον αὐτά δέν διατίθενται γιά κάποιο συγκεκριμένο σκοπό.

στ) Κάθε ἔσοδο τό ὁποῖο προέρχεται ἀπό νόμιμη καί χρηστή πηγή.

2. Τό Δ.Σ. ἔχει τό δικαίωμα, μέ ἀπόφασή του, νά ἀπαλλῆσσει ἀπό τό ποσό τής μηνιαίας εἰσφορᾶς τούς σπουδαστές πού ἀδυνατοῦν νά καταβάλλουν αὐτήν.

3. Οἱ σπουδαστές, ἀκόμη, ὑποχρεοῦνται νά καταβάλλουν ἐξετάστρα, ὅταν πρόκειται γιά κατατακτήριες καί πτυχιακές ἐξετάσεις, τό ὕψος τών ὁποίων καθορίζεται ἀπό τό Δ.Σ.

Άρθρον 7

Διδακτικό Προσωπικό

1. Ὁ Διευθυντής τής Σχολῆς διορίζεται ὕστερα ἀπό πρόταση τοῦ Δ.Σ. ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νικοπόλεως καί Πρεβέζης. Ἡ Σχολή –ἂν κριθεῖ ἀπαραίτητο– μπορεῖ νά προσλάβει Καλλιτεχνικό Διευθυντή, πρόσωπο διακεκριμένο γιά τό κύρος του στήν ἱεροψαλτική ἢ μουσική κοινότητα, τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου καθορίζονται ἀπό τό Δ.Σ.

2. Ο Διευθυντής της Σχολής είναι υπεύθυνος για την ομαλή λειτουργία της, όπως και για την εφαρμογή του Προγράμματος Σπουδών. Εισηγείται στο Δ.Σ. ό,τιδήποτε έχει σχέση με την εύρυθμη λειτουργία της Σχολής. Ο Διευθυντής της Σχολής πρέπει όπωςσδήποτε να είναι κάτοχος Διπλώματος Μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινής Μουσικής Ώδειου ή άλλων αναγνωρισμένων Σχολών της ήμεδαπής ή αναγνωρισμένης Ανωτάτης Μουσικής Σχολής της αλλοδαπής, και να έχει στο ενεργητικό του πενταετή ευδόκιμο προϋπηρεσία μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινής Μουσικής σε αναγνωρισμένο Ώδειο ή αναγνωρισμένη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής.

3. Οι Καθηγητές της Σχολής διορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. κατόπιν εισήγησης του Διευθυντού και αιτήσεως των ενδιαφερομένων. Πρέπει όπωςσδήποτε να είναι κάτοχοι Διπλώματος Μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινής Μουσικής Ώδειου ή άλλων αναγνωρισμένων Σχολών της ήμεδαπής ή αναγνωρισμένης Ανωτάτης Μουσικής Σχολής της αλλοδαπής. Κατ' εξαίρεση μπορούν να προσληφθούν στην Σχολή διακεκριμένοι εμπειροτέχνες, προκειμένου να διδάξουν μουσικά όργανα ή παραδοσιακούς χορούς. Ακόμη η Σχολή δύναται να προσλάβει Καθηγητή Φωνητικής τέχνης.

4. Τά ειδικά, δευτερεύοντα υποχρεωτικά μαθήματα Ιστορίας της Εκκλησιαστικής Μουσικής, Τυπικού, Ύμνολογίας, Λειτουργικής, και Μετρικής, θα διδάσκονται από τους Καθηγητές της Σχολής με την βοήθεια καταλλήλων εγχειριδίων, τα οποία θα επιλέγει ο Σύλλογος των Καθηγητών και θα εγκρίνει το Δ.Σ. Το ειδικό μάθημα της στοιχειώδους Θεωρίας της Ευρωπαϊκής Μουσικής και του Σολφέζ θα γίνεται από Καθηγητή, ο οποίος πρέπει να έχει Δίπλωμα ή Πτυχίο Ώδικής ή Αρμονίας αναγνωρισμένου Ώδειου ή Μουσικής Σχολής, και ο οποίος θα διορίζεται από το Δ.Σ. Ακόμη το Δ.Σ. δύναται να διορίσει καθηγητές για τα παραπάνω ειδικά μαθήματα (έκτός της Θεωρίας της Ευρωπαϊκής Μουσικής) δοκιμασμένους θεολόγους Καθηγητές ή κληρικούς με αναγνωρισμένη αξία και πείρα στα λειτουργικά θέματα.

5. Ο Διευθυντής και οι Καθηγητές αποτελούν τον Σύλλογο των Καθηγητών της Σχολής, ο οποίος αποφασίζει μόνο για θέματα σπουδών και οι αποφάσεις του είναι τελεσίδικες. Στόν Σύλλογο προεδρεύει ο Διευθυντής, ο οποίος και ενημερώνει στην συνέχεια το Δ.Σ. της Σχολής για τις αποφάσεις του Συλλόγου Καθηγητών.

6. Το άξιομα του Διευθυντού της Σχολής είναι τιμητικό και άμισθο.

7. Οι Καθηγητές (καί ο Διευθυντής εφ' όσον διδάσκει), διδάσκουν είτε έθελοντικά είτε με συμβολική αμοιβή, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. κατόπιν συνεννοήσεως με αυτούς.

Άρθρον 8

Α. Γενικό Πρόγραμμα Σπουδών

Η ύλη των μαθημάτων ακολουθεί το αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και τις τυχόν προσθήκες ή βελτιώσεις που προτείνει ο Σύλλογος των Καθηγητών και εγκρίνει το Δ.Σ.

Η ύλη των μαθημάτων προέρχεται από τα παρακάτω βιβλία:

α) Αναστασιματάριον και Ειρμολόγιον Πέτρου Λαμπαδαρίου, έκδοσις Ιωάννου Πρωτοψάλτου.

β) Μουσική Κυψέλη, Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

δ) Μουσικός Πανδέκτης (τόμοι 4), έκδοσις Ιωάννου Λαμπαδαρίου και Στεφάνου Α' Δομεστικού.

ε) Δοξαστάριον, Ιακώβου Πρωτοψάλτου.

στ) Καλοφωνικόν Ειρμολόγιον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

2. Η διδασκαλία των θεωρητικών μαθημάτων οφείλει να γίνεται σύμφωνα με το «Μέγα Θεωρητικόν της Βυζαντινής Μουσικής» Χρυσάνθου του εκ Μαδύτων και του Θεωρητικού της Πατριαρχικής Επιτροπής του 1881. Ακόμη, οι διδάσκοντες θα μπορούν κατά την κρίση και τις δυνατότητες των μαθητών να αντιλούν θεωρητικές πληροφορίες από παλαιά θεωρητικά συγγράμματα, καθώς και από συγγράμματα τα οποία βασίζονται σε παλαιές θεωρητικές πραγματείες και σε σύγχρονα επιστημονικά πορίσματα.

3. Όσον αφορά στο Α' έτος, το εγχειρίδιο θα προτείνεται από τον Σύλλογο των Καθηγητών και θα εγκρίνεται από το Δ.Σ.

Β. Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών

Στό Α' έτος, ο σπουδαστής εισάγεται στην θεωρία και το σύστημα γραφής της Βυζαντινής Μουσικής.

Στό Β' έτος, ο σπουδαστής γνωρίζει τις κλίμακες των οκτώ ήχων, καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά κάθε ήχου. Βασικό αντικείμενο διδασκαλίας είναι το Αναστασιματάριο, το οποίο ο σπουδαστής πρέπει να μπορεί να ψάλλει στο σύνολό του.

Στό Γ' έτος, ο σπουδαστής διδάσκει σύντομα και άργα προσόμοια κατ' ήχον, καταβασίες άργες και σύντομες, άργες δοξολογίες κατ' ήχον, καθώς και δοξαστικά και ιδιόμελα (ένδεικτικά).

Στό Δ' έτος, ο σπουδαστής διδάσκει μαθήματα της παπαδικής: χερουβικά, κοινωνικά της εβδομάδος, κοινωνικά των Κυριακών και του έναυτου, άργα Πασαπνοάρια και ιδιόμελα της Μ. Τεσσαρακοστής Ιακώβου Πρωτοψάλτου, Μεγάλα Προκείμενα Μ. Τεσσαρακοστής, «Τη υπερμάχω» αρχαίον.

Στό Ε' έτος συνεχίζεται η διδασκαλία των μαθημάτων της παπαδικής με το άργον « Ήδη βάπτεται κάλαμος » Ιακώβου Πρωτοψάλτου· τα άργα: «Κύριε ή εν πολλοίς άμαρτίαις» Πέτρου Λαμπαδαρίου και «Ανα-

στάσεως ημέρα» Χρυσάφου του νέου· τὰ ἀρχαῖα μέλη: «Τόν δεσπότην καί ἀρχιερέα» καί «Ἄνωθεν οἱ προφῆται» Ἰωάννου Κουκουζέλλου· μέλη τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· τὸ ὀκτάηχον «Θεοτόκε Παρθένε» Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου, καθώς καί καλοφωνικούς εἰρμούς καί κρατήματα.

Στὰ δύο ἐπόμενα ἔτη τῆς φοιτήσεως πού ἀφοροῦν στό Δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὁ σπουδαστής ἐμβαθύνει στά μαθήματα τῆς παπαδικῆς, σέ θεωρητικά καί ἐρμηνευτικά ζητήματα τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης, στήν πράξη τῆς διδασκαλίας, στήν ἀπαγγελία τῶν ἀναγνωσμάτων, καθώς καί στήν διεύθυνση Ψαλτικοῦ Χοροῦ.

Γ. Δευτερεύοντα Ὑποχρεωτικά Μαθήματα

Ἐπιπροσθέτως τῶν παραπάνω θεωρητικῶν καί πρακτικῶν μαθημάτων, ἀπαιτεῖται ἡ διδασκαλία δευτερευόντων μαθημάτων, στά ὁποῖα οἱ σπουδαστές θά ἐξεταστοῦν προκειμένου νά πάρουν τίτλο σπουδῶν (Πτυχίο ἢ Δίπλωμα). Ὡς δευτερεύοντα ὑποχρεωτικά μαθήματα προβλέπονται τὰ ἑξῆς: α) Ἱστορία Βυζαντινῆς Μουσικῆς, β) Τυπικό, γ) Ὑμνολογία, δ) Λειτουργική, καί ε) Μετρική.

Δ. Συμπληρωματικές ἐκπαιδευτικές δραστηριότητες

Συμπληρωματικά μαθήματα ἢ διαλέξεις μποροῦν νά γίνονται σέ συνεργασία μέ διακεκριμένους ἱεροψάλτες, μουσικολόγους ἢ Καθηγητές ἀπό ἄλλους φορεῖς. Τά μαθήματα αὐτά μποροῦν νά ἔχουν ἔκτακτο καί μικρῆς διάρκειας χαρακτήρα καί μπορεῖ νά εἶναι ἀνοικτά σέ εὐρύτερο φιλόμουσο κοινό.

ἄρθρον 9 Χορός Ψαλτῶν

1. Ὁ Χορός Ψαλτῶν τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖ σημαντικό καί ἀναπόσπαστο μέρος αὐτῆς. Διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στήν ὄλη ἐκπαιδευτική διαδικασία, εἶναι τόπος συνάντησης καί μετεκπαίδευσης τῶν ἀποφοίτων καί τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς, ἐνῶ ταυτόχρονα εἶναι μέσο προβολῆς τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

2. Στόν Χορό Ψαλτῶν συμμετέχουν ὑποχρεωτικά ὅσοι μαθητές τῆς Σχολῆς ἔχουν –κατά τήν κρίση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χοροῦ– τὸ ἀπαιτούμενο φωνητικό τάλαντο καί τήν ἀντίστοιχη μουσική κατάρτιση, ἀλλά καί ψάλτες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, οἱ ὁποῖοι στηρίζουν τὸ χορωδιακό ἰδεώδες.

3. Τά μαθήματα τοῦ Χοροῦ πραγματοποιοῦνται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος καί ἡ παρουσία πάντων τῶν μελῶν εἶναι ὑποχρεωτική.

4. Ὁ Χορός Ψαλτῶν συμμετέχει σέ ἱατρεικές καί συναυλιακές ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθώς καί σέ ἀντίστοιχες ἐκδηλώσεις σέ συνεργασία

μέ ἄλλες Ἱερᾶς Μητροπόλεις καί ἄλλους φορεῖς. Ἐπιπλέον εἶναι δυνατή ἡ συμμετοχή τοῦ Χοροῦ σέ ἡχογραφήσεις ψηφιακῶν δίσκων σέ συνεργασία μέ ἄλλους φορεῖς πολιτισμοῦ, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

ἄρθρον 10 Σπουδαστές τῆς Σχολῆς

1. Τὸ διδακτικό ἔτος ἀρχίζει τήν 1η Ὀκτωβρίου κάθε ἔτους, καί λήγει τήν 10η Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Οἱ ἐγγραφές θά γίνονται ἀπό 1ης ἕως 30ῆς Σεπτεμβρίου. Γιά τήν ἐγγραφή τῶν σπουδαστῶν ἀπαιτοῦνται:

α) Αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ κηδεμόνα - ἂν εἶναι ἀνήλικος.

β) Φωτοτυπία Δελτίου Ἀστυνομικῆς Ταυτότητος ἢ Πιστοποιητικό γεννήσεως ἀπό τόν οικεῖο Δήμο, τὸ ὁποῖο θά πιστοποιεῖ τήν ἡλικία τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς μποροῦν νά παρακολουθοῦν ὅσοι ἔχουν ὑπερβεί τὸ δέκατο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καί διαθέτουν φωνητικό τάλαντο.

3. Ἡ παρακολούθηση τῶν μαθημάτων εἶναι ὑποχρεωτική, τόσο στό κύριο μάθημα, ὅσο καί στά δευτερεύοντα. Ἡ ἀδικαιολόγητη ἀπουσία ἀπό πέντε (5) συνεχόμενα μαθήματα ἐπισύρει τήν διαγραφή τοῦ σπουδαστοῦ ἀπό τὰ μαθητολόγια τῆς Σχολῆς. Τά μαθήματα πού συμπίπτουν μέ τίς σχολικῆς ἀργίες ἢ χάνονται μέ ὑπαιτιότητα τῶν σπουδαστῶν, δέν ἀναπληρώνονται ἀπό τοὺς Καθηγητές.

4. Στὶς ὑποχρεώσεις τῶν σπουδαστῶν εἶναι ἐπίσης ἡ συμμετοχή στὶς ἑορταστικῆς καί ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς καί ἡ παρουσία καί διακονία αὐτῶν στά ἱερά ἀναλόγια.

5. Ἡ ἀξιολόγηση τῶν σπουδαστῶν γίνεται μέ τὸν συγκερασμὸ τῶν ἐπιδόσεων τους τόσο κατά τήν διάρκεια τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, ὅσο καί στὶς προφορικές ἢ γραπτές ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου.

6. Σέ κάθε σπουδαστῆ ἀμέσως μετὰ τήν ἐγγραφή του, χορηγεῖται ἀπὸ τὴν Γραμματεία Βιβλιᾶριο Σπουδῶν, τὸ ὁποῖο τηρεῖται μέ εὐθύνη τοῦ σπουδαστοῦ μέχρι τήν λήξη τῶν σπουδῶν του. Τὸ Βιβλιᾶριο αὐτὸ χρησιμεύει γιά βεβαίωση τῆς ταυτότητος τοῦ σπουδαστοῦ καί γιά τὸν ἔλεγχο τῆς τακτικῆς φοιτήσεως του στά εἰδικά καί ὑποχρεωτικά μαθήματα. Στὸ Βιβλιᾶριο τῶν σπουδαστῶν ὑπάρχει καί τὸ ἐνδεικτικὸ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων.

7. Ὅλοι οἱ σπουδαστές τῆς Σχολῆς προμηθεύονται ἐγκαίρως καί μέ δικά τους ἐξοδα τὰ ὑποδεικνυόμενα ἀπὸ τὴν Σχολὴ καί ἀπαραίτητα γιά τὴν διδασκαλία βιβλία.

8. Ἀπαγορεύεται στοὺς μαθητές ἡ σύσταση μουσικοῦ Συλλόγου ἢ ὁποιοῦδήποτε συνδικαλιστικοῦ ὀργάνου.

Άρθρον 11 Έξετάσεις τῆς Σχολῆς

1. Οἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς διακρίνονται σέ: α) Κατατακτήριες, β) Προαγωγικές, καί γ) Ἀπολυτήριες. Εἰδικότερα:

α) Οἱ Κατατακτήριες ἐξετάσεις διεξάγονται κάθε ἔτος κατά τόν μήνα Ὀκτώβριο, ἀπό Ἐπιτροπή πού ὀρίζει τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, γιά τήν κατάταξη νέων μαθητῶν μέ γνώσεις Βυζαντινῆς Μουσικῆς στήν ἀνάλογο Τάξη.

β) Οἱ Προαγωγικές ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπό 1ης ἕως 10ης Ἰουνίου κάθε ἔτους. Μαθητές μέ μή ἐπαρκῆ γνώση ὧσων διδάχθηκαν κατά τό παρελθόν ἔτος δέν προάγονται στήν ἐπόμενη τάξη, ἀλλῆ ἐπαναλαμβάνουν τήν προηγούμενη.

γ) Οἱ Ἀπολυτήριες ἐξετάσεις γιά τήν ἀπόκτηση Πτυχίου Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὅπως κι αὐτές γιά τήν ἀπόκτηση Διπλώματος διεξάγονται ἐντός τοῦ μηνός Ἰουνίου, ἐνώπιον τῆς κατά τά ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ βαθμολογία τῶν Ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἀναγράφεται στό Πτυχίο καί περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς χαρακτηρισμοὺς: *Ἄριστα, Λίαν Καλῶς, Καλῶς, Σχεδόν Καλῶς, Μετρίως.*

Σέ ὅσους λᾶβουν βαθμό «Σχεδόν Καλῶς» ἢ «Μετρίως» χορηγεῖται ὄχι Πτυχίο Βυζαντινῆς Μουσικῆς θεωρημένο ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ, ἀλλῆ Πτυχίο Ἱεροψάλτου ὑπογεγραμμένο ἀπό τόν Μητροπολίτη καί τόν Διευθυντή τῆς Σχολῆς.

3. Στούς σπουδαστές πού ἐπιθυμοῦν νά ἀποχωρήσουν ἀπό τήν Σχολή καί ἔχουν ἐξεταστεῖ ἐπιτυχῶς στίς προαγωγικές ἐξετάσεις χορηγεῖται πιστοποιητικό φοιτήσεως.

4. Ὅσοι οἱ σπουδαστές ὑποχρεοῦνται νά λαμβάνουν μέρος στίς ὀριζόμενες ἀπό τήν Σχολή ἐξετάσεις. Σπουδαστές, πού ἀδικαιολόγητα δέν προσέρχονται στίς ἐξετάσεις, ἀπορρίπτονται.

Άρθρον 12 Ἀντιμετώπιση προβλημάτων

Γιά ὁποιοδήποτε θέμα πού δέν ρυθμίζεται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό, λαμβάνει μέριμνα καί ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

Άρθρον 13 Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, στό ὁποῖο μετέχει ἀπαράιτητα ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος.

Άρθρον 14 Κατάργηση τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης καταργεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. πού ἐγκρίνεται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο, ὅταν δέν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοποὺς τῆς καί καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία τῆς.

Άρθρον 15

Ὁ παρών Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται ἐπίσης στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 16 Κάλυψη δαπάνης

Ἀπό τήν δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης.

Ἀθῆναι, 11 Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώλυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἐλευθερῶν, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 2013

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σάμου, Ἱκαρίας καί Κορσεῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Τιμίου Σταυροῦ Καρλοβάσου Σάμου,
Ἁγίου Δημητρίου Πανδρόσου Σάμου,
Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Καρλοβάσου Σάμου,
Ἁγίας Τριάδος Μαραθοκάμπου Σάμου,
Ἁγίου Νικολαίου Κουμειῶν,
Ἁγίου Γεωργίου Σκουρεῖων,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Καστανιάς,
Προφήτου Ἡλίου Σταυρινήδων,
Ἰσσίας Ματρώνης Μυτιληνῶν,
Ἀποστόλου Παύλου Ἡραίου Σάμου,

Ἁγίου Νικολαίου Ἁγίου Κηρύκου Ἱκαρίας,
Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Κεραμέ Ἱκαρίας,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Γηλαρέδων Ἱκαρίας,
Ζωοδόχου Πηγῆς Χρυσομηλιάς Φούρνων,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σάμῳ τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Σάμου καί Ἱκαρίας ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καί Καθαμαριᾶς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἐπανομῆς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμαριᾷ τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 2013

† Ὁ Νέας Κρήνης καί Καθαμαριᾶς
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καί Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Σταυροῦ Ἰθάκης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λευκάδι τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 2013

† Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καί Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εὐαγγελισμοῦ Λευκάδος, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων»

ων», προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως εντός μηνός από της δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λευκάδι τῆ 6ῃ Νοεμβρίου 2013

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Κιβωτοῦ,
Ἁγίου Νικολάου Φελλίου,
Ἁγίου Πέτρου καὶ Παύλου Καληράχης,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ροδιάς,
Ἁγίου Νικολάου Δήμητρας,

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Φιλιππαίων,
Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κνίδης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γρεβενοῖς τῆ 6ῃ Νοεμβρίου 2013

† Ὁ Γρεβενῶν ΣΕΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγ. Παρασκευῆς Δροσοπηγῆς,

Ἁγ. Ταξιάρχων Πουρνιᾶς
Ἁγίου Γεωργίου Μελισσοπέτρας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δελβινικῶν τῆ 11ῃ Νοεμβρίου 2013

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας
ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

ΚΛΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρὸς
τὸν Ἱερέα
Δημήτριον Ἀδαμόπουλον
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.
(Νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμέν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Χαραλάμπους Καραμπίνου ἐνεργούντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 189/22.2.2013 σεπτῆ ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Χρυσσοτόμου καὶ δυνάμει τῶν ἄρθρων 109 καὶ 110 τοῦ Νόμου 5383/32 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ἐν Κυπαρισσίᾳ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας τῆ 26ῃ Φεβρουαρίου 2014, ἡμέρᾳ Τετάρτη καὶ ὥρᾳ 6ῃ μ.μ., ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τὴν παροῦσαν κλῆσιν.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆ 24ῃ Ὀκτωβρίου 2013

Ὁ Ἀνακριτῆς
Πρωτ. Χαράλαμπος Καραμπίνος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 12.11.2013*

Συνήλθε τήν Τρίτη 12 Νοεμβρίου 2013, στήν πρώτη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Νοέμβριο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἀνέγνωσε τήν ὁμόφωνη ἔκθεση τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐπισκέφθηκε τόν ἀσθενοῦντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους καί Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικο. Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἔκανε ἀποδεκτό τό ἀπό 23.10.2013 ἱατρικό πόρισμα τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καί βάσει τοῦ ἀρθροῦ 34 παρ. 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», κήρυξε τόν θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης ἐν χηρεία, ὄρισε δέ, βάσει τοῦ ἀρθροῦ 23 παρ. 1 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἱγνάτιο Τοποτηρητή τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἀπέστειλε τά κατά νόμον σχετικά ἔγγραφα πρὸς τόν Ὑπουργό Παιδείας γιά τήν ἔκδοση τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δωδώνης κ. Χρυσόστομο ὡς Πρόεδρο, καί τά Μέλη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, σχετικά μέ τίς δραστηριότητες καί τόν σχεδιασμό τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Γραφείου.

Ἐπίσης ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεο ὡς Πρόεδρο τῆς Ἐστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τήν Διευθύντρια καί Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιά θέ-

ματα πού ἀπασχολοῦν τήν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 13.11.2013

Συνήλθε τήν Τετάρτη 13 Νοεμβρίου 2013, στήν δεύτερη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Νοέμβριο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐξ ἀφορμῆς τῶν δολοφονικῶν γεγονότων, πού συνέβησαν πρόσφατα στό Ἡράκλειο Ἀττικῆς:

1. Συλλυπεῖται τίς οἰκογένειες τῶν δολοφονηθέντων θυμάτων καί εὐχεται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

2. Προσεύχεται γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς υγείας τοῦ τραυματισθέντος νέου.

3. Καταδικάζει κάθε μορφή βίας, ἀπό ὅπου κι ἂν προέρχεται, καί καλεῖ ὅλο τόν Ἑλληνικό Λαό ἀνεξαιρέτως, νά διατηρήσουμε τήν ἐθνική μας ἐνότητα καί τήν ἐφαρμογή τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τόν προϋπολογισμό τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 2014.

Τέλος, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 14.11.2013

Συνήλθε τήν Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 2013, στήν τρίτη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Νοέμβριο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγούμενης Συνεδρίας.

Διόρισε δύο νέα Μέλη στήν Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.).

Ἐν συνεχείᾳ, ἀνεγνώσθη ἡ Ἔκθεση καί τά Πορίσματα τοῦ Συνεδρίου τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων. Ἀκολούθησε ἐνδελεχῆς συζήτηση καί ἀπεφασίσθη νά ἀποσταλοῦν τά Πορίσματα στήν Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου γιά περαιτέρω ἐπεξεργασία καί ὑποβολή προτάσεων καί νά ζητηθεῖ ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ἡ συμμετοχή ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας στήν Ἐπιτροπή Σύνταξης τῶν σχολικῶν βιβλίων στό Παιδαγωγικό Ἴνστιτούτο.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναλήψεως, τόν Ἰανουάριο τοῦ 2014 τῆς Προεδρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἀπό τήν Ἑλλάδα, νά προτείνει στήν Κυβέρνηση τήν προβολή τῆς προσωπικότητας καί τοῦ ἔργου τοῦ πρώτου Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Καποδίστρια, ὡς προτύπου Χριστιανοῦ καί Πολιτικοῦ.

Τέλος, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα καί ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεραῦς Συνόδου

Διοργανώνεται τό Β' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821

Τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 22 Νοεμβρίου καί τό πρωί τοῦ Σαββάτου 23 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱεραῖς Μονῆς Πεντέλης τό Β' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σχετικά μέ τήν Τουρκοκρατία καί τήν προετοιμασία τοῦ 1821. Ὅπως εἶναι γνωστό ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀποφασίσει τή διοργάνωση δέκα συνεδρίων, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τό 2012, μέ σκοπό τό δέκατο συνέδριο νά πραγματοποιηθεῖ τό ἔτος 2021, ὅταν θά συμπληρώνονται διακόσια χρόνια ἀπό τήν Μεγάλη Ἑλληνική Ἐπανάσταση.

Κεντρικό Θέμα τοῦ ἐφετεινοῦ Συνεδρίου ἦταν: «Ἡ ζωή τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων ἐπί Τουρκοκρατίας. Καταπίεση- Κοινοτισμός-Παιδεία». Φορέυς διοργανώσεως εἶναι ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος μέ Πρόεδρο τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο. Πρόεδρος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Ἀκαδημαϊκός κ. Κωνσταντῖνος Σβολόπουλος.

Οἱ Ὁμιλίαι τῶν εἰσηγητῶν - εἰδικῶν ἐπιστημόνων θά ἐκδοθοῦν σέ τόμο. Ἦδη ἔχει ἐκδοθεῖ ὁ τόμος μέ τά Πρακτικά τοῦ Α' Συνεδρίου, τό ὁποῖο διοργανώθηκε τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2012 μέ θέμα: «Ἱστοριογραφία καί Πηγές γιά τήν Ἑρμηνεία τοῦ 1821».

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Ὁ Μακαριώτατος τίμησε
τήν κυρία Μαρούλα Κυθρεώτου*

Μέ τό παράσημο τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τίμησε στίς 3.11.2013 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος τήν κυρία Μαρούλα Κυθρεώτου σέ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν κυπριακό λαό γιά τή βοήθεια πού ἔχει προσφέρει στά συσσίτια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κυρία Κυθρεώτου εἶχε χαρίσει κατά τή συγκέντρωση εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καί βοήθειας γιά τά συσσίτια τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «τῆ μοναδικῆ της προῖκα» ὅπως εἶχε πεῖ τότε στόν ἱερέα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στή Λευκωσία. Πρόκειται γιά ἔξι ἀσημένια κουταλάκια πού τῆς εἶχε χαρίσει ἡ μητέρα της, τά ὁποῖα προηγουμένως εἶχε ἡ γιαγιά της. Ἦταν ἡ μοναδική παρουσία πού εἶχε φέρεῖ ἀπό τά κατεχόμενα ἡ κυρία Κυθρεώτου καί τά πρόσφερε γιά τά συσσίτια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τίμησε τήν κυρία Κυθρεώτου σέ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε σήμερα τό πρωί στήν περιοχὴ Λατοσιά τῆς Λευκωσίας ὑπογραμμίζοντας πὺς στό πρόσωπό της τιμᾶται μέ τό παράσημο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὄλος ὁ κυπριακός λαός γιά τή βοήθεια πού ἔχει προσφέρει στήν Ἑλλάδα μετά τό ξέσπασμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης.

Ἱερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου Ὁρесьιάδος καί Σουφλίου

Βατάτζεια 2013

Τόν ἐκ Διδυμοτείχου ἅγιο αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη τόν Ἐλεήμονα (1193-1254) τίμησε ἡ τοπική Ἐκκλησία μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρесьιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ καί μέ σειρά λατρευτικῶν καί πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων, ὑπό τό τίτλο «Βατάτζεια 2013» κατά τό τριήμερο ἀπό 2ας ἕως 4ης μῆνης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. Ἐπίκεντρο τῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ὁ νεόδμητος Ἐνοριακός Ναός, ὁ ὁποῖος ἀνηγέρθη τό 2010 πρός τιμήν τοῦ ἁγίου στήν βόρεια περιοχή τῆς πόλεως τοῦ Διδυμοτείχου.

Τό Σάββατο 2 Νοεμβρίου, στό Δημοτικό Ἀμφιθέατρο Διδυμοτείχου, παρουσιάσθηκε ἡ ἱερή προσωπικότητα τοῦ τιμωμένου ἁγίου ἀπό 4 εἰσηγητές: Τόν Πολιτικό Ἐπιστήμονα κ. Κωνσταντῖνο Χολέβα, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τήν Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου (Ἐκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας), τόν Δημοσιογράφο κ. Γεώργιο Παπαθανασόπουλο, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ Μαγνησία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βατάτζης», τόν Καθηγητή τῆς Α.Ε.Α. Βελλᾶς κ. Δημήτριο Γιαννοῦλη, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Οἱ ἅγιοι Ἰωάννης Βατάτζης καί Θεοδώρα ἡ Βασίλισσα - βίοι παράλληλοι στά μονοπάτια τῆς Ρωμιοσύνης» καί τόν Στρατιωτικό κ. Ἰωάννη Σαρσάκη μέ θέμα, «Ὁσία Θεοδώρα Πετραλείφα, Βασίλισσα τῆς Ἀρτας. Σχέσεις οἰκογενειακῆς καταγωγῆς μέ τό Διδυμοτείχο καί συγγένειας μέ τόν αὐτοκράτορα ἅγιο Ἰωάννη Βατάτζη».

Στήν ἐκδήλωση αὐτή προσῆλθε καί χαιρέτισε ἐκτός ἀπό τόν οἰκεῖο Μητροπολίτη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἄρτας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος τήν ἐπομένη, Κυριακή 3 Νοεμβρίου ἐ.ἔ., ἱερούργησε στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ἐλευθερωτρίας Διδυμοτείχου. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Στρατηγός Ἰωσήφ Μαυράκης, Διοικητής τῆς 16ης Μ/Κ Μεραρχίας, ἐκπρόσωπος τοῦ Δημάρχου Διδυμοτείχου καί πλῆθος κόσμου.

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ἐνοριακό Ναό ἁγίου Ἰωάννου Βατάτζη στό Διδυμοτείχο τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς, τό ἀπόγευμα, Κυριακή 3 Νοεμβρίου, χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος καί ἱερούργη-

σε τήν ἐπομένη καί προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱεῖρας εἰκόνας.

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

*Ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου
Μακεδονίας ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης*

Ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ τμήματος Βαλκανικῶν, Σλαβικῶν καί Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Μακεδονία ἀνακηρύχθηκε ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στίς 23.10.2013.

Στήν ὁμιλία του ὁ Πατριάρχης ἀναφέρθηκε στή ζωή καί στό ἔργο τῶν Φωτιστῶν τῶν Σλάβων, Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων.

Στήν ὁμιλία του ὁ Πατριάρχης μεταξύ ἄλλων τόνισε πῶς «ἡ Εὐρωπαϊκή ἰδέα τῆς συνυπάρξεως, τῆς συνεργασίας καί τῆς ἐνότητας τῶν λαῶν μέ τήν διαφορετικήν πίστιν, τās διαφορετικās παραδόσεις καί τήν εἰς μεγαλύτερην, ἢ μικρότερον βαθμόν διαφορετικήν ἰδιοσυγκρασίαν, δύναται ἀμφιβόλως νά ἀντλή ἐκ τοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου θετικά καί καιρία διά τούς στόχους τῆς μὲνύματα. Μηνύματα τά ὁποῖα δέν ἔχουν οὔτε γεωγραφικόν, οὔτε χρονικόν ὄριον: εἶναι Ὁρθόδοξα, Οἰκουμενικά, αἰώνια».

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

Μέ τήν Ἐπίσκεψή του στήν Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χορτιάτη ὁλοκληρώθηκε στίς 22.10.2013 ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στήν Ἱερά Μητρόπολη Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως, ὅπου βρισκόταν γιά νά παραβρεθεῖ στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τή συμπλήρωση 40 ἐτῶν ἀπό τήν ἴδρυσή τῆς.

Ὁ Πατριάρχης ἐπισκέφθηκε τήν Ἱερά Μονή καί παραβρέθηκε στήν ἐπίσημη ὑποδοχή τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας Χορταῖτου τοῦ 14ου αἰῶνα.

Νωρίτερα ὁ Πατριάρχης τέλεσε τρισάγιο στό μνημεῖο Καέντων Χορτιάτη καί ἀμέσως μετά μέ πομπή κατευθύνθηκε στό βυζαντινό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χορτιάτη.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας

*Ἐπίσκεψη τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν
κ. Γεροντόπουλου*

Συνάντηση μέ τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννη εἶχε στίς 23.10.2013 στήν Ἱερά Μονή Balamand ὁ Ὑφυπουργός Ἐξωτερικῶν Ἄκης Γεροντόπουλος, στό πλαίσιο τῆς διήμερης επίσκεψης του στόν Λίβανο. Στή συζήτησή τους κυριάρχησε τό θέμα τῶν δύο ἀπαχθέντων Μητροπολιτῶν, ἀλλά καί τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Χριστιανοί στήν περιοχή μετά τήν κρίση στή Συρία, καθώς καί ὁ ρόλος τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Μέση Ἀνατολή.

Ὁ κ. Γεροντόπουλος τόνισε στόν Πατριάρχη ὅτι ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση δέν ἐγκαταλείπει τίς προσπάθειες γιά τόν ἐντοπισμό καί τήν ἀνεύρεση τῶν δύο Μητροπολιτῶν, καθώς τό ἐνδιαφέρον της παραμένει ἀμείωτο. Παράλληλα ἐπεσήμανε ὅτι ἔθεσε τό θέμα στόν Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν τοῦ Λιβάνου κατά τήν συνάντησή τους. Παράλληλα ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἑλλάδα στηρίζει τίς προσπάθειες πού κάνει τό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας γιά νά ἐπιβιώσει ὁ Χριστιανισμός καί ἡ Ὁρθοδοξία σ' αὐτή τήν δύσκολη περίοδο καί σέ μία περιοχή μέ σοβαρά προβλήματα.

Μετά τήν συνάντηση ὁ Ὑφυπουργός Ἐξωτερικῶν μιλώντας σέ λιβανέζους δημοσιογράφους, τόνισε: «Τό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας παίζει πολύ σημαντικό ρόλο ὄχι μόνο στήν Μέση Ἀνατολή, ἀλλά καί σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί θέλουμε νά ὑπάρξει εἰρήνη στήν περιοχή καί συνεργασία ὅλων προκειμένου νά ξεπεραστοῦν τά προβλήματα. Στηρίζουμε τίς προσπάθειες τοῦ Πατριάρχη, γιατί τόν θεωροῦμε ἕνα σημαντικό φάρο τῆς Χριστιανοσύνης. Ἡ Ἑλλάδα καταβάλλει προσπάθειες ὥστε νά ἐπικρατήσει σ' αὐτή τήν

περιοχή τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εἰρήνη καί δικαιοσύνη.

Θά ἤθελα νά τονίσω τό ἐντονο ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γιά τούς δύο ἀπαχθέντες Μητροπολίτες. Συζητήσαμε αὐτό τό θέμα μέ τόν Μακαριώτατο, ἀλλά καί μέ τόν Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν τοῦ Λιβάνου, μέ τόν ὁποῖο συναντήθηκα. Τοῦ εἶπα ὅτι τό ἐνδιαφέρον μας γιά τόν ἐντοπισμό καί τήν ἀνεύρεση τους παραμένει ἀμείωτο καί ζήτησα ἀπό τήν Κυβέρνηση τοῦ Λιβάνου νά βοηθήσει πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση. Μοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θά κάνει τά πάντα γιά τήν ἀνεύρεσή τους. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι γιά τήν Ἑλληνική Κυβέρνηση εἶναι ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα θέματα τῆς πολιτικῆς της».

Ὁ κ. Γεροντόπουλος ξεναγήθηκε στούς χώρους τῆς Μονῆς, ἐπισκέφθηκε τήν Θεολογική Σχολή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Δαμασκνοῦ, πού βρίσκεται στόν ἴδιο χώρο, ἐνῶ ἐπισκέφθηκε καί τό Πανεπιστήμιο Balamand, ὅπου λειτουργοῦν δέκα Σχολές καί δύο ἐρευνητικά Ἰνστιτούτα, ὅπου φοιτοῦν περίπου πέντε χιλιάδες φοιτητές.

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

*Ἐπίσκεψη τοῦ Πρωθυπουργοῦ
κ. Ἀ. Σαμαρά*

Προσκυνηματική ἐπίσκεψη στόν Ναό τῆς Ἀναστάσεως στά Ἱεροσόλυμα πραγματοποίησαν ὁ Πρωθυπουργός κ. Ἀντώνης Σαμαράς καί ἡ ὁμάδα ὑπουργῶν πού τόν συνοδεύουν στό ταξίδι του στό Ἰσραήλ (8.10.2013). Ὁ Ἕλληνας Πρωθυπουργός καί ἡ ἀποστολή του ἔγιναν δεκτοί μέ ιδιαίτερες τιμές ἀπό τήν Ἁγιοταφική Ἀδελφότητα, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο. Ὁ προκαθήμενος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ξεναγήσε τόν

Πρωθυπουργό και τους ύπουργούς πού τόν συνόδευαν στά Πανάγια προσκυνήματα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τόν Πανάγιο Τάφο, τόν Γολγοθᾶ καί τό καθολικό τοῦ ναοῦ.

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου

*Ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου
σέ ἐκδήλωση γιά τόν Σεβ. Μητροπολίτη
Κιτίου κ. Χρυσόστομο*

Τό ἔργο τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου ἐξῆρε τήν Κυριακή 27 Ὀκτωβρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος κατά τήν παρουσίαση τοῦ τιμητικοῦ τόμου «Ὀδοιπορώντας στήν Ἱερά Μητρόπολη Κιτίου κατά τήν τεσσαρακονταετή Ἐπισκοπική Διακονία τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου 1973-2013», στό Δημοτικό Θέατρο Λάρνακας. Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἐξέφρασε χαρά γιά τήν παρουσία του στήν Κύπρο, εἶπε χαρακτηριστικά: «Εἶναι πολύ συγκινητικό νά βλέπει κανεῖς ἕναν Ἱεράρχη πού ἦταν νέος, σφριγηλός, νά κρατάει καί σήμερα ὅλη τή νεότητα καί σφριγος καί νά θέλει νά ἐργασεῖ μέ τέτοιο τρόπο».

Τόν τιμητικό τόμο παρουσίασαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος καί ὁ Μητροπολίτης Κένυας Μακάριος. Ὁ τιμώμενος Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος ἐξέφρασε τίς εὐχαριστίες του πρὸς τοὺς δύο Ἱεράρχες γιά τήν τιμή πού τοῦ ἔκαναν μέ τήν παρουσία τους. Οἱ δηλώσεις ἔγιναν στή Λάρνακα, μετά τή Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 40 χρόνων διακονίας τοῦ Μητροπολίτη Κιτίου, συλλειτουργούντων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱερωνύμου καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπεσήμανε, ἀκόμη, ὅτι στή ζωή μας, σήμερα χρειαζόμαστε πρότυπα. «Θέλουμε πρότυπα κληρικούς, πρότυπα πολιτικούς, πρότυπα δασκάλων. Πρότυπα οἰκογενειαρχῶν ἀναζητοῦμε γύρω μας. Ὁ Ἅγιος Κιτίου ἔχει μία διακονία στό χέρι του, ἐδῶ καί σαράντα χρόνια καί παλεύει καί οἱ εὐχές μας εἶναι νά τοῦ δώσει ὁ Θεός δύναμη ἀκόμα, ὥστε μέσα ἀπ αὐτόν τόν ἀγῶνα καί τήν ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου νά βγοῦν

νέα πρότυπα. Νά βγοῦν ἄνθρωποι πού ἀντιγράφουν τοὺς ἁγίους. Νά βγοῦν ἄνθρωποι πού ζηλεύουν τό μαρτύριο τῶν ἁγίων, ὄχι μόνο ἄνθρωποι τῆς καλοπεράσεως».

«Αὐτή τήν ἀγάπη, πού μοῦ ἔδωσε σήμερα ἡ πρόσκληση καί τή χαρά, θά ἤθελα νά τήν μεταφέρω, νά τήν μεταλλάξω πρὸς ἐσᾶς καί πρὸς ὅλους μας, σάν μία εὐχή ὅτι μέσα στοὺς δύσκολους χρόνους πού ζοῦμε ὑπάρχουν πρόσωπα τά ὁποῖα συνεχίζουν νά ἀγωνίζονται, νά τά ἐνισχύσουμε αὐτά τά πρόσωπα, νά τά πολλαπλασιάσουμε γιατί ἐκεῖ εἶναι ἡ ἐλπίδα καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί τοῦ Γένους μας καί τῆς κοινωνίας καί τῆς ἀνθρωπότητας», τόνισε, κλείνοντας τόν λόγο του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος.

Ὁ Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμά τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν ἐξήγγειλε εἰσφορές ὕψους 125 χιλιάδων Εὐρώ γιά τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀλλά καί γιά διάφορα φιλανθρωπικά ἰδρύματα καί συνδέσμους τῆς Λάρνακας καί τῆς Ἐπαρχίας, καθώς καί τό Κοινωνικό Παντοπωλεῖο τοῦ Δήμου Λάρνακας.

Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν

Ἐκλογή Ὁρθοδόξων Ἀντιπροσώπων

Ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης ἐξελέγη συμπρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ἐξ ἄλλου στή νέα Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Διεθοῦς Ὄργανισμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐξελέγησαν ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου οἱ Μητροπολίτες Σασίμων Γεννάδιος, Προύσης Ἐλπιδοφόρος καί ἡ καθηγήτρια στή Θεολογική Σχολή τοῦ ΑΠΘ Δήμητρα Κούκουρα. Ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ὁ Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφεῖμ καί ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας καί Ἀμμοχώστου Βασίλειος καί ἡ κυρία Σόνια Τσιοβάνη. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θά ἐκπροσωπεῖται ἀπό τόν Ἐπίσκοπο Διαυλείας Γαβριήλ, Ἀρχιεργαμματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί τήν καθηγήτρια στή Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν Μαρίνα Κολοβοπούλου. (Μπουζάν Νοτίου Κορέας, 30.10.2013-8.11.2013).